Bán nguyệt san - Số 267 * 15-05-2017

TỰ DO NGÔN LUẬN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Ban biên tập
Lê NGUYỄN VĂN ĐÀI
Lê PHAN VĂN LỢI
Lê NGUYỄN VĂN LÝ

"Giết! Giết nữa! Bàn tay không ngơi nghỉ" !!!

Người Cộng sản vừa kỷ niệm "Ngày giải phóng" và người Dân Việt vừa tưởng niệm "Ngày Quốc hận" lần thứ 42. Nói "người CS" là nói những kẻ đã nhờ biến cố đó mà từ vô sản khố rách trở thành tư bản giàu sụ, thực hiện được "lời thiêng liêng" của Quốc tế ca: "Mọi lợi quyền đều qua tay mình" và "di chúc thiêng liêng" của "Hồ chủ tịch": "Xây dựng gấp mười (gấp trăm) ngày nay" cho bản thân, gia đình và phe nhóm. Chứ toàn dân Việt, nhất là đa số đảng viên và đồng bào miền Bắc đều tưởng niệm biến cố với nỗi lòng cay đắng. Vì đấy chỉ là chuyện đảng Việt cộng -với sự giúp đỡ tài khí và nhân sự của Nga cộng, Tàu cộng, Thế giới cộng- đã xâm lược thành công một quốc gia độc lập và có chủ quyền: Việt Nam Cộng Hòa, đã dùng bạo lực bom đạn và tuyên truyền dối gạt mà thống nhất Đất nước, để hoàn toàn áp đặt lên mảnh đất hình chữ S bên bờ Biển Đông cái chủ nghĩa xã hội không tưởng, cái chế độ độc tài toàn trị. Thành quả của 42 năm đó là mọi nhân quyền và dân quyền của Đồng bào bị chiếm đoạt, công dân trở thành thần dân; là mọi tài nguyên Quốc gia đều bị đảng chiếm lĩnh và vơ vét, vừa trên thực tế, vừa trong pháp luật; là nhà cửa, ruộng vườn, vàng bạc, phương tiện sản xuất kiếm sống của Dân lành cũng bị đảng dùng nhiều thủ đoạn hoặc tinh vi hoặc trắng trợn để cướp bóc; là Đất nước nay bị phá tan hoang về mọi phương diện: chính trị lệ thuộc, kinh tế suy thoái, ngân khố rỗng tuếch, thương mại đình đốn, kỹ thuật lạc hậu, văn hóa suy đồi, đạo đức xuống cấp, giáo dục lụn bại, sinh thái ô nhiễm, xã hội hỗn loạn và quốc phòng bấp bênh...; là hàng triệu Đồng bào đã và đang rời bỏ Đất nước bằng nhiều cách thức, muốn thoát khỏi Quê hương bằng mọi cơ hội; là hàng trăm, thậm chí hàng ngàn cán bộ cao, đảng viên gộc vừa chụp giựt từng ngày, vơ vét cú chót vừa lo hộ chiếu ngoại quốc, chuẩn bị chạy ra nước ngoài sinh sống (mục đích tối hậu của "cách mạng giải phóng" là vậy!); và quan trọng nhất là Tổ quốc ngàn năm đang bị Tàu cộng xâm nhập, đe dọa và thôn tính, nhờ thói nhu nhược hoặc sự đồng lõa của những tên thái thú xác Việt hồn Tàu ở Ba Đình và khắp mọi miền đất nước.

Cũng chính trong hoàn cảnh bi đát như thế mà người dân, đặc biệt những đồng bào miền Bắc và thế hệ sinh sau 1975, nhờ các phương tiện truyền thông hiện đại, đã dần dần khám phá ra thực chất của quốc gia Việt Nam Cộng Hòa. Theo thời gian, những giá trị tự do, dân chủ, những thành tích xã hội, kinh tế, những hoa quả văn học, nghệ thuật của "bên thua cuộc" này ngày càng được nhận biết, tiếc nuối và tiếp tục lan tỏa. Cờ vàng ba sọc đỏ (có từ thời vua yêu nước Thành Thái) vẫn tiếp tục tồn tại trong các cộng đồng người Việt tỵ nạn hải ngoại, được chính phủ nhiều nước công nhận là lá cờ đại diện cho họ; thậm chí, thỉnh thoảng lá cờ này còn xuất hiện ngay trong nước dưới nhiều dạng thức và ở nhiều vùng miền.

Chẳng trách gần đây đã có người viết: "*Với biến cố 30-04-1975, hàng trăm ngàn người dân miền Nam trở thành người tù trong những trại tập trung cải tạo, hàng triệu người thân của họ phải bỏ nhà cửa êm ấm, bỏ cuộc sống đầy đủ tiện nghi, lếch thếch đi lưu đày nơi đầu rừng cuối bãi hoang vu, khắc nghiệt với cái tên trá hình là "đi xây dựng khu kinh tế mới. Với biến cố 30-04-1975, nền công nghiệp non trẻ nhưng hiện đại, đầy sức sống và đang phát triển mạnh mẽ của miền Nam bị đánh sập. Những người chủ tài năng đã dựng nên cơ nghiệp cho gia đình, tạo ra nền công nghiệp tươi sáng cho đất nước phải giao nhà máy cho nhà nước cộng sản, giao tài sản mồ hôi nước mắt cho những cán bộ vô sản không có kiến thức kinh tế, chẳng biết quản lí, điều hành sản xuất. Từ đó nhà máy hoạt động không hiệu quả, kinh doanh thua lỗ, sản xuất đình đốn, công nhân thất nghiệp. Sự dốt nát và vô trách nhiệm của những ông chủ vô sản đã tàn phá, xóa sổ cả một nền công nghiệp hiện đại đầy triển vọng rực rỡ của miền Nam*" (Phạm Đình Trọng, Ngày 30 tháng Tư). Chẳng trách trong chính ngày 30-04-2017, đáp lại lời nhà cầm quyền Nghệ An kêu gọi nhân dân trong tỉnh hãy "mừng Ngày giải phóng", thì giáo dân Giáo xứ Phú Yên lại xuống đường với những khẩu hiệu: "*30 tháng 4: tưởng niệm đồng bào nạn nhân*"; "*30 tháng 4: Đừng nghe Cộng sản nói mà hãy nhìn Cộng sản làm*", còn chủ chăn của họ là Linh mục Đặng Hữu Nam thẳng thừng tuyên bố: "*30 tháng 4 là ngày dân tộc Việt Nam mất đi tự do, ngày người dân không có quyền làm người, ngày đã làm cho đất nước tang thương, ngày đã đưa đất nước trở thành lạc hậu, nghèo đói, ngày Việt Nam mất đi cơ hội phát triển, ngày đã tạo nên bất công trên mọi miền đất nước. Đó không phải là ngày miền Bắc thắng, miền Nam thua mà tất cả Dân tộc đều thua...*". Thua Cộng sản!

Thành thử chẳng lạ gì Việt cộng nay hết sức căm thù lá cờ vàng và chế độ cũ. Lời của tên côn đồ Phan Sơn Hùng viết trên Facebook để bình luận cho đoạn video mà y cùng đồng bọn quay lại vụ hành hung cô Lê Mỹ Hạnh cùng hai bạn thì đủ rõ: "*Màn chào mừng thành viên cờ vàng 3 sọc đỏ Lê Mỹ Hạnh tại đất Sài Gòn! Còn thằng 3 que nào muốn xuyên tạc, kích động, lăng mạ lãnh tụ, bạo loạn lật đổ nữa thì cứ lên tiếng.*" Lâu rồi và gần đây, nhiều công dân phải khốn đốn vì có quan hệ tới biểu tượng này. Chấn động dư luận là cuộc tấn công ồ ạt, bủa vây đông đảo (đầu trâu mặt ngựa ào ào như sôi) của 200 công an Vĩnh Long vào nhà anh Nguyễn Hữu Tấn tại thị xã Bình Minh hôm 02-05 để lục soát vì nghi anh có hành vi "lật đổ chế độ và tuyên truyền chống nhà nước" qua việc làm Cờ Vàng. Dẫu cuối cùng chỉ tìm được một tấm vải lụa màu vàng lót trong hộp đựng nước yến, công an cũng đã bắt anh về cơ quan điều tra tỉnh Vĩnh Long và hai hôm sau thì giết anh một cách man rợ bằng dao sắc chọc thủng cuống họng và cắt cổ gần lìa đầu. Dù VC đã tìm mọi cách vu khống anh Tấn tự sát, nhưng với những kiểu nói ngụy biện trắng trợn, bằng chứng hình ảnh lờ mờ, hành xử hăm dọa người thân của công an, với những phân tích xác đáng của luật sư và công luận (nhất là qua "Yêu cầu làm sáng tỏ cái chết của công dân Nguyễn Hữu Tấn, Vĩnh long" có chữ ký của gần 50 tổ chức lẫn hàng trăm cá nhân và vô số video clip bình luận của công dân mạng), ai cũng hiểu anh Tấn chỉ là nạn nhân của lòng căm thù và ghen ghét của VC đối với VNCH. Người ta tưởng như vần thơ ác quỷ từ miệng "biểu tượng nghệ sĩ" của chế độ ác tà lại tiếp tục vang: "Giết! Giết nữa! Bàn tay không ngơi nghỉ!"

Mà đúng vậy, ở đầu kia của đất nước, chính xác tại huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An, đoản thi sắt máu đó vừa được gợi lại qua những cuộc biểu tình đấu tố khiếm diện linh mục Đặng Hữu Nam do hội Phụ nữ và hội Cựu chiến binh tổ chức.

Nguồn cơn của việc này là từ gần một năm qua, sau khi thảm họa Formosa kinh hoàng xảy ra, tên thủ ác chỉ phải bồi

https://tieulun.hopto.org

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

Trg 01 ⏩ "Giết! Giết nữa! Bàn tay không ngơi nghỉ!!!"
Trg 03 ⏩ Kháng thư phản đối việc đàn áp nhân dân thô bạo.
-Hội đồng Liên tôn+HĐ Liên kết
Trg 04 ⏩ Yêu cầu làm sáng tỏ cái chết của công dân Nguyễn Hữu Tấn
-48 Tổ chức XHDS&75 cá nhân
Trg 06 ⏩ Thư phản đối nhà cầm quyền CSVN đàn áp 2 Linh mục…
-Người Công giáo Việt Nam.
Trg 07 ⏩ Thông cáo báo chí v/v báo chí nhà nước vu khống, quy kết…
-Đan viện Thiên An, Huế.
Trg 08 ⏩ Dân VN khổ lắm: nước ô nhiễm, đất ô nhiễm, không khí..
-Giám mục Hoàng Đức Oanh.
Trg 10 ⏩ Giới trẻ Nghệ An xuốngđường bảo vệ môi trường ngày 30/4.
-Nguyên Nguyễn.
Trg 11 ⏩ Chính thống hay ngụy quyền?
-Trần Gia Phụng.
Trg 14 ⏩ Ngày 30/4. Vài suy nghĩ vụn.
-Định An.
Trg 15 ⏩ 42 năm: Giá trị của 1 "chiến thắng" và những vết thương…
-Song Chi.
Trg 16 ⏩ Nghề làm "… mười phương"
-Bùi Quang Vơm.
Trg 17 ⏩ Làm luật để bảo vệ dân quyền
-Ls Ngô Ngọc Trai.
Trg 18 ⏩ Tuyên ngôn bất hủ và lời hứa thiêng liêng bị đe dọa.
-Nguyễn Anh Tuấn.
Trg 19 ⏩ Nhìn vào vụ ông Nguyễn Hữu Tấn "chết trong đồn công an".
-Ls Hà Nguyễn.
Trg 21 ⏩ Ngày Tự do Báo chí Thế giới 3/5: Chính quyền VN "cam kết..
-Kỳ Lâm.
Trg 22 ⏩ Khi một chế độ ưu tiên đánh phụ nữ.
-Vũ Thạch.
Trg 23 ⏩ Việt Nam CS trên bờ sụp đổ.
-Nguyễn Huy Vũ.
Trg 24 ⏩ PVN mất trắng cả chục ngàn tỉ đồng ở Venezuela.
-Anh Vũ.
Trg 26 ⏩ Một số người dân Quỳnh Lưu Nghệ An đã bị quỷ nhập.
-Yêu Nước Việt.
Trg 27 ⏩ Tàu vỏ thép liên tục hỏng: Ngư dân tố đơn vị đóng tàu…
-Thanh Niên Online
Và một số bài khác…

++++++++++++++++++++++

thường 1% thiệt hại do nó gây ra cho đất nước, còn cái chính quyền đã rước nó vào chẳng những phản ứng chậm chạp, đối phó lấy lệ, làm sạch môi trường chủ yếu chỉ bằng lời nói, mà còn dung túng kẻ tội phạm, đền bù bất công cho các nạn nhân, trấn áp những công dân lên tiếng về thảm họa. Chính vì thế mà hai lãnh đạo tinh thần Công giáo -đang trông coi hai giáo xứ đồng chịu tai ương- là linh mục Đặng Hữu Nam và linh mục Nguyễn Đình Thục, đã cùng giáo dân mình một đàng xuống đường nhiều lần đòi lại công lý cho biển và cho người, đàng khác làm đơn khởi kiện tên tội phạm môi trường khét tiếng hoàn vũ.

Nhưng đáp lại tấm lòng yêu nước thương dân, phục vụ cộng đồng đó, Việt cộng từ trung ương tới địa phương đã không ngừng đánh phá hai linh mục một cách thô bỉ và đê tiện. Một đàng VC dùng hệ thống truyền thông nhà nước, lực lượng công an mạng, đám dư luận viên liên tục thóa mạ, xuyên tạc việc làm công chính của hai vị, còn bịa đặt chuyện đời tư hòng vu khống, làm nhục họ. Đàng khác, công an chìm nổi và lưu manh côn đồ ngày đêm theo dõi, ngăn cản các cuộc xuống đường phản đối Formosa của hai giáo xứ. Ngoài ra, đơn kiện của hai cộng đồng này gởi đến Quốc hội và Tòa án thì hoặc bị bỏ xó hoặc bị trả lại. Đỉnh điểm của việc chà đạp quyền khiếu kiện này chính là cuộc đàn áp đẫm máu đối với đoàn giáo dân Song Ngọc cùng mục tử của họ là linh mục Nguyễn Đình Thục ngày 14-02-2017.

Ngọn lửa căm thù của VC càng bùng lên sau cuộc xuống đường của giáo xứ Phú Yên dưới sự hướng dẫn của linh mục Đặng Hữu Nam hôm 30-04, với những lời phát biểu của đanh thép của đoàn chiên lẫn mục tử, mà nhà cầm quyền coi như là sự hoài niệm quá khứ VNCH, sự phản đối hiện tại VNCS. Thế là một chiến dịch đánh phá tổng lực đã được tung ra nhắm vào linh mục Nam trên hai điểm: "xuyên tạc ý nghĩa ngày 30-04" và "dùng vụ Formosa để gây rối, kích động". Nào là những trang viết, bài phóng sự, video dàn dựng đầy vu khống và xuyên tạc, ngụy biện và hăm dọa trên báo đài nhà nước và nhất là báo đài Nghệ An. Nào là những truyền đơn biểu ngữ đầy kích động và mạ lỵ rải giăng khắp địa bàn huyện Quỳnh Lưu cũng như những tuyên truyền trong nhiều trường học ở Nghệ An cho rằng khởi kiện Formosa và biểu tình là sai trái. Nào là các công văn từ Ủy ban Nhân dân, Hội Cựu chiến binh tỉnh gởi đến các Giám mục và Linh mục giáo phận Vinh để vu cáo, kết án và đòi trục xuất, trừng phạt vị quản xứ. Nào là các cuộc biểu tình có thù lao, lừa gạt nông ngư dân chất phác và cưỡng bức học sinh ngây thơ đến tận Phú Yên để phản đối vị quản xứ và các giáo hữu, trong ý đồ gây chia rẽ giữa người dân và gieo căm thù đối với tôn giáo (06+07/05). Đặc biệt là các cuộc họp quần chúng, gồm thành viên hội Cựu chiến binh, hội Phụ nữ... bị kích động và được trả tiền để đấu tố linh mục Nam như thời Cải cách Ruộng đất, với lời lẽ sắt máu, cung giọng hận thù, luận điệu xuyên tạc và kết án thô bạo: chung thân hoặc tử hình (hôm 04 và 05/05/2017)!

Đó là nói về đám dân đen mù quáng bị quỷ nhập, chỉ muốn giết người theo sự xúi giục. Nhưng mới đây, hôm mồng 4 tháng 5, trong cuộc họp Ban Chấp hành TƯ lần thứ 5 khóa XII, TBT Nguyễn Phú Trọng lại tiếp tục giết chết nền kinh tế đất nước qua việc đeo đuổi chuyện "hoàn thiện thể chế kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa; nâng cao hiệu quả doanh nghiệp Nhà nước". Kinh nghiệm mấy chục năm qua cho thấy đây là một đường lối sai lầm và tai hại. Thế mà đàng nay vẫn cứ nuông chiều những Tập đoàn Quốc doanh chuyên làm ăn thua lỗ. Do các ủy viên TƯ lẫn Ủy viên Bộ Chính trị nắm giữ, chỉ đạo và được ưu tiên cấp vốn, các tập đoàn này chỉ là những chiếc thùng không đáy chuyển hàng chục tỷ đôla viện trợ và đầu tư FDI và ODA vào túi các tham quan ô lại của Đảng. Cùng với hầu hết các Ngân hàng Quốc doanh, chúng là hang ổ bọn tội phạm đáng tội tử hình. 12 vụ án tham nhũng lớn nhất làm tiêu tan hàng 100.000 tỷ đồng là những bằng chứng. Chẳng biết đám lãnh đạo Ba Đình nghĩ gì về sự sống của Đất nước, Dân tộc? ***BAN BIÊN TẬP***

Linh mục Đặng Hữu Nam sẽ không đơn độc (Babui, DCVonline)

https://tieulun.hopto.org

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN & HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT
KHÁNG THƯ
phản đối việc đàn áp nhân dân thô bạo

Việt Nam và Hải ngoại 06-05-2017

Toàn dân đang sống trong bầu không khí tưởng niệm 42 năm Cộng sản đem quân xâm chiếm Việt Nam Cộng Hòa, một quốc gia độc lập và có chủ quyền, dùng bạo lực bom đạn thống nhất Đất nước để hoàn toàn áp đặt lên con Hồng cháu Lạc chế độ xã hội chủ nghĩa không tưởng, độc tài toàn trị bất công. Kể từ đó đến nay, Cộng sản tước đoạt mọi nhân quyền và dân quyền của Đồng bào, chiếm lĩnh và vơ vét mọi tài nguyên Quốc gia, dùng nhiều thủ đoạn cướp bóc tài sản của mọi giới Dân lành, phá tan hoang Đất nước về mọi phương diện, khiến cho vô số Đồng bào chỉ muốn rời bỏ Quê hương, tạo nhiều cơ hội cho Tàu cộng xâm nhập và đe dọa Tổ quốc, chuẩn bị chạy ra nước ngoài sinh sống (nhất là những tay tư bản đỏ).

Thời gian gần đây đã gia tăng nhiều nguy cơ cho Tổ quốc như mất đất, mất biển, mất nguồn lợi kinh tế vào tay Tàu cộng, thảm họa môi trường do các công ty Formosa và Lee&Man, nạn tham nhũng tràn lan vô thuốc chữa, nạn cướp ruộng đất của nông dân cách trắng trợn, sự suy thoái kinh tế và giảm giá đồng tiền, việc gia tăng các thuế phí lẫn cảnh cùng khổ… Tất cả đã gây nhiều bức xúc và công phẫn trong mọi giới Đồng bào. Người dân lên tiếng phản đối và báo động là điều dễ hiểu, đó là nghĩa vụ và quyền cơ bản của công dân được ghi trong Hiến pháp và được pháp luật bảo vệ. Nhà cầm quyền có trách nhiệm bảo đảm an toàn cho những ai thẳng thắn trình bày ý kiến và cảm nghĩ của mình về những vấn đề như thế.

1- Thế nhưng gần đây, đã xảy ra nhiều vụ đàn áp khốc liệt do công an thực hiện theo chủ trương và chỉ thị của giới lãnh đạo chính trị. Sau đây là 3 trường hợp tiêu biểu:

a- Ông Vương Văn Thả và gia đình bị phong tỏa.

Ông Vương Văn Thả, ngụ tại ấp Vĩnh Linh, huyện An Phú, thị xã Vĩnh Hậu, tỉnh An Giang, là một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo từng bị kết án 3 năm tù (từ năm 2013) vì cái gọi là "tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân" theo Điều 258 Bộ luật Hình sự. Thời gian gần đây, từ trong ngôi nhà của mình, ông đã lên tiếng tố cáo những sai lầm và tội ác của chế độ, nên đã bị nhà cầm quyền địa phương phong tỏa 14 ngày đêm (trong tháng 4). Trên cả trăm công an chìm nổi và côn đồ đầu gấu chặn mọi ngả đường, không cho bất kỳ ai được lai vãng thăm viếng và người trong nhà (9 nhân khẩu trong đó có 1 bà già trên 80 tuổi và 1 cháu bé khoảng 4 tháng tuổi) được ra ngoài giao dịch, đi chợ. Ngoài việc cắt điện, cúp nước, công an và côn đồ còn liên tục ném đá, chửi bới, dọa nạt gia đình ông Vương Văn Thả, khiến cho ông phải tuyên bố sẽ tự thiêu cả gia đình nếu bị dồn vào đường cùng.

Trước sự theo dõi và hiệp thông, công phẫn và phản đối của Đồng bào lẫn Quốc tế, nay thì việc phong tỏa toàn diện gia đình ông Thả đã có phần giảm thiểu, nhưng mối đe dọa vẫn còn, vì công an hiện chiếm đóng tầng trệt của ngôi nhà ông, chưa biết đến khi nào mới rút khỏi. Nghĩa là toàn bộ sinh hoạt và sinh mạng gia đình ông Thả đều do công an tự ý quyết định.

b- Cô Lê Mỹ Hạnh cùng thân hữu bị hành hung tại nhà.

Cô Lê Mỹ Hạnh –một nhà hoạt động cho vấn đề môi sinh vốn đang tập trung vào thảm họa Formosa– đã đi từ Hà Nội vào Sài Gòn để hưởng ứng một chương trình đi bộ từ Nam ra Bắc. Nhưng chiều ngày 02-05-2017, đang khi cô đến thăm và trò chuyện cùng 2 người bạn là Nguyễn Thị Hương và Hồ Ngọc Cẩm tại phòng trọ số nhà 66, đường số 1 Trần Não, phường Bình An, quận 2, Sài Gòn, thì một nhóm gồm 1 nữ và 5 nam ập vào phòng. Chúng lao đến xịt hơi cay vào mặt rồi liên tục đấm đá vào mặt và thân thể của ba phụ nữ. Nghiêm trọng hơn, chúng dùng nón bảo hiểm quật liên tục vào đầu họ. Hành động tàn nhẫn như thế không ngơi nghỉ trong khoảng 5 phút rồi chúng bước ra. Ba chị em tưởng vậy là xong, nhưng không ngờ ngay sau đó chúng quay lại, tiếp tục đánh đập và xịt hơi cay với mức độ nặng hơn, khiến cô Mỹ Hạnh bị sốc, choáng váng và bất tỉnh.

Điều đặc biệt là chúng quay video vụ hành hung và ngay sau đó đưa lên trang Facebook của tên côn đồ trong đám tên Phan Sơn Hùng (ở Gò Vấp), với việc gọi 3 cô là "phản động" và với bình luận đầy vu khống: "*Màn chào mừng thành viên cờ vàng 3 sọc đỏ Lê Mỹ Hạnh tại đất Sài Gòn! Còn thằng 3 que nào muốn xuyên tạc, kích động, lăng mạ lãnh tụ, bạo loạn lật đổ nữa thì cứ lên tiếng.*"

Trong vụ việc này, công an cố tình đứng ngoài cuộc dù cộng đồng mạng đã đưa các bằng chứng đến tận cửa đồn qua việc gọi "đường dây nóng", gởi các video, làm đơn khiếu nại… Rồi bất kể các bằng chứng trong video, Tuyên giáo CS vẫn lấp liếm và cố tình gọi đây là một vụ "đánh ghen".

c- Anh Nguyễn Hữu Tấn bị giết chết trong đồn công an

Anh Nguyễn Hữu Tấn là một thanh niên Phật giáo Hòa Hảo cư ngụ tại khóm 7, phường Thạnh Phước, thị xã Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long. Ngày 02-05-2017, khi đang làm việc nhà ở ngoài đường thì anh bị nhiều công an đến bắt và dẫn vào nhà lục xét khắp nơi, gọi là "để tìm kiếm tài liệu và cờ Việt Nam Cộng Hòa" (thực tế chỉ là một miếng vải màu vàng dùng lót trong những hộp nước yến). Sau đó anh Tấn bị đưa về Công an điều tra tỉnh Vĩnh Long. Cha và vợ của người thanh niên lập tức đến cơ quan này để tìm hiểu và thăm hỏi. Họ phải ngồi chờ suốt cả ngày và cuối cùng được cho biết là anh đang bị thẩm vấn. Trở lại sáng hôm sau, gia đình vẫn phải ngồi đợi, đến trưa thì được công an cho biết là anh Tấn đã "dùng dao rọc giấy của điều tra viên để tự sát"!?!

https://tieulun.hopto.org

Ông Nguyễn Hữu Quân, thân phụ nạn nhân, cho biết đã thấy máu loang đỏ khắp phòng điều tra và cổ anh Tấn bị cắt. Đến 18g ngày 04-05, khi công an chở xác anh về nhà, gia đình đã nhận thấy đầu anh gần lìa khỏi cổ, đã được may lại; trên đầu có nhiều chỗ mềm nhũn chứng tỏ đã bị những vật cứng đập vào, và khi liệm lỗ tai nạn nhân vẫn còn rỉ máu.

Nay thì công an Vĩnh Long một mặt đến gia đình ông Quân, thúc ép phải mau hỏa táng người quá cố để xóa sạch mọi tang chứng về chuyện giết người; một mặt tung toàn bộ lực lượng để ngăn chặn mọi cuộc tiếp xúc, thăm viếng, phúng điếu của đồng đạo, thân hữu xa gần và của những ai quá phẫn uất trước tội ác tầy trời của Cộng sản; và mặt nữa là họp báo xuyên tạc trắng trợn sự việc.

2- Trước các vụ việc trên, Hội đồng Liên tôn Việt Nam tuyên bố:

a- Cảnh cáo đảng và nhà cầm quyền CSVN chớ gây thêm tai họa cho nhân dân sau bao sai lầm, thất bại và tội ác từ 72 năm qua tại miền Bắc và 42 năm trên cả nước. Đừng tưởng cứ dùng bạo lực và gian trá thì sẽ giữ yên lòng người, ổn định xã hội và giải quyết được vô số vấn đề và khủng hoảng, vô số thảm nạn và tệ trạng mà chế độ duy vật vô thần, độc tài toàn trị đã, đang và sẽ còn gây ra cho Dân tộc. Nên nhớ mọi cái trong cuộc đời đều có cái giá của nó và gieo nhân thì sẽ gặt quả. Hãy sáng suốt trả mọi quyền cho Nhân dân và chân thành cộng tác với Nhân dân để chấn hưng và phát triển Đất nước.

b- Nhắc nhở lực lượng công an rằng các anh là từ nhân dân mà ra, được nhân dân nộp thuế để nuôi dưỡng. Đừng mù quáng trở thành công cụ cho bạo quyền để kiếm miếng cơm manh áo; chớ làm những trò thô bỉ đối với nhân dân hay sử dụng côn đồ hòng thoát tội; không nên tiếp tục bịa đặt chuyện công dân tự sát trong đồn, chẳng ai tin! Dù là kẻ thừa hành, các anh vẫn đồng trách nhiệm với những kẻ chỉ đạo. Hãy tôn trọng và bảo vệ Đồng bào để gieo phúc cho mình và cho con cái.

c- Mời gọi Toàn dân Việt Nam hãy can đảm lên tiếng tố cáo tội ác của chế độ, bênh vực các nạn nhân của tà quyền, tổ chức những cuộc xuống đường, tuần hành, biểu tình thật đông đảo để trước mắt thông hiệp với những Đồng bào Đồng đạo bị áp bức, và để chấm dứt mãi mãi tình trạng bất cứ công dân nào cũng có thể bị chặn đường hành hung, lục soát nhà cửa vô cớ và bị giết chết oan ức trong trụ sở của cơ quan công lực.

d- Khẩn báo Liên Hiệp Quốc, các chính phủ dân chủ, các cơ quan nhân quyền quốc tế về tình trạng bạo hành công dân vốn liên tục xảy ra và ngày càng gia tăng tại nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam, một quốc gia chẳng hề từ chối ký bất cứ văn kiện và tham gia bất cứ tổ chức nhân quyền nào, nhưng trong thực tế chỉ biết đàn áp mọi lời nói và hành động, thậm chí mọi dấu hiệu đòi nhân quyền dân chủ. Kính mời Quý Tổ chức đến Việt Nam để điều tra mọi vụ việc.

Làm tại Việt Nam ngày 06 tháng 5 năm 2017

27 Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên cùng với 17 thành viên Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại VN.

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM

YÊU CẦU LÀM SÁNG TỎ

cái chết của công dân Nguyễn Hữu Tấn, Vĩnh Long

.....48 Tổ chức và 75 cá nhân 08-05-2017.....

Khoảng 17 giờ ngày 02-05-2017, Công an thị xã Bình Minh và tỉnh Vĩnh Long đã điều động gần 200 người bao vây bắt và khám xét nhà anh Nguyễn Hữu Tấn. Lý do họ nêu ra là anh Nguyễn Hữu Tấn bị nghi ngờ "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân và tuyên truyền chống nhà nước CHXHCN Việt Nam" thông qua hành vi làm cờ vàng (cờ chính thức của chế độ Việt Nam Cộng Hòa trước năm 1975).

Đến 11 giờ trưa ngày 03-05-2017, gia đình anh Tấn đến trụ sở Công an tỉnh Vĩnh Long hỏi thăm tin tức của anh, thì phía công an cho biết anh Tấn đã dùng dao cắt cổ tự sát. Đến 6 giờ chiều cùng ngày, công an chở xác anh Tấn về giao cho gia đình.

Gia đình anh Tấn cho biết vết may trên cổ anh cho thấy đầu của anh gần như bị cắt đứt lìa khỏi cổ, đặc biệt trên đầu có những phần bị mềm nhũn, có thể do tác động từ những vật thể cứng. Gia đình anh Nguyễn Hữu Tấn hoàn toàn bác bỏ việc anh tự sát.

Anh Nguyễn Hữu Tấn sanh năm 1979 tại thị xã Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long, có cha là Cư sĩ tu học theo Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Anh là một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo, mưu sinh bằng việc bán các món ăn chay.

Chúng tôi nhận định rằng sự việc trên có nhiều điều khuất tất và việc anh tự sát dứt khoát không thể xảy ra.

NHẬN ĐỊNH CỦA CHÚNG TÔI

Thứ nhất, việc huy động gần 200 cảnh sát và an ninh vây bắt anh Nguyễn Hữu Tấn chứng tỏ đây là một vụ án lớn. Việc thẩm vấn bị can liên quan đến mọi vụ án chính trị lớn hay nhỏ luôn do nhiều điều tra viên cùng thực hiện đồng thời. Do đó nói rằng chỉ một điều tra viên làm việc với anh Nguyễn Hữu Tấn là hoàn toàn không đúng nguyên tắc làm việc của cơ quan an ninh. Có thể kiểm chứng nguyên tắc này với bất kỳ tù nhân lương tâm nào từng bị thẩm vấn bởi cơ quan an ninh.

Thứ hai, trong quá trình điều tra những vụ án chính trị, các điều tra viên không bao giờ rời khỏi phòng thẩm vấn mà để lại bị can một mình. Bao giờ cũng có ít nhất một nhân viên điều tra hoặc nhân viên trại tạm giam ngồi bên cạnh bị can để giám sát. Đó cũng là một nguyên tắc làm việc của cơ quan an ninh, mà bất kỳ tù nhân lương tâm nào

https://tieulun.hopto.org

cũng có thể xác nhận.

Thứ ba, việc điều tra viên sơ suất bỏ lại cặp hồ sơ lại trong phòng thẩm vấn càng không thể xảy ra, bởi lẽ cặp hồ sơ của điều tra viên bao giờ cũng chứa đựng ít nhiều thông tin mật của vụ án mà cơ quan an ninh không bao giờ cho phép tiết lộ, vì họ luôn lo ngại rằng bị can chính trị có thể sử dụng những thông tin về vụ án để gây khó khăn cho công tác điều tra.

Thứ tư, dao rọc giấy được dùng phổ biến tại bàn làm việc của các nhân viên văn phòng, chứ không phải dành cho các điều tra viên, vì công việc chính của họ là thẩm vấn và ghi lời khai của bị can để chuẩn bị hồ sơ vụ án. Biên bản lấy lời khai phải theo mẫu được in sẵn, với kích thước chuẩn mực theo luật định, nên không cần dùng dao rọc giấy để cắt theo các kích thước không theo mẫu như vậy.

Thứ năm, việc mang dao và các loại hung khí, vũ khí khác vào phòng thẩm vấn là điều bị nghiêm cấm theo nguyên tắc làm việc của cơ quan an ninh, nhằm tránh khả năng bị can tước đoạt để khống chế hoặc tấn công điều tra viên, ngoại trừ trường hợp chính các điều tra viên cố ý mang theo dụng cụ dùng để tra tấn bị can trong lúc thẩm vấn.

Thứ sáu, anh Nguyễn Hữu Tấn làm sao biết được trong cặp của điều tra viên có mang theo dao rọc giấy, để rồi lừa người đó ra ngoài và trộm lấy dao tự sát? Hơn nữa, những người bất đồng chính kiến vẫn xác định rằng con đường đấu tranh cho nhân quyền và dân chủ ở Việt Nam luôn đầy khó khăn và thử thách, khả năng bị bắt và giam cầm là không điều thể tránh khỏi, cho nên họ sẵn sàng đối mặt mà không bao giờ sợ hãi trốn chạy, càng không bao giờ chọn cách tự sát manh động. Anh Nguyễn Hữu Tấn không phải là trường hợp ngoại lệ.

Thứ bảy, tuy truyền thông nhà nước đưa tin anh Nguyễn Hữu Tấn có hành vi lật đổ chính quyền và tuyên truyền chống nhà nước bằng việc in cờ vàng, nhưng những người bất đồng chính kiến luôn ý thức rằng hành vi này không phải là tội phạm có thể dẫn đến án tử hình, bởi vì họ chỉ thực thi quyền tự do ngôn luận và bày tỏ chính kiến ôn hoà của mình. Với ý thức và trách nhiệm lương tâm như vậy, liệu anh Nguyễn Hữu Tấn hay bất kỳ tù nhân lương tâm nào cần tự kết liễu đời mình theo cách manh động như vậy hay không?

Thứ tám, theo luật hiện hành, trong quá trình điều tra các vụ án hình sự, bao gồm cả vụ án chính trị, toàn bộ các phòng thẩm vấn đều phải gắn camera công khai. Mọi diễn biến trong lúc thẩm vấn anh Nguyễn Hữu Tấn chắc chắn đã được camera ghi hình lại, như chính Công an tỉnh Vĩnh Long thừa nhận. Việc ghi hình trong khi thẩm vấn được thực hiện công khai, nên không bao giờ là tài liệu mật, phải cất giấu. Tuy Công an tỉnh Vĩnh Long nói đã cho gia đình anh Nguyễn Hữu Tấn xem băng ghi hình, nhưng mọi người trong gia đình anh đều xác nhận rằng băng ghi hình đó không thể xem được, nhất là không có cảnh mà công an bịa đặt rằng anh Nguyễn Hữu Tấn đã tự sát.

Thứ chín, nhiều vụ bắt bớ người bất đồng chính kiến vào đồn công an rồi tra tấn họ dã man trong những năm 2014, 2015 và 2016 đều đã bị đưa ra trước công luận. Không chỉ riêng bị can chính trị, mọi bị can trong các vụ án hình sự thông thường đều bị tra tấn và nhục hình như thế, nhiều cái chết thương tâm đã xảy ra tại đồn công an đến mức báo động. Thêm vào đó, các tín đồ Phật giáo Hòa Hảo đều trở thành đối tượng tấn công và hành hung của công an từ nhiều năm nay, nhất là trong những dịp lễ hội tôn giáo của họ. Những phần mềm nhũn trên đầu của anh Nguyễn Hữu Tấn chứng tỏ anh đã bị đánh đập rất dã man bằng dụng cụ tra tấn cứng trước khi chết.

Thứ mười, một người tự sát không thể đâm dao rọc giấy (luôn không bao giờ sắt bén bằng dao thường) vào cổ mình rồi từ từ tự cắt cổ họng và đầu mình đến gần lìa khỏi cổ mới ngã xuống chết được. Vết tích trên cổ và đầu anh Nguyễn Hữu Tấn đã tự tố cáo bàn tay sát nhân của nhiều thủ phạm trong lúc thẩm vấn anh. Chắc chắn nhiều người đã hợp sức tra tấn và sát hại anh Nguyễn Hữu Tấn một cách dã man như tình trạng chúng ta đều đã thấy. Chính họ là bọn sát nhân, chứ không phải anh tự sát.

YÊU CẦU CỦA CHÚNG TÔI

Từ những nhận định trên, chúng tôi khẳng định rằng tín đồ Phật giáo Hòa Hảo Nguyễn Hữu Tấn đã không tự sát, mà bị sát hại. Do vậy, chúng tôi yêu cầu Chính quyền và Công an tỉnh Vĩnh Long phải minh định cái chết của anh Nguyễn Hữu Tấn, cụ thể như sau:

1- Chính quyền và Công an tỉnh Vĩnh Long phải cung cấp băng ghi hình toàn bộ buổi thẩm vấn anh Nguyễn Hữu Tấn cho gia đình anh và công bố công khai trên các phương tiện truyền thông.

2- Tái khám nghiệm tử thi với sự giám sát của gia đình anh Nguyễn Hữu Tấn với sự tham gia của một nhóm luật sư và xã hội dân sự độc lập.

3- Mở một cuộc điều tra và khởi tố vụ án sát hại anh Nguyễn Hữu Tấn và khởi tố bị can đối với những người đã sát hại anh.

Công bố tại Việt Nam, vào ngày 08 tháng 5 năm 2017

48 tổ chức XHDS độc lập và 75 cá nhân đồng ký tên.

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san
có từ 15-04-2006
IN VÀ TẶNG TẠI VN
Địa chỉ liên lạc:
witness2005@gmail.com
Muốn đọc tờ báo trên mạng:
http://www.tdngonluan.com
www.tudodanchuvietnam.net
http://tudongonluan.atspace.com
http://khoi8406vn.blogspot.com
https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl

https://tieulun.hopto.org

NgườiCôngGiáoVN

Thư phản đối nhà cầm quyền CSVN đàn áp hai Linh mục Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thục

Việt Nam và Hải ngoại 11-05-2017

Nhận định rằng:

1- Vụ việc Formosa -xảy ra đã hơn một năm rồi- là thảm họa sinh thái tồi tệ nhất trong Việt sử. Nó đã hủy hoại nặng nề môi trường biển các tỉnh miền Trung, gây ra hậu quả hết sức to lớn về kinh tế và sức khỏe, hàng chục năm nữa mới có thể khắc phục! Nguy hiểm hơn, Formosa tạo nên mâu thuẫn gay gắt trong lòng xã hội! Nó chỉ phải bỏ ra 500 triệu đô-la bồi thường (bằng 1% thiệt hại) để rồi khoanh tay nhìn nhà nước và nhân dân đấu đá với nhau! Quan trọng hơn cả, với việc cho Formosa vào Hà Tĩnh, đảng CSVN đã hy sinh môi trường để đánh đổi phát triển kinh tế, chọn đối tác đầu tư một cách mù quáng và giao vị trí chiến lược của đất nước cho kẻ thù.

2- Đến nay, vấn đề Formosa vẫn không được giải quyết ổn thỏa. Tất cả đều bắt nguồn từ chế độ độc tài đảng trị vốn đã tung hoành và tàn hại trên cả nước 42 năm qua: do tính khí tự kiêu cộng sản, hiếm khi nhận lỗi và sửa chữa sai lầm; do tầm nhìn hạn hẹp và tâm địa ích kỷ, chỉ thấy cái lợi trước mắt của đảng mà không nhìn ra cái hại lâu dài cho đất nước; do não trạng sùng bái bạo lực và gian dối, quyết tâm trấn áp tới cùng mọi tiếng nói cảnh báo chân tình, mọi hành vi phản kháng đúng đắn của người dân, vì e sợ bị mất quyền lực, khiến vô số đồng bào vốn là những chiến sĩ bảo vệ môi trường đang trở thành nạn nhân của chế độ.

3- Hai nhân vật tiêu biểu hiện thời của mọi vấn đề trên là linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ Phú Yên và linh mục Nguyễn Đình Thục, quản xứ Song Ngọc. Hai giáo xứ này đều nằm trên địa bàn tỉnh Nghệ An và đang cùng gánh chịu thảm họa từ Formosa Vũng Áng. Từ gần một năm qua, với lương tâm của công dân trước đất nước, với trách nhiệm của mục tử đối với đoàn chiên, với ý thức thực thi giáo huấn về môi trường của Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô qua Thông điệp "Laudato Si'" (Bảo vệ ngôi nhà chung trái đất, 05-2015), hai linh mục đã cùng giáo dân mình một đàng xuống đường nhiều lần đòi lại công lý cho biển cả và cho con người, đàng khác làm đơn khởi kiện công ty Formosa, tên tội phạm môi trường khét tiếng. Riêng cha Thục còn qua tận Quốc hội Đài Loan (05-12-2016), yêu cầu rút Formosa ra khỏi Việt Nam vĩnh viễn.

4- Đáp lại tấm lòng yêu nước thương dân, phục vụ lợi ích cộng đồng đó của hai vị mục tử, nhà cầm quyền từ trung ương tới địa phương đã không ngừng đánh phá họ một cách đê hèn, thô bỉ và man rợ. Một đàng CS dùng hệ thống truyền thông nhà nước, lực lượng công an mạng, đám dư luận viên liên tục thóa mạ, xuyên tạc việc làm công chính của hai linh mục, còn bịa đặt chuyện đời tư hòng vu khống, làm nhục họ. Đàng khác, CS luôn cho công an chìm nổi và lưu manh côn đồ theo dõi, ngăn cản các cuộc xuống đường phản đối Formosa của hai giáo xứ Phú Yên và Song Ngọc. Ngoài ra, đơn kiện của hai cộng đồng này gởi đến Quốc hội và Tòa án thì hoặc bị bỏ xó hoặc bị trả lại. Đỉnh điểm của việc chà đạp quyền khiếu kiện này chính là cuộc đàn áp đẫm máu đối với đoàn giáo dân Song Ngọc cùng mục tử của họ ngày 14-02-2017.

5- Gần đây, đáp lại lời kêu gọi của nhà cầm quyền Nghệ An hãy kỷ niệm "ngày giải phóng", linh mục Đặng Hữu Nam đã cùng với giáo dân Phú Yên xuống đường hôm 30-04-2017 nhưng là để tưởng niệm "ngày dân tộc Việt Nam mất đi tự do, ngày người dân không có quyền làm người, ngày đã làm cho đất nước tang thương, ngày đã đưa đất nước trở thành lạc hậu, nghèo đói, ngày Việt Nam mất đi cơ hội phát triển, ngày đã tạo nên bất công trên mọi miền đất nước..." (lời cha Đặng Hữu Nam), còn giáo dân thì trưng biểu ngữ "30/4, ngày tưởng niệm đồng bào tử nạn", "30/4: Đừng nghe những gì Cộng sản nói. Hãy xem những gì Cộng sản làm". Toàn là những nhận định xác thực, can đảm, hợp với lòng dân.

6- Thế là một chiến dịch đánh phá tổng lực đã được tung ra nhắm vào cha Nam trên hai điểm "xuyên tạc ý nghĩa ngày 30-04" và "dùng vụ Formosa để gây rối, kích động". Một là qua những trang viết, bài phóng sự, những video clip đầy vu khống, xuyên tạc, ngụy biện và hăm dọa trên báo đài nhà nước và nhất là báo đài Nghệ An; do tay đám bồi bút và dư luận viên, luật sư của đảng, thậm chí do vài kẻ mạo danh tín hữu. Hai là qua những truyền đơn biểu ngữ đầy kích động và mạ lỵ rải giăng khắp địa bàn huyện Quỳnh Lưu cũng như những tuyên truyền trong nhiều trường học ở Nghệ An cho rằng khởi kiện Formosa và biểu tình là sai trái. Ba là qua các công văn từ Ủy ban Nhân dân, Hội Cựu chiến binh tỉnh gởi đến các Giám mục và Linh mục giáo phận Vinh để vu cáo, kết án và đòi trừng phạt vị quản xứ vô tội. Bốn là qua các cuộc họp quần chúng, gồm thành viên hội Cựu chiến binh, hội Phụ nữ... bị kích động và được trả tiền để đấu tố Cha Nam như thời Cải cách Ruộng đất, với lời lẽ sắt máu, cung giọng hận thù, luận điệu xuyên tạc và kết án thô bạo (04+05/05). Năm là qua các cuộc biểu tình có thù lao, lừa gạt nông ngư dân chất phác và cưỡng bức học sinh ngây thơ đến tận Phú Yên để phản đối vị quản xứ và các giáo hữu, trong ý đồ gây chia rẽ giữa người dân và gieo căm thù đối với tôn giáo (06+07/05/2017).

7- Đáp lại những hành động vi phạm pháp luật trắng trợn như trên của nhà cầm quyền Nghệ An, nhất là màn xúi giục kích động dân lành đến giáo xứ Phú Yên biểu tình (một hoạt động quần chúng mà từ trước tới nay CS luôn tối kỵ và chuyên đàn áp), cha Nam đã làm một hành động hết sức nhân bản, đầy tính mục tử: ra lệnh cho giáo dân chuẩn bị nước nôi mời mọc những kẻ đến phản đối. Một đàng để bày tỏ lòng

https://tieulun.hopto.org

tôn trọng quyền biểu tình hiến định của người dân, một đảng để nói lên thái độ không xem họ như những kẻ thù mà như những nạn nhân của một nhà nước bạo ngược.

Từ những nhận định trên, các Linh mục. Tu sĩ và Giáo dân ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Cùng bày tỏ tinh thần hiệp thông với linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ Phú Yên và linh mục Nguyễn Đình Thục, quản xứ Song Ngọc cùng với toàn thể đoàn chiên của hai vị. Hoàn toàn tán đồng ủng hộ việc đấu tranh cho công lý và nhân quyền của hai mục tử và hai giáo xứ.

2- Phản đối nhà cầm quyền tỉnh Nghệ An và huyện Quỳnh Lưu từ lâu đã thực hiện nhiều hành động đàn áp đối với hai linh mục nói trên: từ vu khống đến lăng nhục, từ ngăn chặn đến hành hung, từ đấu tố đến kết án. Toàn những hành động vừa vô pháp luật vừa phi đạo đức.

3- Yêu cầu nhà cầm quyền Cộng sản nói chung và tại địa phương Nghệ An phải tôn trọng thân thể, danh dự và phẩm giá của mọi công dân; đồng thời bảo vệ nghiêm túc các dân quyền cơ bản, như tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do biểu tình, quyền tố cáo khởi kiện.

4- Đòi hỏi nhà cầm quyền tỉnh Nghệ An và báo đài nhà nước dừng ngay các hành động vu cáo, bôi nhọ, xuyên tạc và đấu tố đối với Linh mục Đặng Hữu Nam và Linh mục Nguyễn Đình Thục; đồng thời phải công khai xin lỗi hai vị này trên các phương tiện truyền thông đại chúng.

Tuyên bố từ Việt Nam và hải ngoại ngày 11-05-2017

Cập nhật đến tối ngày 14-05: 346 tín hữu Công giáo, 22 tín đồ đạo khác.

Lm N.Đ.Thục + Lm Đ.H.Nam

Thông cáo báo chí

v/v báo chí nhà nước vu khống, quy kết, xúc phạm các Đan sĩ Đan viện Thiên An thôn Cư Chánh, xã Thủy Bằng, thị xã Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên-Huế.

.....Lm Nguyễn Văn Đức 10-05-2017.....

1/ Những ngày qua, một số cơ quan, báo chí điện tử của nhà nước, cụ thể: báo Dân Việt, báo BNEWS.VN của Thông tấn xã Việt Nam, báo Pháp luật Thành phố Hồ Chí Minh, báo Pháp luật Việt Nam đã có nhiều nội dung đăng tải sai sự thật, vu khống, mạ lỵ, xúc phạm các Đan sĩ Đan viện Thiên An liên quan đến cái gọi là "tàn phá môi trường rừng thông của Đan viện Thiên An" do chính các Đan sĩ vun trồng, chăm sóc, bảo vệ từ năm 1940.

Các báo này đưa ra các luận điệu cho rằng, chính các Đan sĩ gần đây đã tự ý chặt phá, đốn hạ... hàng trăm cây thông, dùng dụng cụ sắc nhọn đục đẽo, xâm hại chúng rồi đổ hóa chất vào đó nhằm mục đích vắt kiệt nhựa sống, khiến cây tự chết khô. Tuy nhiên, các báo này chỉ nói vu vơ với những lý lẽ "mập mờ, không có căn cứ", không đưa ra được chứng cứ khách quan, chân thực, toàn diện, đầy đủ. Thậm chí, các báo công cụ này còn cố tình đồng lõa, bao che, tiếp tay cho những kẻ "ném đá giấu tay" đang chỉ đạo đánh phá, mạ lỵ các Đan sĩ, gây chia rẽ, hoang mang, nghi ngờ giữa giáo dân và nhân dân thành phố Huế với các đan sĩ vừa lo việc tu hành vừa phục vụ xã hội qua việc kiến tạo và chăm sóc môi trường sinh thái tốt đẹp này gần 80 năm qua. (Xin vui lòng xem nội dung cụ thể văn bản kèm theo).

2/ Đan viện Thiên An khẳng định có đủ chứng cứ hợp pháp đối với hơn 107 hécta đất-nhà-rừng thông thuộc quyền quản lý và sở hữu của Đan viện từ năm 1940 cho đến nay. Đan viện cũng chưa bao giờ chuyển giao quyền quản lý, quyền sở hữu rừng thông của Đan viện cho bất kỳ cá nhân hay tổ chức nào. Đồng thời, các đan sĩ luôn miệt mài đổ công sức chăm sóc bảo vệ lá phổi ấy của thành phố Huế.

3/ Vì lẽ đó, Đan viện Thiên An cực lực lên án những luận điệu vu khống, quy kết, xúc phạm nhân phẩm và việc làm của các Đan sĩ từ các báo đài nhà nước nói trên. Đan viện Thiên An yêu cầu các báo Dân Việt, Pháp luật VN, Pháp luật TP. HCM, BNEWS.VN chấm dứt ngay việc đăng tin bóp méo sự thật, mạ lỵ tu sĩ, đánh phá tôn giáo và xúc phạm công dân. Yêu cầu đăng tin cải chính, xin lỗi Đan viện Thiên An theo đúng Luật Báo Chí và lẽ công bằng; đồng thời xử lý trách nhiệm các phóng viên đã cung cấp thông tin dối trá, viết bài đầy ác ý, gây tổn hại cho ý thức cộng đồng theo đúng qui định pháp luật.

Đan viện Thiên An có quyền dùng mọi biện pháp cần thiết để bảo vệ lẽ phải, bảo vệ sự thật, sự công bằng cho Đan viện Thiên An.

Đan viện Thiên An cũng kêu gọi các Đại sứ quán quốc tế, các Tổ chức Nhân quyền, cùng với bà con giáo dân và những người thiện chí khắp nơi hãy cùng lên tiếng bảo vệ công lý, đảm bảo quyền và lợi ích chính đáng của Đan viện Thiên An.

Bề trên Đan viện Thiên An.

VU KHỐNG TRẮNG TRỢN CỦA CÔNG AN THỪA THIÊN HUẾ:

Hủy diệt rừng thông đặc dụng ở đồi Thiên An 4-5-2017

Những ngày gần đây, rất nhiều người dân phản ánh sự bức xúc khi một số đối tượng xấu ở ĐV Thiên An có hành vi đốn hạ không thương tiếc rừng thông đặc dụng có tuổi đời hàng chục năm tuổi ở đồi Thiên An, xã Thuỷ Bằng, thị xã Hương Thuỷ, tỉnh TT. Huế. Điều đáng nói việc đốn hạ, chặt phá rừng thông xanh này được số đối tượng này thực hiện nhằm phá hoại môi trường sinh thái, cảnh quan tự nhiên và chiếm dụng đất trái phép.

Gần 100 cây thông có tuổi đời trên 60 năm ở rừng đặc dụng tại khoảnh 5,6, tiểu khu 153 xã Thuỷ Bằng, thị xã Hương Thuỷ, TT. Huế do Nhà nước quản lý, bị đốn hạ, chặt phá không thương tiếc, nằm la liệt, ngổn ngang, gốc cây trơ trọi. Điều đáng nói hơn, không chỉ dừng lại việc chặt phá, số đối tượng này còn khoan thân cây để bỏ hoá chất vào làm cây nhanh chết; đẽo vỏ thân cây; nhóm lửa đốt quanh gốc. Sau đó, đối tượng lén lút cưa đổ và cấu kết số đối tượng khác đem đi tẩu tán.

Nguồn: http://www.antv.gov.vn/

https://tieulun.hopto.org

GIÁM MỤC HOÀNG ĐỨC OANH

Dân Việt Nam khổ lắm, nước ô nhiễm, đất ô nhiễm, không khí ô nhiễm, lương tâm con người cũng ô nhiễm.

Thanh Phong, Tạp chí Viễn Đông 26-04-2017

LTS: Như Viễn Đông đã loan tin phần đầu trong buổi họp báo do Hội đồng Liên tôn VN tại Hoa Kỳ tổ chức vào chiều Thứ tư 26-4-2017 tại Trung tâm Công giáo VN. Trong phần hai, Đức Giám mục Micae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám mục Chính tòa Giáo phận Kontum đã được mời đến để trình bày về một số vấn đề liên quan đến tôn giáo và thảm họa Formosa. Sau đây là nguyên văn lời phát biểu của ĐC Hoàng Đức Oanh do phóng viên Thanh Phong ghi lại:

"Tôi xin kính chào tất cả quý vị trong Ban Liên tôn cũng như quý vị hiện diện ở đây. Tôi xin cám ơn quý vị và trong Ban Liên tôn cho tôi có dịp ngồi đây để tường trình cùng quý vị. Tôi biết quý vị phát xuất từ lòng yêu quê hương đất nước, yêu đồng bào của mình cho nên muốn biết về tình hình sinh hoạt tôn giáo tại Việt Nam cũng như đặc biệt muốn biết về tình trạng cái đại họa Formosa.

Về sinh hoạt tôn giáo tại VN thì quý vị vừa mới nghe hai đại diện tôn giáo Hòa Hảo và Cao Đài đã trình bày, còn riêng với phần tôi thì cũng rất giới hạn, bởi vì cái lãnh vực sinh hoạt của tôi cũng chỉ là ở trên hai tỉnh Kontum và Gia Lai. Sau này khi về hưu rồi tôi có dịp đi đây đi đó, tôi cũng có dịp biết được thêm chút nữa, nên có gì thì tôi xin trình bày theo khả năng và sự hiểu biết của mình.

Về tôn giáo thì quý vị cũng đã biết rồi, VN đang sống dưới chế độ Cộng sản vô thần. Về lý thuyết thì giữa tôn giáo và Cộng sản vô thần là không có chỗ chung. Theo lý thuyết thì chủ nghĩa Cộng sản và người Cộng sản được giáo dục quan niệm tôn giáo là thứ thuốc phiện ru ngủ! Chúng ta biết cái logic của nó là "phải diệt." Cho nên trước đây dưới chế độ Cộng sản thì tất cả những tôn giáo đều bị diệt một cách tàn nhẫn như ở Liên Xô trước đây, ở bên Tàu cũng như Cộng sản miền Bắc v.v... và đặc biệt ở Bắc Triều Tiên bây giờ!

Bởi vì khi quan niệm đó là thuốc phiện ru ngủ thì phải diệt thôi. Quý vị ở trong gia đình mà có đứa con nó nghiện ma túy chẳng hạn thì quý vị phải ngăn cấm thôi, nhưng vì con người nên người ta quan niệm như thế này: sẽ vây chặt lại và tách cái đám nhỏ ra. Vây chặt những người đã có tôn giáo rồi để cho ở dần dần chết là hết! Còn tách cái đám nhỏ ra với hệ thống giáo dục hoàn toàn vô thần chống lại tôn giáo thì họ hy vọng rằng cái đám trẻ đó sẽ không còn tôn giáo nữa, còn đám già thì sẽ chết dần chết mòn.

Nhưng kinh nghiệm trong lịch sử cho thấy không thể đạt như thế. Vậy thì hiện nay người ta đã thay đổi. Thay đổi vì có hai lý do: Lý do thứ nhất là bởi vì kinh nghiệm cho hay con người tự đáy lòng của họ có niềm tin. Theo như Công giáo thì quan niệm rõ ràng như thế này, là con người được Thiên Chúa tạo dựng giống hình ảnh của Ngài. Thiên Chúa muốn cứu chuộc con người; và con người bao lâu chưa gặp được Thiên Chúa, Đấng tạo thành thì bấy lâu chưa được an nghỉ. Thánh Augustino đã nói: "Lạy Chúa, Chúa đã dựng nên con, bao lâu con chưa gặp Ngài thì con chưa được an nghỉ."

Thành ra những kinh nghiệm đó làm cho những người điều khiển Cộng sản hiện nay trên thế giới phải thay đổi. Họ thay đổi nhưng mà chưa thay đổi căn gốc đâu, họ vẫn mơ ước là sẽ có ngày người ta không còn tin đạo nữa. Không còn tôn giáo nữa! Vậy thì họ nhân nhượng một chút bằng cách là tạo cho điều kiện để phát triển nhưng dưới sự kiểm soát chặt chẽ của họ, và trong khi đó thì họ lập ra nhiều hình thức để xen lấn vào trong nội bộ các tôn giáo và để làm cho cái tôn giáo đó mất uy tín.

Thí dụ như một tôn giáo nào đó, họ cho những người đi tu vào làm các giáo sĩ chẳng hạn; rồi các giáo sĩ đó, với niềm tin của họ là tôn giáo chỉ là thuốc phiện nhưng họ giả vờ sống tôn giáo đó nhưng để cuối cùng trong cuộc sống của họ là chống tôn giáo, thành ra làm tôn giáo đó mất uy tín. Thí dụ như bên Công giáo chẳng hạn, có một ai đó giả vờ đi tu, họ rất đạo đức, rất đàng hoàng, có uy tín với mọi người, thế rồi lập một cái Dòng nào đó rồi một hôm họ trở cờ với đời sống bê tha làm cho tất cả các tín đồ ngã ngửa ra, bởi vì người ta vẫn còn tin, như câu cảnh cáo thế này: "Tin đạo chứ không phải tin người có đạo."

Thế nhưng thực tế người ta vẫn tin người có đạo, thành ra cuối cùng khi gặp những người như thế họ ngã lòng, và ở Việt Nam hiện nay có những hình thức như vậy. Và đồng thời có những điều thay đổi nữa, chẳng hạn như nhà văn Nguyễn Khải, trước 1975 ông viết nhiều tiểu thuyết chống lại Giáo hội Công giáo bởi vì ông vẫn quan niệm tôn giáo là thuốc phiện, nhưng sau 1975, ông được tiếp xúc với các linh mục, giám mục, các giáo hữu miền Nam thì ông đã đổi lại, cho nên cái tiểu thuyết cuối cùng của ông hoàn toàn không bôi bác tôn giáo, và cái di chúc của ông cho đến giờ phút này gia đình chưa công bố nhưng mà những tài liệu cuối cùng mà người ta biết được thì ông đã thú nhận rằng "Tôi tìm lại được cái Tôi đã mất."

Có nghĩa là cái tôi của Nguyễn Khải trước đây nó không còn, nó mất gốc rồi, nay ông đã phản tỉnh và ông đã tìm được cái tôi đích thực của ông là con người có niềm tin tôn giáo. Cái này, nhạc sĩ Tô Hải mà tôi có dịp đi thăm ở bệnh viện, ông cũng đã viết cuốn hồi ký "Thằng Hèn", có nghĩa là trước đây ông đã hèn. Bởi vì ông đã sống theo cái kiểu hèn mạt của một con người, một đảng viên. Nay ông đã tìm lại và ông thú nhận cái hèn của ông và ông bắt đầu cảnh tỉnh, ông đã tin theo Chúa và đã trở thành một Kitô hữu.

Vậy đối với vấn đề tôn giáo thì nhiều người hỏi tôi câu này: "Ở Việt Nam có tự do tôn giáo không?" Tôi thường trả lời: "Có và Không." Có tự do tôn giáo theo nghĩa xã hội chủ nghĩa, và không có tự do tôn giáo theo kiểu mà người Tây phương hiểu hay chúng ta hiểu bây giờ. Điều này tôi cũng đã nói với tất cả cán bộ trung ương hay địa phương mà tôi gặp. Vậy có nghĩa là có tự do tôn giáo theo ý nghĩa của xã hội chủ nghĩa, có nghĩa là cái tự do đó phải ở dưới quyền điều khiển của một chế độ, và theo nguyên tắc "Xin-Cho".

Và quý vị biết nguyên tắc "xin-cho" là tôi xin quý vị, có nghĩa là quý vị có quyền, quý vị có thể từ chối và quý vị cũng có thể cho. Thì cái đó không phải là tự do nữa! Cái đó là cái mua chuộc, vì thế nó xảy ra một cái thứ gọi là "tham nhũng hối lộ"! Mà quý vị biết, một linh mục, một tu sĩ, một giáo sĩ của một tôn giáo mà phải chấp nhận một cái hệ thống "xin-cho" như thế, tham nhũng, hối lộ như thế thì nó không còn là tôn giáo đích thực nữa, nó tha hóa rồi!

Còn với tự do mà bên Tây phương và chúng ta hiểu như bây giờ thì tôi có thể nói là ở Việt Nam không còn. (Quý vị muốn hiểu sao thì hiểu). Còn thực tế thì tôi nghĩ quý vị sẽ thắc mắc, muốn biết về tu viện Thiên An ở Huế hoặc là Cồn Dầu ở Đà Nẵng hoặc Thủ Thiêm ở Quận 2, Sài Gòn. Quý vị biết: Dòng Thiên An ở Huế thì tôi có dịp năm nay có hai lần truyền chức cho các linh mục ở Thiên An vào tháng Giêng và tháng Ba vừa

https://tieulun.hopto.org

qua, thế thì tôi biết ở đó trước 1975, các tu sĩ đã mua hơn một trăm hécta. Rồi sau năm 1975, chính quyền Thừa Thiên-Huế đã lấy đi một phần, rồi sau này họ tiếp tục lấy, và bây giờ tình trạng là ai đó đã bóc cái vỏ của cả bao nhiêu hecta cây thông mà các thầy đã trồng trước đây, mà bóc cái vỏ như vậy thì cây sẽ phải chết, và các tu sĩ biết rằng mình không bóc nhưng mà có người bóc như vậy thì sẽ sinh ra tranh chấp sắp tới. Thế nhưng các vị tu sĩ đó vẫn kiên trì và xác định cái quyền của mình.

Ở đó có một tượng Thánh Giá các thầy dựng lên trong khu đất thì mấy anh chị em đã vào đập phá và cái tượng vẫn còn nằm ở đó, nay gọi là cái "Đồi Khổ Nạn." Bây giờ nó có cái lạ là nhờ có vụ đó như thế mà Thiên An đã trở thành một nơi hành hương ngày càng đông tín hữu ở miền Nam, miền Bắc tới đêm ngày, có khi cả mấy trăm người mỗi ngày như vậy. Còn ở Thủ Thiêm, cái sôi nổi nhất ở Thủ Thiêm thì Quận 2 người ta định quy hoạch thành trung tâm hành chánh mới của thành phố Sài Gòn, nhưng nó có cái lạ là họ quy hoạch có đủ chợ, đủ văn phòng, đủ công viên, ngoại trừ tôn giáo không có. Mà cái nhà Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm là có 170 năm rồi, nó đã thành di tích lịch sử rồi.

Theo nguyên tắc công bằng mà quy hoạch thì tôn giáo phải có chỗ đứng của nó, thế nhưng họ quy hoạch như thế là tôn giáo không có chỗ đứng. Họ đẩy đi xa, và có chùa Liên Trì của Phật Giáo nằm ở đó. Tôi có dịp tới thăm Hòa thượng Thích Không Tánh trụ trì chùa Liên Trì nhiều lần, thế nhưng cuối cùng họ đã ủi, san bằng cái chùa Liên Trì. Còn bên nhà Dòng Thủ Thiêm thì họ cũng muốn ủi mấy lần. Bởi vì ở nhà Dòng Thủ Thiêm có một cái chỗ là cơ sở như nhà thờ, nhà nguyện, nhà ở đã có hơn trăm năm rồi thế thì còn cái trường của nhà Dòng họ mượn.

Theo nguyên tắc mượn thì phải trả, thế nhưng ít lâu nay họ không làm nữa thì bên nhà Dòng đòi, họ bảo họ không trả và họ bồi thường. Bên nhà Dòng cũng bằng lòng chấp nhận bồi thường. Nhưng quý vị biết, thí dụ bồi thường một mà họ bán một ngàn thì quý vị không chấp nhận được. Và thí dụ như nhà nước quy định bồi thường hai chục mà họ trả có một đồng, có nhiều nơi như vậy, và có nhiều nơi dân không phải là không chấp nhận cái lệnh quy hoạch nhưng mà vì quy hoạch bất công và bồi thường không đúng theo công bằng và nó quá chênh lệch.

Thí dụ đất Thủ Thiêm tôi không biết rõ nhưng khoảng hai triệu một mét vuông; thế thì khi mình chấp nhận rồi, họ bán sang tay cho các đại gia khoảng 120 triệu chẳng hạn một mét vuông. Như vậy quá bất công thì người ta không chấp nhận được. Thành ra với người Công giáo chúng tôi không phải là tham cái đất. Nếu mà quy hoạch đúng theo nhu cầu, chúng tôi sẵn sàng nhưng vì bất công cho nên chúng tôi, người Công giáo phải đấu tranh, không vì cho cái miếng đất đó mà cho những người thấp cổ bé miệng khác nữa.

Và cái khó khăn ở chỗ này là chế độ đã chống lại phong kiến vì những địa chủ thu đất rồi người dân nghèo không có đất làm thuê làm mướn. Nay họ đấu tranh để chia đất cho dân nên dân rất đồng tình, nhưng cuối cùng bây giờ thì lại địa chủ hơn cả địa chủ nữa. Thành ra đất bây giờ của toàn dân mà nhà nước quản lý! Thành ra dân không có đất. Chính vì thế dân lại trở thành một thứ nô lệ mới, nên mới có vấn đề đấu tranh đất đai ở mọi nơi, không chỉ có tôn giáo đâu mà khắp mọi nơi. Cho nên với những người có tôn giáo như chúng tôi, chúng tôi đấu tranh; không đấu tranh cho Giáo hội mà đấu tranh cho hết mọi người để họ có quyền sống.

Hiến pháp đã từ chối cái quyền sở hữu, và tất cả những khó khăn ở Việt Nam hôm nay xuất phát từ một trong những mấu chốt là cái quyền sở hữu, cái quyền tư hữu này đã bị từ chối. Muốn cho xã hội Việt Nam trở lại bình an, trật tự thì một trong những vấn đề là phải trả lại cái quyền tư hữu cho người dân. Bao lâu chưa trả lại thì bấy lâu còn cái tệ nạn cán bộ tung hoành chiếm đất của dân.

Ở trên Kontum chúng tôi có một cái họ đạo người dân tộc, cách Kontum khoảng 6, 7 cây số, trước năm 1975 là một họ đạo gương mẫu nhưng hôm nay trở thành một họ đạo "thảm khốc"! Đủ mọi tệ nạn phát xuất từ cái chuyện đất đai, bởi vì đất ở trên đồi thì nhà nước quy hoạch trồng cao su rồi, còn đất ở dưới bờ sông Darla bây giờ chỉ còn một ít thì nhà nước đắp đập, xây thủy điện rồi, dân không còn đất chỉ còn có cái nhà ở. Bồi thường được mấy triệu bạc thì tiêu hết rồi, thành bây giờ cứ ngày Chủ Nhật, sau khi dự lễ xong là bố mẹ dắt nhau ba bốn chục cây số lên rừng ở đó đến tối thứ Bảy mới đi bộ, đi xe về. Ở nhà con cái không có cha mẹ coi sóc nó bỏ không đi học nữa, có đứa đi thì phá phách, ngồi trên tường, thầy cô nói không được. Rồi xe thồ ở thị xã Kontum xuống, mấy đứa con trai khuân vác được khoảng 5 đô một ngày thì ăn nhậu, con gái thì xe thồ nó chở lên Kontum, nếu đẹp một tý thì đi khách được năm chục hay 75 ngàn, 100 ngàn, thành ra cả làng như thế. Trước đây cả làng có nhiều người đi tu nhất, nhiều người đạo đức nhất, bây giờ nó xoay vần như vậy vì chuyện đất đai.

Còn Cồn Dầu, theo tôi biết, sau khi đấu tranh như vậy, một số gia đình không muốn đi. Trước sự phản kháng của người dân và quốc tế, tôi xem trên internet nói rằng nhà nước đã chấp thuận cho 136 gia đình sẽ được ở lại chia đất chung quanh nhà thờ để quy hoạch đúng như vậy. Tôi nghĩ rằng Đông Yên và các nơi khác cũng sẽ y như vậy.

Thế còn điều thứ hai mà quý vị muốn biết là Formosa. Tôi có nhiều dịp tới đây thì Formosa là dãy nhà nằm dọc theo bờ biển cả mấy cây số như thế còn ngang bao nhiêu tôi không biết, vì tôi chỉ đi qua. Sau mấy lần biểu tình bây giờ họ xây tường hết rồi và chặn hai ba lần lưới kẽm gai, và ở trong đó không biết có bao nhiêu người. Có người nói có cả mười mấy ngàn công nhân, một số người Việt Nam phản đối không làm nữa nên họ đem người Tàu sang.

Quý vị biết ở cái cảng Sơn Dương như vậy, Formosa nằm như thế này, thì cái làng lương ở đây, cái làng Công giáo tên Đông Yên ở đây. Cái làng lương ở đây một phần ba nằm trên đất Formosa theo quy hoạch thì họ di tản rồi, còn hai phần ba làng lương này và cái làng lương kia vẫn còn y nguyên. Riêng cái làng giáo thì bị đập tan tành, nhưng mà còn mấy chục gia đình quyết tâm ở lại. Và bây giờ một số gia đình lên Đông Yên mới (chân Đèo Ngang) họ cũng trở lại Đông Yên cũ, bởi vì ở Đông Yên mới thì có nhà ở nhưng không có đất làm ăn. Cuối cùng họ trở lại nhưng mà phải nói đây là cái thảm họa kinh khủng! Bởi vì nó ảnh hưởng tới bốn tỉnh miền Trung, nó ảnh hưởng tới 5 triệu dân. Và quý vị cứ tưởng tượng rằng nước và đất ô nhiễm khi mà cái nhà máy Formosa nó mới khởi động thôi chứ chưa vận hành chính thức. Mới khởi động nó đã ô nhiễm tới bốn tỉnh thì quý vị cứ hình dung khi chính thức vận hành nó sẽ ảnh hưởng như thế nào?

Và quý vị phải đặt vào hoàn cảnh của người dân mới thấy khổ như thế nào. Bởi vì nước ô nhiễm, cá chết như vậy. Trước đây họ phải đi mượn tiền để đóng tàu, mà dân VN mượn tiền là mượn nóng, thay vì 3% lãi thì 10%, 15%! Mà đóng một cái thuyền như vậy phải tốn từ 50 đến 70 ngàn đô, tức là hơn một tỷ. Và mỗi tháng họ đi đánh cá hai lần, mỗi lần có thể

https://tieulun.hopto.org

họ bán được bảy chục triệu, một trăm triệu, một trăm hai chục triệu. Vậy 12, 13 tháng rồi họ nằm đó thì quý vị cứ tưởng tượng coi lãi nó chồng chất như thế nào, và mỗi tháng không còn thu nhập được đồng nào cả thì lấy gì mà sống?

Và trong khi đó, cái tàu đánh cá như vậy mà đậu không sinh hoạt được nữa thì chết. Mà đi đánh gần về không ai mua, đi xa thì tàu lạ nó ủi, về kiện cáo không ai cứu xét cả. Và chất độc ô nhiễm vào nước thì đất cũng thấm nước ô nhiễm. Mà mỗi lần lụt lội như vậy thì quý vị nghĩ coi cái gì xảy ra: bao nhiêu chó, bò, mèo, heo, gà chết! Cái xác chết hai ba ngày chúng ta đã phải đem đi chôn rồi mà cả cái diện tích lớn như thế đầy những cây cối, rác rưởi, xác chết thú vật trôi lềnh bềnh, đâu có ai lo, thành thử không khí cũng ô nhiễm.

Mỗi lần tôi ra là tôi ăn ở Tòa Giám mục, ở nhà xứ. Họ mua thức ăn, mua nước từ Hà Nội hay từ SG gửi máy bay mang vào. Vậy mà cuối cùng tôi có thể nói mình phải nhịn đói, mình ăn cầm chừng vì cái bụng không bao giờ ổn! Người quen rồi thì không thấy nhưng người khác thì sẽ thấy. Bằng chứng là 57 thanh niên lực lưỡng không còn đi đánh cá được nữa, bây giờ đi kiếm việc làm, đi nước ngoài họ thử máu thì họ không chấp nhận. Tất cả đều bị nhiễm chì cả. Không đủ tiêu chuẩn quốc tế cho người ta nhận thì cuối cùng qua thế hệ này đến thế hệ khác sẽ bị ô nhiễm.

Chúng ta phải đặt mình trong hoàn cảnh của họ, chúng ta sẽ thấy hoang mang như thế nào. Trong khi đó, phía chính quyền lại xem ra dửng dưng trước một cái thảm nạn như vậy. Tôi không hiểu rõ lắm nhưng mà thấy khó giải thích, bởi vì thí dụ như chúng tôi, một cơ sở tôn giáo mà lén lút chở một bao xi măng hay vài viên gạch vào thì quý vị chính quyền biết liền, cho người đến lập biên bản ngay; thế mà cái thảm họa thế này, nó lù lù cả thế giới đều biết thì chính quyền tỉnh bơ.

Cuối cùng đến khi Formosa là người Đài Loan nhận tội thì chính quyền mới thừa nhận. Thừa nhận và lại trả lời "Biển sạch rồi," càng không hiểu được! Trong khi đó dân rất bất mãn. Tôi mới gặp một em sinh viên đi trên máy bay hôm 18 tháng 4 từ Đồng Hới vào Sài Gòn. Tôi hỏi, "Con về đâu?" em trả lời "Con đi nhận tiền bồi thường, được 17.650.000 ngàn."

Quý vị tưởng tượng em đó đi máy bay mất 1.800.000 rồi đi taxi, ăn uống vài trăm ngàn nữa. Mười hai, mười ba tháng được 17.650.000 thì bồi thường cái gì? Lấy gì mà sống? Đấy là có người được bồi thường, có người lại không được bồi thường. Có những người không chịu ảnh hưởng trực tiếp thì được bồi thường; có những người chịu ảnh hưởng trực tiếp lại không được bồi thường.

Tôi tới Đông Yên tôi nói với cha Đặng Hoàng Nam. Tôi hỏi tại sao nước ô nhiễm như vậy mà lại làm muối? Ông cha Nam nói với tôi: đấy bên lương họ làm. Nay tôi trả lời phỏng vấn ở đây thì có người bảo tôi "kỳ thị" bởi vì tôi nói theo lời cha Nam thôi, tôi đâu có để ý. Tôi nói với cha Nam: Cha phải la giáo dân của mình đi chứ, nước ô nhiễm mà làm muối như thế bán làm sao được. Cha Nam bảo: con đâu có quyền, họ đâu phải giáo dân của con. Thế thì tôi cũng nói như vậy! Cuối cùng mấy anh em ở nước ngoài bảo tôi kỳ thị tôn giáo mà thực tế là như vậy. Bây giờ anh em họ kẹt họ phải sống thì họ làm muối; muối đó ở đó không ăn nhưng ở Sài Gòn, ở nơi khác đến mua về bán thì cuối cùng ô nhiễm hết. Ở Sài Gòn đâu có biết, thành ra cái tinh thần người ta bây giờ hoang mang lắm.

Thế thì phản ứng của người dân rất buồn, rất hoang mang, mà chính quyền lại rất khó hiểu. Trong khi đó những người dân phản đối vụ Formosa thì bị người nhà nước, chính quyền đánh đập, tù tội nữa, thành ra chúng tôi càng khó hiểu hơn. Chính vì thế tôi thấy dân ở Việt Nam khổ lắm, nhưng cái điều quan trọng nhất là nước ô nhiễm, đất ô nhiễm, không khí ô nhiễm. Cái điều quan trọng hơn nữa là lương tâm con người cũng ô nhiễm, cuối cùng không còn phản ứng, thụ động trước bất cứ sự đau khổ của người khác, và cuối cùng mạnh ai lo sống lấy, thành ra cái đó là cái thảm hơn nữa. Và tôi biết thế nào nói thế nấy. Xin kính chào tất cả quý vị."

Sau đó, Đức Giám mục đã trả lời nhiều câu hỏi của các cơ quan truyền thông trước khi rời hội trường ra phi trường đi Âu châu.

GIỚI TRẺ NGHỆ AN
xuống đường bảo vệ môi trường trong ngày 30/4

Nguyên Nguyễn SBTN 01-05-2017

Vào sáng ngày 30-4-2017, thay vì kỷ niệm "Ngày Giải phóng" như chính quyền yêu cầu, các bạn trẻ Giáo xứ Phú Vinh ở huyện Yên Thành, Giáo xứ Song Ngọc ở huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An đã xuống đường tuần hành kêu gọi người dân bảo vệ môi trường, và đuổi Formosa cút khỏi Việt Nam.

Tại Giáo xứ Phú Vinh, đông đảo các bạn trẻ đã cầm các banner có biểu ngữ: "Yêu cầu khởi tố Formosa và đồng bọn", "Hãy trả lại biển sạch cho chúng tôi", "Formosa hãy cút khỏi Việt Nam", "Đến bao giờ trên mâm cơm chúng tôi mới có cá", "Why kill citizens to serve Formosa"... Họ mặc áo có in logo "No Formosa" và tuần hành xuống đường kêu gọi mọi người dân ý thức bảo vệ môi trường.

Một bạn trẻ cho phóng viên *SBTN* biết: "Giới trẻ Giáo xứ Phú Vinh và đông đảo người dân xung quanh đã bắt đầu nhận ra sự thật, can đảm làm chứng cho Công lý Hoà bình, và xuống đường bày tỏ tiếng nói nguyện vọng chính đáng của mình. Hôm nay, đoàn người đã tuần hành qua các ngã đường trong khu vực Giáo xứ Phú Vinh ở xã Đô Thành, huyện Yên Thành, Nghệ An và vừa đi vừa hát các bài hát: "Trả lại cho dân", "Việt Nam tôi đâu"... hô lớn các khẩu hiệu "Formosa cút khỏi Việt Nam".

Tại Giáo xứ Song Ngọc, các bạn trẻ, học sinh đã cầm các banner có biểu ngữ: "Lẽ nào vì Formosa mà bán đứng dân Việt?", "Formosa cút khỏi Việt Nam",... cầm cờ ngũ sắc và hát vang các bài hát về chủ đề nhân quyền, quyền tự tôn dân tộc và tham gia tuần hành trên các ngã đường quanh Giáo xứ.

Nhà cầm quyền địa phương đã huy động lực lượng công an, an ninh và cảnh sát mật đến theo dõi tình hình. Được biết, trong những ngày qua, nhà cầm quyền tỉnh Nghệ An đã huy động lực lượng cảnh sát cơ động, khoảng 8,000 lính của sư đoàn K20, nhiều xe chở quân về "án binh" ở huyện Diễn Châu, Quỳnh Lưu thuộc địa bàn khu vực Nghệ An.

Nguồn: http://www.sbtn.tv/gioi-tre-nghe-an-xuong-duong-bao-ve-moi-truong-trong-ngay-304/

https://tieulun.hopto.org

chính Thống hay ngụy quyền

Trần Gia Phụng 30-04-2017

Từ năm 1945 cho đến nay, Cộng sản (CS) luôn luôn giành chính nghĩa về phần mình, gọi Quốc Gia Việt Nam (QGVN) rồi Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) là "ngụy quân", "ngụy quyền"... Bài nói chuyện nầy xin dựa vào lịch sử để xác định rõ ràng ai là chính thống và ai là ngụy quyền?

1- Định nghĩa

Trong chữ "chính thống", thì "chính" là "ngay thẳng", "đích xác"; còn "thống" là "mối tơ", giềng mối nối tiếp nhau. Nói chung, "chính thống" là dòng chính từ trước ra sau, từ trên xuống dưới. Ví dụ dòng chính của một dòng họ, một môn phái, một học thuyết. Trong chính trị, chính thống là sự tiếp nối chính thức từ đời trước qua đời sau, đúng theo luật định, tập quán, phong tục...

Trái với "chính" trong chữ "chính thống", là "ngụy". "Ngụy" có nghĩa là giả, không thật, không chính thống. Các nhà cầm quyền thường tự cho mình là chính và dùng chữ "ngụy" để chỉ những đối thủ chính trị, như ngụy triều, ngụy quyền, ngụy quân. Ví dụ gần nhứt trong lịch sử là nhà Nguyễn (vua Gia Long) gọi nhà Nguyễn (vua Quang Trung) là "ngụy triều", "ngụy Tây", "ngụy Tây Sơn"...

Nhân viết về nhà Tây Sơn, sử gia Trần Trọng Kim bàn rằng: "*Những người làm quốc sử nước Tàu và nước ta thường cứ chia những nhà làm vua ra chính thống và ngụy triều. Nhà nào, một là đánh giặc mở nước, sáng tạo ra cơ nghiệp, hai là được kế truyền phân minh, thần dân đều phục, ba là dẹp loạn yên dân, dựng nghiệp ở đất trung nguyên, thì cho là chính thống. Nhà nào, một là làm tôi cướp ngôi vua, làm sự thoán đoạt không thành, hai là xưng đế, xưng vương ở chỗ rừng núi, hay là ở đất biên địa, ba là những người ngoại chủng vào chiếm nước làm vua, thì cho là ngụy triều.*" (Trần Trọng Kim, *Việt Nam sử lược*, Sài Gòn, Nxb. Tân Việt, in lần thứ bảy, 1964, tr. 367, chương "Nhà Nguyễn Tây Sơn".)

Tuy vậy, có triều đại cầm quyền do đảo chánh, cướp ngôi, lúc đầu bị xem là ngụy triều, nhưng nhờ có công chống ngoại xâm hay xây dựng đất nước hợp lòng dân, nên được gọi là chính thống. Trái lại, có triều đại chính thống, nhưng về sau trở nên tàn bạo hoặc cầu viện ngoại bang, thì lại bị xem là ngụy triều.

Ngoài những tiêu chuẩn trên đây, ngày nay trên toàn thế giới, một chế độ được xem là chính thống khi được dân chúng chọn lựa qua một cuộc phổ thông đầu phiếu minh bạch, tự do dân chủ, xây dựng đất nước, tôn trọng dân quyền và nhân quyền, bảo vệ tổ quốc, chống ngoại xâm. Nói ngắn gọn, một chế độ chính thống là một chế độ "*của dân, do dân và vì dân*".

2- Quan điểm của Cộng sản

Trong cuộc chiến 1946-1954, lúc đầu CSVN gọi các đối thủ chính trị là "Việt gian", "phản động", "bù nhìn", "tay sai thực dân Pháp". Sau hiệp định *E1ysée* (8-3-1949), cựu hoàng Bảo Đại thành lập chính thể QGVN và thành lập Quân đội QGVN, thì CSVN gọi quân đội QGVN là "ngụy binh" và sau đó gọi quân đội VNCH là "ngụy quân", chính thể VNCH là "ngụy quyền".

Hồ Chí Minh (HCM) bắt đầu dùng chữ "ngụy binh" trong các bài báo từ năm 1951, đăng lại trong *Hồ Chí Minh toàn tập*, tập 6 (in lần thứ hai, Nxb. Chính Trị Quốc Gia, Hà Nội, 2000). 1) "Vận động ngụy binh", ký tên Đ.X, báo *Cứu Quốc* số 1851, 30-6-1951 (Tập 6, tr. 234). 2) "Thư gửi các ngụy binh", ký tên Hồ Chí Minh, báo *Cứu Quốc*, số 1915, 28-9-1951 (Tập 6 tr. 305). 3) "Lời kêu gọi ngụy binh quay về với tổ quốc", ký tên Hồ Chí Minh, báo *Nhân Dân*, số 32, 15-11-1951 (Tập 6 tt. 332-333)...

Trong suốt cuộc chiến 1960-1975, và nhứt là sau 30-4-1975, ngày nào đài phát thanh và đài truyền hình CS cũng ra rả rêu rao và lên án "ngụy quân, ngụy quyền Sài Gòn". Tuy nhiên, không phải CS tự tiện gọi đối thủ là "ngụy", thì CS tự nhiên trở thành chính thống. Vấn đề là sự đánh giá của quần chúng, sự phán xét của lịch sử, dựa trên thành quả của nhà nước CS trong lúc nắm quyền lực.

Muốn đánh giá thật đúng thì phải qua thời gian thử thách. Nay đã hơn 40 năm sau ngày 30-4-1975, có lẽ là thời gian đã quá đủ để người Việt hiểu CS thấu tận "*ngọn nguồn lạch sông*", để đánh giá chế độ CS.

3- Trước năm 1975

Xin bắt đầu khi chế độ CS mới thành lập. Sau khi Nhật đầu hàng Đồng minh ngày 14-8-1945, chính phủ Trần Trong Kim sụp đổ. Hồ Chí Minh (HCM) cùng mặt trận Việt Minh (VM) nổi lên cướp chính quyền ở Hà Nội, gởi điện yêu cầu vua Bảo Đại thoái vị. (Nhóm chữ "cướp chính quyền" do VM đưa ra.)

Lúc đó, đại sứ Nhật ở Huế đề nghị giúp vua Bảo Đại dẹp VM, vì lực lượng Nhật ở Việt Nam còn nguyên vẹn. Tuy nhiên, vì lòng yêu nước thương dân, vì muốn tránh nội chiến, vua Bảo Đại từ chối đề nghị của đại sứ Nhật, và tuyên chiếu thoái vị ngày 25-8, rồi làm lễ thoái vị ngày 30-8-1945, trao quyền cho VM, tạo thời cơ lịch sử rất thuận lợi, giúp HCM và VM thế kế tục chính thống hợp pháp trước quốc dân Việt Nam và cả chính trường quốc tế.

Lúc đó, ít ai biết HCM và VM là Cộng sản (CS), kể cả vua Bảo Đại. Trong "Tuyên ngôn độc lập" ngày 2-9-1945, HCM nói: "*Khi Nhật đầu hàng Đồng minh thì nhân dân cả nước ta đã nổi dậy giành chính quyền, lập nên nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa...*" Như thế là HCM tự hào rằng VM cướp chính quyền, chứ không phải do vua Bảo Đại trao lại, phủ nhận thiện chí của vua Bảo Đại, và phủ nhận luôn sự truyền thừa chính thức từ triều đình Huế mà vua Bảo Đại tượng trưng.

Dù mới cầm quyền, HCM và VM để lộ ngay bản chất độc tài đảng trị. Vì vậy, khi thoát qua được Hồng Kông, và gặp lại Trần Trọng Kim vào tháng 8-1947, cựu hoàng Bảo Đại nói với Trần Trọng Kim: "*Chúng mình già trẻ mắc lừa bọn du côn.*" (Trần Trọng Kim, *Một cơn gió bụi*, Sài Gòn: Nxb. Vĩnh Sơn, 1969, tr. 146). Ý kiến của Bảo Đại có thể xem là lời tuyên bố phủ nhận tất cả những gì mà trước đây vua Bảo Đại đã lầm khi tin tưởng giao quyền cho HCM. Đây là trường hợp mà trong dân gian thường nói là "*trao duyên lầm tướng cướp*".

Qua việc HCM tự hào đã cướp chính quyền và việc cựu hoàng Bảo Đại nhận ra sai lầm vì đã trao quyền cho bọn du côn, thì VNDCCH chắc chắn không phải là chính thể kế truyền chính thống của nhà Nguyễn, hay của chính phủ Trần Trọng Kim.

Khi Pháp trở lui Việt Nam, HCM nhượng bộ Pháp để duy trì quyền lực, ký liên tiếp hiệp định *Sơ bộ* (6-3-1946) và *Tạm ước* (14-9-1946), công nhận sự hiện diện của Pháp ở Việt Nam. Dần dần, bị Pháp áp lực mạnh mẽ, HCM họp Trung ương đảng CS tại Vạn Phúc (gần Hà Nội) ngày 18 và 19-12-1946, quyết định tấn công Pháp, nhằm trốn chạy khỏi Hà Nội, và đổ gánh nặng chiến tranh lên vai dân tộc Việt.

Việt Minh thua chạy cho đến năm 1949. Khi Trung Cộng thành công ở Trung Hoa năm 1949, thì đầu năm 1950, HCM qua Tàu rồi qua Liên Xô cầu viện. Hồ Chí Minh qua Tàu cầu viện năm 1950 thì có khác gì bà thái hậu nhà Lê qua Tàu cầu viện năm 1788?

https://tieulun.hopto.org

Trong Đại hội 2 đảng CSĐD vào tháng 2-1951 tại Tuyên Quang, để đưa đảng Cộng sản (CS) hoạt động công khai trở lại với danh xưng mới là đảng Lao Động (LĐ) do Stalin đặt, HCM phát biểu: "*Về lý luận, đảng Lao Động Việt Nam theo chủ nghĩa Mác-Lênin... lấy tư tưởng Mao Trạch Đông làm kim chỉ nam*". (Nguyễn Văn Trấn, *Viết cho Mẹ & Quốc hội*, Nxb. Văn Nghệ [tái bản], California, 1995, tt. 150-152.)

Chủ nghĩa Mác-Lê và tư tưởng Mao Trạch Đông hoàn toàn xa lạ đối với người Việt Nam, không nằm trong dòng văn hóa dân tộc cổ truyền chính thống. Ai cũng biết đây là loại chủ nghĩa không tưởng, không thể thực hiện được. Ngay cả những người hầu như đồng thời với NAQ, như hai nhà cách mạng Phan Châu Trinh, Phan Bội Châu và nhà văn Phan Khôi đều chỉ trích chủ nghĩa Mác-Lê.

Khi khởi chiến năm 1946, VM rất cần giới trí thức tiểu tư sản để lôi cuốn quần chúng. Thời nào cũng vậy, trí thức tiểu tư sản là lớp người trung gian giữa nhà cầm quyền với quần chúng và là thành phần nòng cốt thúc đẩy tiến bộ xã hội. Tuy nhiên, khi được Trung Cộng viện trợ, VM khá vững, HCM theo chủ trương của Mao Trạch Đông, tiêu diệt giới trí thức tiểu tư sản bằng những phong trào rèn cán chỉnh quân, vì HCM và CS sợ giới nầy sẽ hướng dẫn quần chúng chống lại độc tài đảng trị CS, nên ra tay trước.

Hồ Chí Minh còn học theo Mao Trạch Đông tổ chức những cuộc Cải cách ruộng đất kinh thiên động địa, gây chia rẽ dân chúng, gây căm thù giai cấp và làm cho bàn tay nông dân nhuốm máu đồng bào, không còn con đường rút lui, mà chỉ còn con đường duy nhất là phải nhắm mắt vâng phục CS.

Khi Trung Cộng gởi viện trợ qua giúp và nhất là gởi cố vấn qua điều khiển chiến tranh, thì VM tuân phục tuyệt đối sự lãnh đạo của cố vấn Trung Cộng. Cố vấn Trung Cộng chỉ đông thì đánh đông, chỉ tây bắc thì lên tây bắc, chỉ ngừng đánh để họp Genève thì lo họp, chỉ chia hai đất nước ở vĩ tuyến 17, thì tuân lệnh ngay lập tức. Tất cả những trận đánh lớn nhỏ của bộ đội VM, từ Đông Khê đến Điện Biên Phủ, đều nhờ khí tài và cố vấn Trung Cộng, do quân ủy Bắc Kinh chỉ huy. Võ Nguyên Giáp chẳng qua là đốc công chiến trường, còn Hồ Chí Minh là thư ký chiến trường cho đoàn cố vấn và quân ủy Bắc Kinh mà thôi.

Sau khi đất nước bị chia hai, Bắc Việt Nam cử người qua Bắc Kinh năm 1956 xin viện trợ nhằm đánh Nam Việt Nam. Lúc đó, Trung Cộng ra tuyên bố tự ý xác định hải phận của Trung Cộng là 12 hải lý, và khẳng định hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa (vốn của Việt Nam) thuộc chủ quyền của Trung Cộng. Để trả ơn Trung Cộng, Phạm Văn Đồng ký công hàm ngày 14-9-1958, với sự chuẩn thuận của HCM và đảng Lao Động, theo đó CSVN "*ghi nhận và tán thành bản tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của Chính phủ nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Quốc*". Như thế có nghĩa là CSVN nhượng hai quần đảo nầy cho Trung Cộng.

Chưa hết, trong cuộc chiến 1960-1975, Lê Duẩn còn khẳng định: "*Ta đánh Mỹ là đánh cho cả Trung Quốc cho Liên Xô*." (Nguyễn Mạnh Cầm (ngoại trưởng CSVN từ 1991 đến 2000) trả lời phỏng vấn *BBC* ngày 24-1-2013.)

4- Thực tế đời sống

Một kinh nghiệm thực tế rất dễ nhận thấy trong chiến tranh, là khi CS tiến đánh đến đâu, thì **dân chúng bỏ phiếu bằng chân ngay tức khắc**, chạy khỏi đó, và trốn về phía Quốc Gia hay Việt Nam Cộng Hòa. Năm 1954, sau hiệp định *Genève* (20-7-1954), khoảng một triệu người bỏ nhà cửa, ruộng vườn di cư vào Nam. Ngày 30-4-1975, CS chiếm Nam Việt Nam, thì dân chúng tìm tất cả các cách trốn chạy ra khỏi nước.

Tuy chiến thắng ngày 30-4-1975, thống nhất lãnh thổ, nhưng CS không thống nhất được lòng dân và chủ nghĩa CS không chiến thắng được văn hóa miền Nam. Nói cách khác, do hoàn cảnh quốc tế, CS đã chiến thắng Việt Nam Cộng Hòa, nhưng CS không thể tiêu diệt được tinh thần Việt Nam Cộng Hòa. Bằng chứng là sau năm 1975, người Bắc vào Nam học theo văn hóa miền Nam, đọc sách miền Nam, nghe nhạc miền Nam, ăn bận theo kiểu người Nam, chở hàng từ Nam ra Bắc, nghĩa là miền Bắc được Nam hóa. Cách đây 10 ngày, một trung niên người Sài Gòn sinh trong thập niên 90 (dưới 30 tuổi), lớn lên dưới chế độ CS, đã trả lời đài RFA rằng: "*Gọi là giải phóng miền Nam thì không hợp lý vì không thể nào một thằng nghèo đi giải phóng một thằng giàu*." (RFA, ngày 20-7-2017)

Sau năm 1975, CS đổi quốc hiệu là "Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam". Đây là một cuộc áp đặt trắng trợn vì đại đa số dân chúng Việt Nam không theo CS. Số đảng viên CS từ trước đến nay luôn luôn dưới 10% tổng dân số Việt Nam.

Cho đến nay, tức hơn bốn mươi năm sau ngày 30-4-1975, đảng CS vẫn không thay đổi bản chất độc tài, đảng trị, toàn trị. Ngày nay, nguyên tắc nầy được đảng CS thể hiện công khai bằng điều 4 Hiến pháp rất nổi tiếng mà hầu như ai cũng biết.

Để có thể đứng vững, sau năm 1975, CSVN dựa vào Liên Xô cho đến năm 1990. Khi Liên Xô sụp đổ, CSVN thần phục Trung Cộng. Cho đến nay, chưa ai biết nội dung hội nghị Thành Đô (Trung Hoa), trong hai ngày 3 và 4-9-1990 giữa CSVN với Trung Cộng. Chỉ biết sau hội nghị nầy, CSVN nhục nhã ký hai hiệp ước liên tiếp: 1) *Hiệp ước về biên giới trên đất liền Việt Nam– Trung Quốc* ngày 30-12-1999, nhượng cho Trung Cộng ải Nam Quan, một nửa thác Bản Giốc, một số diện tích đất biên giới. 2) *Hiệp ước phân định lãnh hải* ngày 25-12-2000, mất vào tay Trung Cộng 10,000 km2 mặt biển Vịnh Bắc Việt.

Về kinh tế, cũng sau ngày 30-4-1975, do chính sách kinh tế chỉ huy, Việt Nam càng ngày càng suy sụp. Sợ nội loạn xảy ra, tuy vẫn cương quyết giữ vững nguyên tắc độc quyền chính trị, nhưng từ năm 1985, CS bắt đầu thay đổi về kinh tế, hội nhập vào nền kinh tế thế giới. Do CS mới ứng dụng kinh tế thị trường, cơ chế lỏng lẻo, các doanh nghiệp nhà nước (công ty quốc doanh) được ưu đãi, vay vốn ngân hàng nhà nước dễ dàng, tài sản chung không ai quý. Nạn tham nhũng bùng nổ mạnh mẽ. Cán bộ CS cấu kết với nhau thành những nhóm lợi ích trong chính quyền, liên hệ đến các thế lực chính trị. Những nhóm lợi ích nầy va chạm nhau, tranh ăn hối lộ, tranh chấp quyền lợi, đưa đến chia rẽ trong nội bộ CSVN.

Tham nhũng tràn lan từ lớn đến nhỏ, từ trên xuống dưới, trong tất cả các ngành của nhà nước, nặng nhứt là ngành công an, nhà đất, hải quan. Tham nhũng chẳng những cướp nhà, cướp đất, mà còn bán đất cho ngoại bang, tạo ra những tệ nạn khủng khiếp như vụ bauxite ở Cao nguyên Trung phần, và nhất là vụ Formosa gây ô nhiễm độc hại về lâu về dài, làm cho dân chúng điêu đứng.

Cộng sản thường tự hào là đã mở các cuộc cải cách ruộng đất để chia đất cho người nghèo. Ngày nay, CS cướp đất của người nghèo, bán cho công ty nước ngoài hay cho công ty nước ngoài thuê dài hạn, dài hơn cả thời hạn cho nông dân thuê đất. Dân chúng bị cướp nhà, cướp đất, mất hết đất đai mưu sinh, nên liều chết tranh đấu bảo vệ đất, khiếu nại, kiện tụng hằng ngày, tạo thành phong trào Dân Oan trên toàn quốc.

https://tieulun.hopto.org

Tiếp xúc với cử tri quận 4 Tp HCM (tức Sài Gòn cũ) ngày 3-12-2014, Trương Tấn Sang (chủ tịch nhà nước CS 2011-2016) phát biểu: "*Hiện tham nhũng không còn đứng riêng lẻ, mà trở thành bè cánh bao che cho nhau.*"

Nguyễn Phú Trọng (tổng bí thư đảng CS từ 2011) ví von tham nhũng là giặc nội xâm, và đã phát biểu như sau khi tiếp xúc với cử tri quận Ba Đình, Hà Nội ngày 17-10-2016: "*Chống ngoại xâm đã khó, chống nội xâm càng khó hơn vì là ta đánh vào ta.*" (*BBC tiếng Việt* ngày 17-10-2016). Ta đánh vào ta thì lấy ai phục vụ chế độ? Đảng CS bèn thả lỏng tham nhũng để cùng nhau bảo vệ chế độ CS.

Đặc biệt, khi nhìn lại chế độ CS hiện nay, Nguyễn Phú Trọng đã thốt lên ngày 23-10-2013 tại quốc hội Hà Nội, nhân thảo luận về việc sửa đổi hiến pháp năm 1992: "*Đến hết thế kỷ này không biết đã có chủ nghĩa xã hội hoàn thiện ở Việt Nam chưa?*" (Các báo Internet ngày 24-10-2013.) Sao ngụy vậy? Không hoàn thiện được, sao buộc dân Việt phải theo?

Trong khi đó, nhờ internet, nhờ thông tin, sách vở từ nước ngoài tràn vào, dân chúng càng ngày càng thấy rõ bản chất gian tham của CS. Từ đó dân chúng khinh thường cán bộ CS, không còn sợ sệt CS như trước nữa. Cách đây hơn 40 năm, không ai có thể tưởng tượng nổi là có những cuộc biểu tình hàng chục ngàn người chống đối CS. Cũng không ai có thể tưởng tượng hàng ngày, người dân công khai nguyền rủa chế độ, cán bộ, công an khắp nước, được đưa lên Internet hoặc Facebook, YouTube...

5- Quan điểm của dân chúng

Sau những kinh nghiệm lịch sử và sau những kinh nhiệm bản thân, dân chúng Việt Nam ngày nay đã nhận định rõ ràng ai là chính thống, ai là ngụy quyền. Nhận định nầy gồm hai phần:

a) Thứ nhứt, dân chúng bất mãn đối với chế độ CS: Hiện nay, ngày nào cũng có những cuộc biểu tình, kiện tụng, phản đối từ thành phố đến nông thôn trên toàn quốc. Các biểu ngữ trong các cuộc biểu tình thật đầy đủ ý nghĩa: "*Đảng CSVN 1 tập đoàn tội đồ có tổ chức. Mục đích chỉ là để áp bức bóc lột hút máu dân Việt.*" Hoặc "*Đảng Cộng sản, còn chế độ công an trị dân ta còn mất hết quyền làm người.*" Sinh viên Lê Trung Thành đã viết: "*Các anh ơi! Các chị ơi! Các mẹ ơi! Còn cờ đỏ sao vàng thì không bao giờ có độc lập, tự do, hạnh phúc.*" (đăng trên các website 13-03-2009.) Càng ngày, các cuộc biểu tình càng mạnh mẽ, như vụ Formosa ở Hà Tĩnh, vụ xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức ở Hà Nội.

Trên đây chỉ là một vài ví dụ đơn sơ về việc đánh giá của quần chúng đối với chế độ CS. Còn một kho tài liệu lớn lao chưa được đề cập đến trong bài nầy. Đó là sách báo, hồi ký của những nhà văn, những cán bộ hưu trí, từng một thời theo CS, mà "*Đến già mới chợt tỉnh*". (Tên tác phẩm của Tống Văn Công). Ví dụ Dương Thu Hương, Hoàng Minh Chính, Nguyễn Hộ, Bùi Tín, Vũ Thư Hiên...

b) Thứ hai, phản ứng tâm lý tự nhiên của người dân là càng chống đối CS thì càng nhớ lại chế độ trước CS, tức Việt Nam Cộng Hòa (VNCH). Những người lớn tuổi đã từng sống dưới thời VNCH thì tiếc nuối một thời tự do dân chủ đã qua. Dân chúng Bắc Việt Nam và giới trẻ trên toàn quốc sinh sau năm 1975, chưa biết về VNCH, nhưng nhờ Internet, nên có cơ hội tìm hiểu VNCH, so sánh với chế độ CS, thì họ mới nhận chân được giá trị của VNCH. Thế là VNCH bắt đầu sống lại trong lòng dân chúng.

Từ đó, khắp nước Việt Nam, kể cả Hà Nội và các tỉnh Bắc Việt Nam, xuất hiện lá Cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng của Việt Nam Cộng Hòa, tung bay trong các buổi lễ tưởng niệm, trong các cuộc biểu tình. Cả những bản hùng ca, những bản nhạc vàng VNCH, được hát vang trong các cuộc tập họp đông người, ngay cả trên đường phố Hà Nội. Đây chính là biểu hiện ước mơ thầm kín của dân chúng trong nước, mong đất nước được sống như thời VNCH thuở trước. Tự do, dân chủ, tự hào dân tộc, cương quyết bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ. Ước mơ nầy chính là ý dân, lòng dân.

Một người dân Hà Nội đã viết: "*Người ta gọi các anh là "quân ngụy". Bởi các anh là lính Việt Nam Cộng Hòa. Nhưng tôi gọi các anh là liệt sĩ. Bởi các anh ngã xuống vì Hoàng Sa.*" (http:// phanduykha.wordpress.com, Phan Duy Kha, "Sẽ có một ngày lấy lại Hoàng Sa", 14-1-2014.)

Sinh viên Nguyễn Viết Dũng, người Nghệ An, học đại học Hà Nội, bị bắt trong cuộc biểu tình ở hồ Hoàn Kiếm (Hà Nội) vì anh bận áo quần quân nhân VNCH. Sau 15 tháng tù giam, ngay khi bước ra khỏi nhà tù, Dũng bận áo trắng, trên ngực mang cờ Việt Nam Cộng Hòa, trên tay xăm hai chữ SÁT CỘNG.

Kết luận

Nếu muốn viết đầy đủ vấn đề chính thống hay ngụy quyền ở Việt Nam trong cuộc chiến vừa qua, thì có thể cả một quyển sách cũng chưa đủ, nhưng ở đây thời gian không cho phép, nên bài nầy chỉ phác thảo sơ lược những nét chính của vấn đề.

Vấn đề chính thống hay ngụy quyền không phải tự biên tự diễn như CS mà được. Cộng sản chỉ giỏi to miệng tự đề cao và to miệng vu khống người khác. Việc thẩm định chính thống và ngụy quyền sẽ do lịch sử phán xét, dựa trên nền tảng dân ý. "*Trăm năm bia đá thì mòn. Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ.*" Bia miệng chính là dân ý lưu truyền qua hàng ngàn năm lịch sử.

Dân ý ở trong nước hiện nay như thế nào thì mọi người đều đã biết, khi các cuộc biểu tình đòi quyền sống, đòi tự do dân chủ, đòi dân quyền và nhân quyền, chống Trung Cộng, phản đối chế độ CS, hằng ngày được phổ biến lan tràn trên Internet.

Những biểu ngữ, những khẩu hiệu của dân chúng cho thấy Cộng sản chỉ là một chế độ **hành dân, hại dân và phản dân**. Điều nầy không có gì là lạ, vì chế độ CS dựa trên chủ thuyết Mác-Lê, mà ngày nay, ai cũng biết chủ thuyết Mác-Lê chỉ là một ngụy thuyết. **Ngụy thuyết Mác-Lê sinh ra ngụy đảng CS và ngụy quyền CS**.

Ngược lại, cũng trong các cuộc biểu tình, các lễ tưởng niệm, các cuộc tụ họp của dân chúng, ý dân, lòng dân được thể hiện qua sự xuất hiện của lá Cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng của Việt Nam Cộng Hòa, hiện đang bị CS cấm đoán. Cấm đoán thì cấm đoán, nhưng làm sao cấm được ý dân, ngăn được lòng dân.

Vì nhiều lý do phức tạp, Việt Nam Cộng Hòa đã thất bại trong cuộc chiến vừa qua, nhưng sau cơn gió bụi trong thời chiến làm mờ mịt thức mây, ngày nay mọi người đều sáng mắt ra, mới hiểu ra vấn đề, và ước mơ Việt Nam Cộng Hòa trở lại. Việt Nam Cộng Hòa tuy chưa hoàn hảo, nhưng nhân bản, dân chủ, tam quyền phân lập rõ ràng, cương quyết bảo vệ lãnh thổ, chống ngoại xâm. (Ở Việt Nam có chuyện tiếu lâm là mấy ông thầy bói mù cũng sáng mắt ra sau năm 1975.)

Ý dân, lòng dân là nền tảng để lịch sử phán xét. Với nền tảng ý dân và lòng dân hiện nay như thế, rõ ràng Việt Nam Cộng Hòa mới đúng là chế độ chính thống trong cuộc chiến vừa qua. Lòng dân ước mơ, lòng dân mong đợi, thì trước sau gì Việt Nam Cộng Hòa cũng sẽ có ngày trở lại. Hiện tình rối loạn trong nước cho thấy ngày đó sẽ không xa.

TRẦN GIA PHỤNG

(Montreal, 30-4-2017)

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

https://tieulun.hopto.org

NGÀY 30/4 MỘT VÀI SUY NGHĨ VỤN

++++++*Định An 01-05-2017*++++++++++++++++++++++++++++++++++

Sáng nay dạo một vòng quanh thành phố, thấy nhà nào cũng treo cờ nhưng không có gió, cờ rũ một cách tự nhiên. Ngoài đường băng rôn, khẩu ngữ thấy cũng treo ít hơn mọi năm. Lướt qua các trang báo lớn cũng ít gặp những bài ca tụng chiến thắng. Phải chăng không khí mừng ngày 30/4 đang dần lắng xuống!

Gia đình tôi là Cộng sản nòi, hai bên nội ngoại điều có người tham gia kháng chiến: chống Pháp, chống Mỹ, biên giới tây Nam, phía Bắc. Hi sinh có, thương binh có. Bố mẹ tôi cũng đều xuất thân từ quân ngũ. Vậy nên, từ nhỏ tôi chịu ảnh hưởng cái gọi là **"truyền thống cách mạng"**. Nhớ, mỗi khi xem phim tư liệu chiến tranh hay xem duyệt binh nhân các ngày lễ lớn, lòng cứ rưng rưng xúc động, cứ như thể là mình đang trong cuộc hành quân ấy. Lớn lên tự dưng cái cảm xúc ấy mất dần, thay vào đó là những suy nghĩ, những nỗi buồn.

Ngày đó, chúng bạn tôi thường nói với nhau: ước gì sinh sớm hơn để được cầm súng đánh Mỹ, giải phóng miền Nam. Giờ gặp nhau, nhắc chuyện xưa, đứa nào cũng cười nói: nếu giờ Mỹ quay lại tao theo Mỹ. Đúng là thời con trẻ.

Sau chiến tranh thế giới, có ba nước bị chia cắt làm hai, với hai chế độ khác nhau: Đức, Việt Nam, Triều Tiên. Nước Đức thống nhất trong hòa bình khi Liên Xô sụp đổ, Việt Nam thống nhất bằng chiến tranh, Triều Tiên đến nay vẫn chia cắt làm hai. Trong ba nước, Việt Nam tuy lãnh thổ đã thống nhất nhưng lòng người sau 42 năm vẫn chia cắt. Những hận thù giữa những người có chung một tổ tiên, tiếng nói, truyền thống văn hóa không dễ gì xóa bỏ. Một bên vẫn không ngừng ca ngợi chiến thắng, một bên treo cờ rũ tưởng nhớ ngày quốc hận. Trong gia đình, người anh theo Cộng sản, người em phục vụ quốc gia, khi hòa bình lập lại giữa họ vẫn có một khoảng cách vô hình.

Lịch sử Việt Nam đã từng xảy ra nhiều cuộc nội chiến. Kết thúc cuộc chiến, việc trả thù bên thắng đối với bên thua bao giờ cũng tàn bạo. Nhà Trần chiếm ngôi nhà Lý, Trần Thủ Độ đã ra tay tàn sát hoàng tộc nhà Lý, những người sống sót buộc phải thay tên đổi họ chạy lên miền biên lánh nạn. Nhà Tây Sơn sau khi đánh bại chúa Nguyễn đã cho đập phá hết các lăng tẩm, đuổi cùng giết tận con cháu các chúa Nguyễn. Nguyễn Ánh sau khi giành lại được thiên hạ cũng trả thù Tây Sơn bằng cách tận diệt.

Trước và sau Cách mạng tháng 8, rất nhiều gia đình địa chủ, trung nông, tư sản ủng hộ, giúp đỡ chính quyền cách mạng. Nhất là khi chính quyền lâm thời mới được thành lập, khó khăn vô cùng. Không ít người bỏ cả tài sản ủng hộ kháng chiến. Nhưng kháng chiến thành công rồi chính họ lại trở thành đối tượng "bị đấu tố". Những cái chết oan ức, căm hờn đó con cháu họ mấy đời cũng không thể quên. Không những vậy, với vết đen là xuất thân gia đình địa chủ, tư sản con cháu họ còn bị phân biệt đối xử.

Khi những đoàn quân nón cối, dép cao su tiến vào Sài Gòn, thành phố trở nên tan hoang. Sự phồn thịnh nhanh chóng bị lùi tàn trong chiến dịch đánh tư sản. Một cuộc trả thù bắt đầu, nhẹ nhàng nhưng cay độc. Hàng trăm ngàn binh lính, sĩ quan và những người phục vụ chế độ Việt Nam Cộng Hòa bị tù đày - được gọi bằng từ hoa mỹ "cải tạo". Không phải là một vài ngày như thông báo trước đó, mà vài năm, có người hàng chục năm. Sự khắc nhiệt của các nhà tù đã cướp đi sinh mạng không biết bao nhiêu người. Kéo theo đó là thân nhân gia đình họ bị phân biệt đối xử. Để người dân quên đi chế độ cũ, mọi tàn tích của nó đều bị đập bỏ, kể cả việc đổi tên một thành phố dù nó có 300 năm lịch sử.

Nói cho đúng, không có một cuộc giải phóng nào ở đây cả. Tất cả là sự tàn phá. Làm sao có thể nói những người đi xe đạp giải phóng những người đi ôtô ? Đó là một nghịch lý.

Người dân miền Nam không thể ngờ được rằng sau khi đất nước thống nhất, cuộc sống của họ lại bi đát đến vậy. Chỉ mấy năm sau ngày 30-4 ấy, họ đã được trải nghiệm cuộc sống dưới chế độ XHCN. Còn với người miền Bắc lần đầu tiên đặt chân đến miền Nam, nhất là vào Sài Gòn họ đi hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác: miền Nam không phải như những gì họ được biết trước đó.

Những người miền Nam theo, ủng hộ kháng chiến giờ mới vỡ lẽ, chiếc bánh vẽ thì làm sao ăn được. Tôi từng nghe câu chuyện một gia đình có hàng trăm mẫu đất ủng hộ kháng chiến, nhưng sau 30/4 tất cả bị thu gom vào hợp tác xã, sau này khi hợp tác xã giải tán, gia đình họ chỉ được chia ruộng theo nhân khẩu. Đau đớn, tức tưởi nhưng cũng đành ngậm bồ hòn khen ngọt.

Cả nước đói khổ, bắt đầu một làn sóng vượt biên. Chỉ cần nghe cụm từ "đi được cái cột điện cũng muốn đi", đủ để hiểu cuộc sống cùng cực đến mức nào. Hàng triệu người đã chọn cách ra đi, biết bao người bỏ mạng giữa biển khơi. Những người may mắn đến được bến bờ tự do không bao giờ quên được những ký ức hãi hùng đó.

Miền Bắc, nạn đói vượt sức chịu đựng của người dân, họ không thể vượt biên như ở miền Nam. Một làn sóng di cư làm kinh tế mới ở Tây Nguyên, Nam Bộ bắt đầu. Những cánh rừng bị triệt hạ, sức tàn phá của lưỡi cày thật khủng khiếp, nó hơn cả bom đạn chiến tranh. Sau mấy chục năm, Tây Nguyên hết rừng.

Biết là lịch sử không có "nếu như", không thể cải biên những gì đã xảy ra. Nhưng vẫn tự hỏi: nếu không có ngày 30-4-1975 ấy, Việt Nam sẽ thế nào?

Chắc chắn sẽ như Hàn Quốc và Triều Tiên bây giờ. Đất nước chia hai với hai chế độ chính trị khác nhau. Người dân hai miền cũng có cuộc sống khác nhau. Miền Bắc sẽ lệ thuộc vào Trung Quốc hơn và vẫn bị Mỹ cấm vận, mà như chúng ta đã biết nếu đã bị Mỹ cấm vận thì chỉ có nghèo và lạc hậu. Không có vượt biên, không có cải tạo, tù tội. Sài Gòn sẽ không nhếch nhác và lộn xộn như bây giờ, Tây Nguyên không đến nỗi tan hoang vì phá rừng…

Nhưng không thể khác được, ngày 30/4 đã xảy ra.

Đã 42 năm trôi qua, những tưởng với ngần ấy thời gian Việt Nam đã có thể sánh vai với các cường quốc năm châu như lời Hồ Chí Minh nói. Nhưng vẫn xếp đâu đó trong danh sách những nước nghèo nàn lạc hậu. Mối hận thù giữa bên thắng và bên thua vẫn còn đó. Non sông tuy thu về một mối nhưng lòng người tan nát, đất nước tan hoang. Tất cả là định mệnh của dân tộc.

Tác giả gửi tới Dân Luận

"Ngày 30/4 là ngày dân tộc Việt Nam mất đi tự do, ngày người dân không có quyền làm người, ngày đã làm cho đất nước tang thương, ngày đã đưa đất nước trở thành lạc hậu, nghèo đói, ngày Việt Nam mất đi cơ hội phát triển, ngày đã tạo nên bất công trên mọi miền đất nước…"

(Lời Linh mục Đặng Hữu Nam, sinh ở miền Bắc)

https://tieulun.hopto.org

42 NĂM

Giá trị của 1 "chiến thắng" và những vết thương chưa thể lành

Song Chi 30-04-2017

42 năm sau biến cố 30-4-1975, có vô vàn câu hỏi về cuộc chiến tranh đã qua, về thực tại đất nước, vẫn tiếp tục làm nhức nhối trái tim những ai có lòng với đất nước, dân tộc. Người viết bài này chỉ muốn đặt lại 2 câu hỏi

+ Trong cuộc chiến VN, người Mỹ tất nhiên đã thua, VNCH tất nhiên đã thua, nhưng rốt cuộc đảng Cộng sản VN có phải đã chiến thắng?

Đã có rất nhiều bài viết của người VN và người nước ngoài nhận định về "chiến thắng" của đảng Cộng sản VN ngày 30-4-1975, nhưng nhìn lại, điều đó chả có gì đáng phải tự hào ngây ngất, tạo nên niềm "kiêu ngạo Cộng sản" suốt một thời gian dài. Bởi vì đó là một "chiến thắng" dựa trên vũ khí, tài chính, sự viện trợ tối đa từ Liên Xô, Trung Cộng, và phe XHCN, đồng thời lợi dụng, khai thác lòng yêu nước của người VN để tuyên truyền dối trá, bóp méo sự thật, khiến hàng triệu con người lao vào cuộc chiến mà cứ tưởng mình đang đánh đuổi đế quốc Mỹ xâm lược, giải phóng miền Nam bị kềm kẹp dưới ách Mỹ ngụy và để xây dựng một đất nước công bằng, ngàn lần tốt đẹp hơn. Nếu không có sự viện trợ đó và không có sự tuyên truyền dối trá đó, đảng Cộng sản có thắng không?

Chưa kể, "đánh ngoại xâm bằng ngoại nhân", vi phạm Hiệp định Paris, quyết tâm cưỡng chiếm miền Nam bất chấp VNCH lúc đó là một thực thể quốc gia độc lập, bất chấp ý nguyện của người dân miền Nam, thực tế là một hành động xâm lược cho dù biện minh bằng lý do thống nhất đất nước (bởi vì người miền Nam có muốn thống nhất theo cách đó hay không?). Và vì vậy chả có gì để tự hào cả.

Thứ hai, thắng trong chiến tranh, nhưng bại trong hòa bình, đảng Cộng sản đã thất bại trên nhiều khía cạnh. Thất bại trong việc thu phục nhân tâm, đất nước thống nhất nhưng lòng người chưa bao giờ thôi chia rẽ. Thất bại trong việc xây dựng VN trở thành một quốc gia độc lập, tự do, hạnh phúc, giàu mạnh; không những thế, VN dưới sự lãnh đạo của đảng Cộng sản sau cuộc chiến còn tiếp tục phải lao vào hai cuộc chiến tranh khác với Khơ Me Đỏ và Trung Cộng, bị mất thêm nhiều đất đai, lãnh thổ lãnh hải vào tay Bắc Kinh.

Thất bại trong việc thực hiện và xây dựng đất nước theo mô hình thể chế chính trị và lý tưởng xã hội chủ nghĩa/CS chủ nghĩa mà ban đầu họ theo đuổi. Ngược lại, họ đã lẳng lặng từ bỏ, phản bội tất cả những lý tưởng, tuyên ngôn, tuyên bố, mục tiêu ban đầu đó, điều chỉnh, chắp vá mô hình thể chế hiện tại như một sự cóp nhặt nửa vời giữa nền kinh tế tự do, thị trường của phe tư bản, nhưng vẫn giữ lại sự lãnh đạo duy nhất của đảng theo thể chế độc tài.

Thất bại trong việc tiêu diệt những giá trị của chế độ VNCH, ngược lại, theo thời gian, những giá trị, ảnh hưởng trong văn học, âm nhạc, tư tưởng tự do, nhân bản... của VNCH vẫn tiếp tục lan tỏa; hình ảnh lá cờ vàng vẫn tiếp tục tồn tại trong cộng đồng người Việt tỵ nạn tại nhiều quốc gia, được chính phủ nhiều nước công nhận đó là lá cờ đại diện cho cộng đồng người Việt tỵ nạn, và thậm chí, thỉnh thoảng lá cờ vàng còn xuất hiện ngay trong nước. Càng ngày người dân càng mất lòng tin và ngao ngán, chán ghét chế độ, nhà cầm quyền.

Như thế có thể gọi là chiến thắng hay không?

+ Vì sao người Việt vẫn tiếp tục nói về ngày 30-4-1975?

"Bên thắng cuộc" tất nhiên là vẫn tiếp tục ăn mừng hàng năm, để tiếp tục tuyên tuyền về "tính chính danh" và "công lao" thống nhất đất nước của ĐCS, đặc biệt khi thực trạng đất nước ngày càng tệ hại, rối beng, lòng dân đa phần mất lòng tin vào đảng, vào nhà cầm quyền thì lại càng phải rầm rộ ăn mừng, "ăn mày dĩ vãng".

"Bên thua cuộc" cũng có những lý do. Bởi theo thời gian, khi đảng và nhà nước Cộng sản ngày càng chứng tỏ đó là một tập đoàn cai trị độc tài, yếu kém, bất lực, tham nhũng và phá hoại nặng nề đất nước; khi sự tụt hậu thê thảm về mọi mặt của VN so với các nước láng giềng trong khu vực và so với thế giới, khi độc lập–tự do–hạnh phúc chưa bao giờ thực sự có trên đất nước này và những quyền tối thiểu của con người vẫn còn bị chà đạp... thì nỗi đau, sự tiếc nuối về một cuộc chiến tranh vô nghĩa, về sự bức tử của một quốc gia dù còn nhiều khiếm khuyết nhưng đã có những nền móng của một xã hội dân chủ, văn minh và nhân bản, về những cơ hội bỏ lỡ của đất nước, những chữ "nếu" oan nghiệt được đặt ra... càng làm trái tim người Việt nhức nhối.

Người miền Nam đã chấp nhận thua. Đã giao lại cả một quốc gia VN CH thuộc vào loại phát triển so với các nước chung quanh vào thời điểm ấy cho "bên thắng cuộc". Nhưng "bên thắng cuộc" đã không biết cách thắng

Bằng việc áp đặt một mô hình thể chế chính trị độc tài toàn trị và mô hình kinh tế quốc doanh bao cấp quan liêu học theo Liên Xô, cộng với vô số chính sách sai lầm về văn hóa, giáo dục, tư tưởng, những chính sách trả thù, phân biệt đối xử với người miền Nam... kết quả là chỉ trong 1 thời gian ngắn nền kinh tế miền Nam bị phá sản, cả nước rơi vào cảnh đói nghèo, thậm chí đứng trên bờ vực của sự chết đói, và hàng triệu người bỏ nước ra đi.

Sau 42 năm, đảng và nhà nước Cộng sản chẳng những không biết nhìn lại, thành tâm hối lỗi vì những tội ác, những chính sách sai lầm, chẳng những không thành tâm hòa hợp hòa giải mà cũng không hướng tới tương lai, dũng cảm lựa chọn con đường thay đổi thể chế chính trị lỗi thời bằng biện pháp hòa bình, như nhiều nước và mới đây là Myanmar đã thực hiện, vì quyền lợi và tương lai của đất nước, dân tộc.

Ngược lại, đảng và nhà nước Cộng sản vẫn quyết liệt bám giữ quyền lực bằng mọi giá, tiếp tục bám lấy mô hình thể chế chính trị độc tài toàn trị, tiếp tục phá nát đất nước bởi sự ngu dốt, tham lam, tham nhũng, về ngoại giao thì tiếp tục đưa VN vào con đường lệ thuộc lâu dài và yếu thế về mọi mặt trước Trung Cộng.

Chính vì thế mà trong lúc nhiều dân tộc khác, quốc gia khác, có thể dễ dàng khép lại quá khứ sau một cuộc nội chiến, ví dụ như nước Mỹ sau cuộc nội chiến Nam-Bắc thế kỷ 19, Đông Đức và Tây Đức sau ngày thống nhất, còn VN thì không dễ.

Chính vì thế mà người VN vẫn cứ còn tiếp tục nói về ngày 30-4 dù đã 42 năm. Lòng người vẫn chia rẽ sâu sắc. Và khi nào đảng Cộng sản còn tồn tại, khi nào thể chế chính trị này còn tồn tại thì vết thương còn mãi chưa lành.

Từ lâu, sự tồn tại của nhà nước Cộng sản đã trở thành lực lượng phản động, kìm hãm sự phát triển của VN, đảng Cộng sản càng nắm quyền lâu dài thì khoảng cách giữa VN và các nước khác càng lớn, hệ lụy do đảng Cộng sản gây ra và để lại càng nặng nề, VN càng mất nhiều thời gian để làm lại từ đầu.

Câu hỏi là người Việt chúng ta còn phải tiếp tục nói về những chuyện như thế này cho đến bao lâu nữa? Bao giờ thì một giai đoạn lịch sử đen tối sẽ thực sự khép lại và một chương mới, tươi sáng hơn cho dân tộc, sẽ mở ra? ■■■■■■■■■■■■■■■■

https://tieulun.hopto.org

Nghề làm ".... mười phương"

.....Bùi Quang Vơm 02-05-2017.....

Đảng Cộng sản VN, nói cho đúng và chính xác hơn là Bộ Chính trị đảng Cộng sản VN –để những cá thể, cũng là đảng viên Cộng sản nhưng không hành cùng nghề, khỏi bị xúc phạm– từ lâu, có một chính sách đối ngoại cổ quái gọi là chính sách "làm bạn với tất cả".

Thế giới là một tập hợp các quốc gia dân tộc có những quyền lợi, triết lý sống và lịch sử, truyền thống và văn hoá khác nhau. Ở đấy có những khái niệm triết học và đạo đức khác nhau. Cùng một sự việc, ở quốc gia này được gắn huân chương nhưng ở quốc gia khác có thể bị xử bắn. Ở nơi này, quyền của người dân là quy tắc làm luật, luật thể chế hoá quyền dân và bảo vệ quyền dân, quyền dân là tối thượng, trong khi ở nơi khác, nhà nước làm ra luật để quy định quyền của người dân, mọi cái đều "do luật định", dụng luật làm công cụ để khống chế và tước đoạt quyền của dân.

Triết lý sống có nguồn gốc lịch sử và văn hoá khác nhau làm ra vũ trụ quan và nhân sinh quan của mỗi quốc gia khác nhau, thậm chí ngược chiều, đối kháng nhau. Lợi ích dân tộc của mỗi quốc gia không giống nhau, vì vậy, mối quan hệ giữa các quốc gia là khác nhau, có thể xung khắc lẫn nhau, thậm chí đối nghịch nhau.

Thế giới qua lịch sử phát triển hàng nghìn năm đã trở thành một mớ hỗn độn những quốc gia tốt xấu, bạn thù khác nhau. Có những kẻ tìm cách giết chính dân của mình. Có những kẻ chỉ lăm le chiếm đoạt của người khác. Tóm lại là thế giới có những người tốt, những con người phục thiện, nhưng cũng luôn tồn tại những tên cướp, những con ma và những con quỷ.

Chính sách "làm bạn với tất cả" của đảng Cộng sản Việt Nam là một thứ chính sách gộp tất cả người và ma quỷ vào một rọ, và Bộ Chính trị làm bạn với tất cả, đi đêm, chung chạ chăn gối với tất cả !?!

Ngày xưa, ở cái thời mà cuộc đấu tranh giữa "hai phe" là cuộc đấu tranh "một mất một còn", cái việc lẫn lộn bạn thù là tội "mất lập trường giai cấp", nhẹ là tội phản bội cách mạng, nặng thì thành phản quốc. Còn bây giờ, như ông Phạm Bình Minh, gặp ai cũng cười, gặp cả người lẫn quỷ đều toe toét, hồ hởi tay bắt mặt mừng, thì vượt cả chính người thân sinh ra ông, không chỉ Uỷ viên Bộ chính trị, mà còn leo lên Phó thủ tướng. Còn như ông Ng. Phú Trọng, đối diện cả hai đối tượng không đội chung trời với nhau như Thủ tướng Nhật và Chủ tịch T.Quốc đều "chưa bao giờ tốt đẹp như bây giờ", thì vẫn ung dung Tổng bí thư, có khi cả hai nhiệm kỳ.

Trung Quốc nổi tiếng "rởm". Thế giới gọi Trung Quốc là "Vương quốc đồ đểu", "đểu từ túi ví Louis Vuilton tới luận án Tiến sĩ", "hàng hoá rởm mà chính trị cũng đểu". Đến nỗi bây giờ, "đểu như Chai-na" (China) là câu thành ngữ phổ biến trên 34 thứ tiếng khác khau, từ châu Phi tới Mỹ La-tinh, từ châu Âu sang châu Á, chỗ nào thấy Tàu, người ta cũng chạy, cũng tránh. Một quốc gia lớn, một nền văn hoá đồ sộ, nhưng là quốc gia duy nhất trên trái đất chỉ có kẻ thù công khai và kẻ thù giấu mặt, không có bạn.

Nhưng có "tình anh em" với ông Trọng và "thắm thiết, như môi răng" với Bộ chính trị đảng Cộng sản Việt Nam.

Đi với Bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy. Đừng nói anh "chỉ lợi dụng". Trong khi anh lợi dụng nó một, thì nó lợi dụng anh mười. Anh nhỏ yếu hơn nó, và anh không đủ "đểu" bằng nó.

Trong một lần trả lời phỏng vấn, ngày 12-11-2016, khi ký giả hỏi về vấn đề Việt Nam, tân Tổng thống Mỹ Donald Trump nói thế này:

"Đảng Cộng sản Việt Nam ư?! Tôi nói thật: bao năm qua họ chỉ lợi dụng Mỹ, họ chơi trò nước đôi đi 2 dây giữa Chúng Ta và Trung Quốc!

Họ kêu gọi Mỹ và các nước khác ủng hộ họ trong vấn đề Biển Đông và các vấn đề xung đột liên quan đến TQ; nhưng chính họ lại phục tùng, vâng lời TQ như một sứ giả chư hầu thời phong kiến.

Tôi là người ngay thẳng và không ưa những kẻ "2 lưỡi"; những tay lãnh đạo của đảng Cộng sản VN thậm chí còn có 3-4 lưỡi...

Không có TPP gì cả, không có tạo điều kiện hay viện trợ gì cả , và không có cho nhập khẩu hưởng lợi từ Mỹ nữa... Và nếu họ còn chơi trò "Lợi Dụng" nữa thì Chúng ta nên rút quân khỏi Biển Đông... để cho "Anh em chúng nó xé xác nhau".

Đến lúc nào đó người dân Việt Nam thật sự muốn từ bỏ cái đám tham nhũng vơ vét ấy thì Chúng ta mới suy nghĩ về chính sách tốt hơn... cho đất nước Việt Nam, và tôi luôn lên tiếng bảo vệ tiếng nói của toàn dân Việt Nam dám nói về đảng Cộng sản VN...".

Người ta cứ bảo Tổng thống Trump là con buôn bất động sản, chả có kinh nghiệm gì về chính trị; nhưng trên thế giới, chưa một lãnh đạo quốc gia nào, với chỉ một vài lời, lại nói đúng bản chất của Ban lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam hơn vậy. Không một từ nào thừa, không một từ nào sai. Mặc dù, trên thực tế, không phải chỉ có hai, ba hay bốn, mà là 150 lưỡi. Hiện tại VN có quan hệ ngoại giao với 150 quốc gia, Việt Nam làm bạn với tất cả 150 quốc gia đó, mặc dù các quốc gia này nói tiếng khác nhau, có lợi ích khác nhau và có quan điểm bạn thù khác nhau.

Trong chuyến đi thăm đang được chuẩn bị của ông Ng. Xuân Phúc tới Mỹ, một mục tiêu có thể rất quan trọng là, hoặc Mỹ quay lại TPP, hoặc Mỹ chấp nhận một hiệp định tự do song phương với VN.

Và ông Phúc biết chắc rằng điều kiện duy nhất để Mỹ chấp nhận đàm phán thương lượng, một là VN phải từ bỏ chính sách đu dây lươn lẹo, hai là chấp nhận cải cách dân chủ đích thực. Muốn tăng trưởng chỉ để nuôi béo bọn quan lại Cộng sản tham nhũng thì ông Trump đã dứt khoát rồi.

Chín năm liên tục suy thoái, và quý I chỉ đạt 5,1%, vốn đầu tư FDI dừng không tăng, doanh nghiệp nước ngoài hoặc rút ra, hoặc nghe ngóng, không chịu bổ sung vốn mở rộng sản xuất. Số lượng doanh nghiệp thành lập mới đón đầu TPP,

https://tieulun.hopto.org

bây giờ rút vốn, đóng cửa hàng loạt. Hiệp định Tự do Thương mại với châu Âu (EVFTA), cứu tinh nếu TPP thất bại, không khai triển được vì nhân quyền. Bộ trưởng Trần Quốc Tuấn tự an ủi: "Không có TPP, VN vẫn còn 16 hiệp định thương mại khác". Nhưng ông Tuấn cũng biết rằng cả 16 hiệp định này, chưa có chỗ nào có giá trị thực tiễn.

Kết quả là xuất khẩu năm 2017 không có lối thoát, ngân sách không đủ tiền chi thường xuyên, lấy gì cho đầu tư, đánh vỉa hè có thể làm giảm 13% đóng góp của thị trường nội địa, nợ công sẽ khiến nền tài chính sụp đổ nếu không có tăng trưởng.

Khi bắt buộc phải nói "khả năng tăng trưởng vẫn còn tốt lắm", là ông Trọng chỉ tự an ủi. Ông thừa biết khủng hoảng là không tránh khỏi. 15 cái hiệp định mà ông ký hồi tháng 1-2017 với Trung Quốc, nếu không nhằm bán nước, thì là nằm trong cái kế và cái thế đó.

Nếu từ bỏ lập trường giai cấp vô sản của chủ nghĩa Mác Lê, nghĩa là thế giới vốn không có đối kháng vô sản và tư sản, thì thế giới vẫn còn khác biệt giữa Dân chủ và phản Dân chủ. Hiện tại Trung Quốc chưa có dân chủ thì Trung Quốc là đối kháng với phần còn lại của thế giới. Nói tóm lại là thế này: Những điều ông Trump nói là nói hộ các chính trị gia khác của các quốc gia khác. Có nghĩa là không ai trên thế giới không biết cái trò lươn lẹo của các vị Bộ Chính trị đảng Cộng sản Việt Nam. Hãy bỏ cái trò gặp ai cũng cười, cả với những người đang muốn nhổ nước bọt, cũng toét miệng ra cười. Hãy bỏ cái trò đi với cả người lẫn quỷ. Làm gì có thứ màu vừa trắng vừa đen. Làm gì có thứ bạn hữu với tất cả.

Ngược lại, thì cứ «mặc xác nó», để cho «anh em nó xé xác nhau».

Người Việt ghét nhất nghề chung chạ, xó xỉnh nào cũng nằm, chăn chiếu nào cũng đắp, cho nên ngay trong chính giới «bán hoa» cũng lưu truyền bao đời câu châm ngôn «đánh đĩ mười phương, cũng để một phương lấy chồng». Đây có thể là lời khuyên thật lòng đối với ông Phạm Bình Minh và ông Ng. Phú Trọng.●●●●●●●●●●●●●

LÀM LUẬT ĐỂ BẢO VỆ DÂN QUYỀN?

Ls Ngô Ngọc Trai 10-05-2017

Giới luật sư Việt Nam đang tranh cãi bất bình về một điều khoản trong dự thảo Bộ luật Hình sự sửa đổi.

Đó là quy định tại Điều 19 có nội dung buộc luật sư phải có trách nhiệm tố giác thân chủ nếu biết được thân chủ phạm một trong các tội về xâm phạm an ninh quốc gia hoặc tội phạm đặc biệt nghiêm trọng nào khác.

Quy định này được đưa ra nhằm nâng cao khả năng phát hiện và xử lý tội phạm, nhưng tôi cho rằng nó không thỏa đáng và không hợp lý trong bối cảnh môi trường pháp lý hiện tại.

Lý do là về các tội xâm phạm an ninh quốc gia, thứ tội danh mà tưởng chừng như nghiêm trọng ghê gớm lắm mà ở các nước thì đó là danh sách các tội như khủng bố, đặt bom, sử dụng chất độc hóa học, hay ám sát này nọ.

Còn ở Việt Nam thì sao, đó hóa ra nhiều khi chỉ là sự lên tiếng phê phán hoặc phơi bày những khuyết tật của bộ máy, sai lầm trong chính sách hoặc yếu kém của lãnh đạo, để rồi bị quy cho là chống đảng, chống nhà nước và bị xử lý về tội xâm phạm an ninh quốc gia.

Sự lên tiếng bởi lương tâm và nhận thức, điều hoàn toàn bình thường chính đáng ở các nước dân chủ thì ở Việt Nam lại bị quy cho là tội phạm.

Đấy là điều bất hợp lý mà luật sư chúng tôi thấy rõ dù nhiều người không nói ra. Các ban ngành tư pháp khác cũng thấy rõ dù im lặng.

Cho nên việc đưa ra thiết chế mới, có lẽ do học hỏi nước ngoài, đòi hỏi luật sư phải tố giác thân chủ, là không hợp lý trong môi trường pháp lý hiện tại.

Hoặc nếu triển khai áp dụng chế định này thì phải liệt kê danh sách cụ thể từng tội một và giới hạn chỉ một vài tội mà thôi, ví như tội khủng bố, tội chống lại loài người, tội phản bội tổ quốc, tội giết người hàng loạt.

Những tội mà lằn ranh gianh giới rất rõ ràng, giúp cho khả năng thực hiện tiệm cận công lý, và không đẩy người luật sư vào thế day dứt lương tâm và nhận thức.

Chết trong đồn công an

Một vấn đề khác ngược lại, về một chế định pháp lý tiến bộ cần được áp dụng nhưng các ban ngành lại từ chối với lý do môi trường hiện tại chưa phù hợp, dẫn đến hệ quả xấu nhãn tiền ngay trước mắt.

Đó là chế định luật sư trực ban mà giới luật sư đã đề xuất khi soạn thảo Bộ luật Tố tụng Hình sự 2015. Theo đó khi một người vừa bị bắt, cơ quan điều tra có trách nhiệm liên hệ ngay với luật sư trực ban để có người bào chữa bất kể ngày đêm, tránh cho bị can bị đối xử tàn bạo.

Đây là chế định học từ các nước có nền tư pháp tiến bộ, nhưng các ban ngành cho là chưa phù hợp nên bác bỏ, dẫn đến hậu quả nhãn tiền ngay trước mắt đó là các vụ chết người trong đồn công an.

Mới đây xảy ra một vụ chết người trong đồn công an tại tỉnh Vĩnh Long. Một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo bị An ninh tỉnh Vĩnh Long bắt lúc tối ngày 2/5 đến sáng ngày 3/5 thì bị cho là dùng dao dọc giấy rạch cổ tự tử chết.

Hoặc một trường hợp bị can sinh năm 1990 bị cho là tự tử chết ở trại tạm giam Kim Chi thuộc công an tỉnh Hải Dương hôm 21-4 vừa qua.

Nếu có luật sư trực ban và những người này có luật sư ngay khi bị bắt thì có lẽ đã không chết. Những cái chết có thể do tự tử, có thể do bị nhục hình mà chết, đều có thể đã được ngăn chặn nếu có vai trò ngay từ đầu của luật sư bào chữa.

Trong bối cảnh môi trường pháp lý như vậy thì chế định luật sư trực ban là rất quan trọng giúp cứu sống nhiều người, đó cũng chính là bối cảnh lý do mà từ mấy chục năm trước các nước đã cho ra đời chế định luật sư trực ban, nhằm ngăn ngừa tra tấn bạo hành.

Bảo vệ dân quyền

Qua việc việc làm thực tế của các nhà làm luật, muốn luật sư phải tố giác thân chủ và bác bỏ đề nghị

https://tieulun.hopto.org

về chế định luật sư trực ban, cho thấy quan điểm nhận thức của nhà làm luật.

Đó là tuy cùng học hỏi từ các nước, nhưng học cái gì, không học cái gì sẽ cho thấy họ có muốn tạo dựng công bằng hợp lý hay không, hay là lồng ghép vào để củng cố nền chuyên chế độc tài nhằm cai trị và bóp nghẹt quyền công dân.

Hoặc như việc trì hoãn ban hành luật về hội, luật biểu tình cũng là lối làm luật củng cố độc tài thay vì bảo vệ quyền công dân.

Hoặc mới đây một dự thảo nghị định có quy định cấm người dân được sử dụng các thiết bị ghi âm ghi hình ngụy trang bí mật, cũng là một kiểu làm luật xâm phạm dân quyền. Nhưng rất may sau đó do công luận phản đối quyết liệt nên quy định đã bị bác bỏ.

Bài gởi cho BBC.

Tuyên ngôn bất hủ và lời hứa thiêng liêng bị đe dọa

.....Nguyễn Anh Tuấn 07-05-2017.....

Theo Tuổi Trẻ oline, Bộ trưởng, Người phát ngôn Chính phủ Mai Tiến Dũng khẳng định: vụ việc ở thôn Hoành, Đồng Tâm (Mỹ Đức, Hà Nội) sẽ được giải quyết rốt ráo, công bằng, nghiêm minh với cả người dân và cán bộ: "Tinh thần của chúng ta là hết sức minh bạch, hết sức công khai và sòng phẳng". Và ông nhấn mạnh: "**Nếu chúng ta sai, chúng ta nhận lỗi, dân sai dân chịu trách nhiệm trước pháp luật**".

Như vậy là, sự "rốt ráo, công bằng, nghiêm minh" ấy lại cần được thể hiện ở hai cấp độ, với hai giai tầng khác biệt nhau: "Chúng ta nhận lỗi", còn "Dân chịu trách nhiệm trước pháp luật" – dĩ nhiên là nếu pháp luật phát hiện ra cả hai bên đều sai.

Người phát ngôn của Chính phủ nói như vậy là rất chân thực, sòng phẳng, và đã hồn nhiên phơi bày cái quan niệm chính thống ăn sâu vào não trạng của quan chức VN hiện đại là: Những người được coi là "phụ mẫu chi dân" và những kẻ phải làm "lê dân" là hai thực thể riêng biệt, không thể đánh lộn sòng, không thể bình đẳng! Cái thời "tướng sĩ một lòng phụ tử, hoà nước sông chén rượu ngọt ngào" (Hịch tướng sĩ văn) đã là quá khứ xa lắc, đã biến thành huyền thoại từ lâu chỉ để dành cho học sinh học thuộc lòng lấy điểm! Đây quả là một tuyên ngôn, một lập luận có sức nặng đáng kể của quyết tâm chính trị, pháp luật, và cả đạo đức quan chức nữa, để trở thành "bất tử" trong lịch sử xã hội–chính trị nước ta thời hội nhập! Lập luận (tuyên ngôn) này khiến chúng ta (không phải là "chúng ta" theo khái niệm và phân định rạch ròi của ông MTD) buộc phải liên tưởng tới một lập luận trong tác phẩm nổi tiếng "Trại súc vật" của George Orwell (mà NXB Hội Nhà văn ấn hành chui với cái tên "Chuyện ở nông trại"). Khẩu hiệu ban đầu: "Mọi con vật sinh ra đều bình đẳng" sau đó được bổ sung cho hoàn chỉnh: "Nhưng có một số con bình đẳng hơn những con khác"...

Và, với phần đông dân chúng giờ đây không thế lực nào có thể bịt mắt bịt tai nổi như trước kia, cái "bất tử" của lời tuyên ngôn nọ thực ra là cái "bất tử lố bịch" (theo chữ dùng của nhà văn M. Kundera). Đã là người đại diện cho chính thể, hẳn nên/phải biết đòi hỏi của nhà triết học Hy Lạp cổ đại Aristotle đối với nhà lãnh đạo quốc gia, ngoài những đức tính mà mọi công dân đều có, cần có thêm một đức tính quan trọng nữa, đó là sự "khôn ngoan chính trị"! ("Khôn" và "Ngoan" giống như quan niệm dân gian Việt, chứ không phải sự láu cá, thủ đoạn). Sự "khôn ngoan chính trị" đó được Aristotle thống kê thành 6 chức năng mà mà một Nhà nước cần có, mà "điều quan trọng nhất, là quyền lực để quyết định xem điều nào phù hợp với lợi ích chung và thế nào là công bình trong cách cư xử giữa người dân với nhau"[1]. Khi đã tự coi mình là một đẳng cấp riêng bất khả xâm phạm, cao ngạo đứng trên nhân dân, để miệt thị, thậm chí lừa dối nhân dân, thì cũng tức là tự phủ nhận vai trò "Nhà nước của dân, do dân, vì dân", và đã trượt dài vào con đường tha hoá! Rất nhiều những lời bình luận đứng đắn, tâm huyết, có ý nghĩa cảnh tỉnh mà những người đang "cầm cân nảy mực quốc gia" như ông Mai Tiến Dũng cần lắng nghe, ở đây tôi chỉ xin trích đôi ba lời ngẫu nhiên nhặt được:

"Xin hỏi CHÚNG TÔI là ai, DÂN là ai?"

"Tại sao không nói: "Vụ Đồng Tâm: ai lỗi, ai sai sẽ chịu trách nhiệm trước pháp luật"?

"Cán bộ sai chỉ nhận lỗi với dân thôi à, như thế thì bất công quá. Dân sai dân phải chịu trách nhiệm trước pháp luật, cán bộ sai chỉ xin lỗi dân là chưa thoả đáng, cán bộ sai phải xin lỗi, bồi thường thiệt hại và còn bị truy cứu về trách nhiệm hình sự".

"Đồng chí Mai Tiến Dũng nói như vậy là hết sức rõ ràng, minh bạch: Pháp luật nước mình chỉ dành cho Dân, nếu Dân sai, còn Chính quyền nếu sai thì chỉ "xin lỗi" là đủ (!)"

Với cái gọi là "tuyên ngôn" trên của ông Mai Tiến Dũng, nhiều người buộc phải tự hỏi: vâng, nếu các ông (trong nhóm người gọi là "chúng ta") có lỗi, thì các ông sẽ xin lỗi ai? Xin lỗi Dân? Xin lỗi Chính phủ? Xin lỗi ông Trời? Xin lỗi Địa phủ? Hay xin lỗi chính mình? Và sẽ xin lỗi về cái gì mới được cơ chứ? Nhưng dù xin lỗi ai, xin lỗi về cái gì, thì cũng chỉ là một động thái "tạ sự", nó ngớ ngẩn, vô nghĩa! Nhưng về phía dân mà ông vạch rõ ranh giới, thì ông xác định hai năm rõ mười là: dân sai dân chịu trách nhiệm trước pháp luật! Về logic nội dung, ông không thể để câu chữ "bất bình đẳng" như vậy được. Và cái "bất bình đẳng" câu chữ đó càng giúp mọi người nhận ra sự thật này: các ông đang tìm cách bao che lẫn nhau, lẩn trốn trách nhiệm, và đang âm mưu đổ hết lỗi lầm cho những người "thấp cổ bé họng" vốn chỉ có cái lỗi duy nhất là dám đứng lên bảo vệ quyền sống chính đáng của mình! Cái mệnh đề

https://tieulun.hopto.org

"Xin lỗi" đặt bên cạnh mệnh đề "Chịu trách nhiệm trước pháp luật" giống như một hộp xốp rỗng và hòn đá tảng đặt hai bên của cái cân luật pháp, khiến chúng ta phải kinh hoàng về một nền tư pháp thiên kiến, thiên vị, phi lý, và không thể không liên hệ tới đoạn văn của F. Kafka qua lời nhân vật Jozep K nói thẳng với những người thi hành công vụ: "Tất nhiên lề lối của ngành tư pháp chúng ta đòi hỏi không những người vô tội bị kết án mà còn không được biết đến luật pháp" (Vụ án). Trong khi Chính phủ ta đang quyết tâm xây dựng một Nhà nước kiến tạo với hai thuộc tính là liêm chính và hành động, thì lời tuyên bố kia của người phát ngôn Chính phủ phải chăng là một tiếng nói lạc điệu, xa lạ?

Nhưng đằng sau lời tuyên bố rất rõ ràng của ông Mai Tiến Dũng, chúng ta hiểu, rất có thể là một quan điểm chỉ đạo thống nhất của cả một tập thể – quan điểm này biết đâu sẽ dần dà loại bỏ, làm mất hiệu lực lời hứa có văn bản cùng dấu lăn tay cam kết của ông Chủ tịch UBND thành phố HN về việc không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với người dân Đồng Tâm–Mỹ Đức. Lời hứa có "đọi máu" trên, dù trong hoàn cảnh "nước sôi lửa bỏng" đó là hết sức chân thực, đáng tin cậy, và nhận được rất nhiều sự khâm phục, tán thưởng, thì trong tình thế mới này do người phát ngôn Chính phủ tạo ra, nó bỗng trở nên chung chiêng, phải nói là bị đe doạ... Vâng, tôi muốn nói rằng, nó bị đe doạ trở thành cái mà một chính trị gia cổ đại Trung Hoa từng gọi là "sậu lệnh" (Sậu lệnh bất thành, nhân tâm nãi ngoại – nghĩa là: Lệnh vội không thực hiện được, thì lòng người hướng ra ngoài cả). Nhà văn Nguyễn Triệu Luật, trong thiên tiểu thuyết lịch sử "Loạn kiêu binh" viết vào năm 1938, đã bình luận khá kỹ càng về cái "sậu lệnh" này sau khi kể lại chuyện chúa Đoan Nam Vương, để thoát khỏi sự trừng trị của quân kiêu binh, đã vội vàng ban ra một cái lệnh giả dối, đúng hơn là khó thực thi nổi. Và Nguyễn Triệu Luật đã viết như sau, người hôm nay có thể thấy nhà văn dường như còn sáng suốt tiên tri về thời thế: "Người làm chủ thần dân, điều gì có thể bỏ được, chữ tín nghĩa không sao bỏ được... Sậu lệnh phát ra không được thực hành, thi hành, dân chúng sẽ coi thường pháp lệnh. Dân mà coi thường pháp lệnh thì chủ quyền chỉ là chuyện hư, không phải chuyện thật. Ở một nước mà chủ quyền hư thì nước ấy vô chủ – vô chính phủ. Một nước như thế, dân phải chán mà trông mong một cái chủ quyền khác ở ngoài cái chủ quyền hiện hành. Một cái lệnh không được thực hành, thi hành thì là một điều chính phủ đùa bỡn dân mà chơi, nói dối dân mà chơi. Cho nên, muốn cho chủ quyền đứng vững... điều cốt yếu là phải thủ tín với dân chúng là người chịu cái quyền ấy" [(2)]. Chúng ta hy vọng xã hội này sẽ bớt dần đi, cho tới lúc không còn bóng dáng nào của cái thứ "sậu lệnh" phát ra từ những người cầm quyền, cùng những hành động và các "tuyên ngôn" theo kiểu cách đe doạ, trấn áp khát vọng đòi Tự do Dân chủ thực sự của người Dân...

Tác giả gửi BVN

1. Aristotle- Chính trị luận, NXB Thế giới, HN-2013, tr.374
2. Nguyễn Triệu Luật- Tiểu thuyết lịch sử, NXB Văn hoá Thông tin, HN-2013, tr. 273

Nhìn vào vụ
Ông Nguyễn Hữu Tấn "chết trong đồn công an"

.....Ls Hà Nguyễn (HK) 09-05-2017.....

Theo báo chí Việt Nam, ngày 4-5 vừa qua, tại buổi họp báo về vụ "Nguyễn Hữu Tấn tự sát" tại trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long do UBND tỉnh Vĩnh Long tổ chức, Đại tá Phạm Văn Ngân, Phó Giám đốc Công an tỉnh, cho biết sự việc xảy ra như sau.

Tối ngày 2/5, Tấn bị Cơ quan An ninh điều tra bắt khẩn cấp để điều tra về hành vi phát tán tài liệu chống nhà nước Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, được quy định là tội phạm theo Điều 88 của Bộ luật Hình sự. Tiến hành khám xét nơi ở của Tấn, công an đã phát hiện nhiều tài liệu, chứng cứ có liên quan nên đã tiến hành đưa Tấn về tạm giam tại trại tạm giam Công an tỉnh.

Khoảng 10g55' sáng 3/5, trong quá trình cán bộ điều tra ghi lời khai, đối tượng Tấn yêu cầu cán bộ lấy nước cho đối tượng uống và sau đó xin điếu thuốc để hút. Tuy nhiên, lợi dụng lúc cán bộ điều tra vừa ra khỏi phòng, Tấn đã lục tìm con dao rọc giấy được cất trong cặp riêng của cán bộ rồi cắt liên tiếp vào vùng cổ để tự sát. Chỉ trong 3 phút, khi điều tra viên vào, Tấn đã bị choáng vì mất nhiều máu và tử vong sau đó.

Vẫn theo Đại tá Ngân, để minh bạch, Công an đã mời gia đình đến xem lại camera an ninh ghi diễn biến Tấn tự sát và chứng kiến toàn bộ quá trình khám nghiệm tử thi. Gia đình nghi phạm Tấn cũng đã hiểu rõ về cái chết của nghi phạm Tấn là do tự sát, chứ không có tác động gì khác. Công an cũng đã phối hợp đưa thi thể Tấn về nhà lo hậu sự.

Tuy nhiên, trong một video do em anh Tấn là anh Nguyễn Hữu Tài quay ngày 6/5 vừa qua cũng như trong các video khác, cha, vợ và em anh Tấn là ông Nguyễn Hữu Quang, chị Muội và anh Tài đã phản bác kết luận anh Tấn tự sát của Đại tá Ngân khi nêu ra ít nhất năm nghi vấn.

Thứ nhất, người trong video có động tác dùng dao rọc giấy tự cắt cổ, mà Công an cho ông Quang và chị Muội xem, không rõ mặt.

Thứ hai, anh Tấn mới bị tạm giam, chưa bị xét xử nên không thể là tù nhân trong khi người có động tác dùng dao rọc giấy tự cắt cổ trong video nói trên lại mặc quần áo tù.

Thứ ba, ở nhà anh Tấn thuận tay phải nhưng tại hiện trường nơi anh Tấn chết con dao rọc giấy lại nằm trên tay trái của anh.

Thứ tư, cổ anh Tấn có vài ba vết cắt rất sâu, một người tự sát không có thể tự gây cho mình những thương tích như vậy.

Thứ năm, vết móp trên đầu phía

https://tieulun.hopto.org

trước của anh Tấn không thể là do anh Tấn ngã sau khi anh Tấn tự cắt cổ như giải thích của Phó Giám thị trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long vì ông Quang và chị Muội thấy anh Tấn nằm ngửa tại hiện trường.

Tôi hoàn toàn chia sẻ những nghi vấn hợp lý (reasonable doubts) của thân nhân anh Tấn.

Về phần mình, bên cạnh củng cố những nghi vấn này tôi sẽ nêu ra những nghi vấn và mâu thuẫn khác nhằm nêu lên khả năng anh Tấn không tự sát, hay nói cách khác là bị giết.

Áo tù hay áo trắng?

Theo quy định của pháp luật hình sự Việt Nam, chỉ sau khi có bản án có hiệu lực pháp luật thì người bị kết án mới phải mặc quần áo tù. Trên thực tế, trừ bị can, bị cáo phạm "tội xâm phạm an ninh quốc gia", bị can, bị cáo phạm tội khác đa phần bị trại tạm giam buộc mặc quần áo tù.

Dĩ nhiên việc làm này của trại tạm giam là vi phạm pháp luật nghiêm trọng. Anh Tấn bị khởi tố về "Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam" quy định tại Điều 88 Bộ Luật hình sự, tức phạm "tội xâm phạm an ninh quốc gia" nên việc anh mặc quần áo tù là hoàn toàn vô lý cả trên bình diện pháp luật lẫn trên thực tế.

Mặc dầu vậy, chính video mà Truyền hình Vĩnh Long và Truyền hình An ninh nhân dân công bố lại là chứng cứ cho thấy anh Tấn cho đến khi chết đã không mặc quần áo tù.

Trong video này, anh Tấn mặc áo lót trắng ngắn tay. Chính Phó Giám thị trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long trong video do anh Nguyễn Hữu Tài quay đã xác nhận với thân nhân anh Tấn là video này được quay trước khi anh Tấn "tự sát" khoảng 5 đến 10 phút.

Như vậy, trong cùng một buổi hỏi cung không thể có chuyện anh Tấn thay đổi trang phục, mặc vào bộ quần áo tù. Các cơ quan tố tụng chỉ có thể bác bỏ được lập luận này của tôi nếu trưng ra được video cho thấy anh Tấn nhìn rõ mặt bị hỏi cung khi đang mặc quần áo tù.

Cũng chính video này của Truyền hình Nhà nước là bằng chứng cho thấy anh Tấn trước khi bị bắt đã không có bất cứ vết thương nào trên vùng đầu phía trước như vết móp mà người nhà của anh đã phát hiện khi được Công an Vĩnh Long trao trả thi thể anh.

Thực vậy, không chỉ vì video cho thấy rõ ràng vùng đầu phía trước của anh Tấn không có vết thương nào mà còn vì anh Tấn chắc chắn không thể ngồi vững, càng không thể có nét mặt không biểu lộ bất kỳ đau đớn nào nếu anh có một vết thương nghiêm trọng như vậy bất cứ đâu trên đầu trước khi bị bắt. Tiếp theo, Đại tá Phạm Văn Ngân cho biết có hai điều tra viên tham gia hỏi cung anh Tấn. Phó Giám thị trại tạm giam thì cho biết hai điều tra viên đó tên là Khải và Ngưỡng. Buổi hỏi cung chưa kết thúc thì không có lý do gì cả hai điều tra viên này cùng bỏ ra ngoài. Cho dù thế nào thì cũng không thể có chuyện điều tra viên để nghi phạm một mình trong buồng hỏi cung với cặp đựng tài liệu vụ án, nhất lại là vụ án liên quan đến "an ninh quốc gia".

Vẫn theo quy định của pháp luật hình sự, điều tra viên hay kiểm sát viên không được mang vào nơi hỏi cung bất cứ vũ khí, công cụ hỗ trợ hay vật sắc nhọn nào nhằm tránh khả năng nghi phạm tước đoạt để uy hiếp sinh mạng của điều tra viên, kiểm sát viên cũng như sinh mạng của chính nghi phạm.

Nếu cần có dao, kéo để mở niêm phong tang vật, chứng cứ vụ án thì các công cụ này sẽ do nhân viên trại giam mang tới, giám sát và mang đi sau khi việc mở niêm phong hoàn tất.

Tự cắt cổ nhiều nhát rất sâu?

Thêm nữa, lịch sử án mạng thế giới chưa cho thấy có ai tự cắt cổ được vài nhát mà nhát nào cũng sâu như trên cổ của anh Tấn. Lý giải cho điều này là vết thương có thể sâu nếu chỉ tự cắt cổ bằng một nhát dao nhưng tuyệt đối không thể cắt cổ bằng nhiều nhát cắt cùng sâu vì sau cắt một nhát sâu vào cổ thì người tự sát đã choáng ngay, không thể còn nhận thức cũng như còn sức để thực hiện các nhát cắt khác.

Ngoài ra, những người thực hiện hành vi mà chính quyền quy vào "tội tuyên truyền chống Nhà nước" thường là những người có lý tưởng, vững tin rằng việc mình làm là chính nghĩa, là đúng pháp luật, cụ thể là thực hiện "quyền tự do ngôn luận" được chính Hiến pháp Việt Nam bảo hộ.

Do đó không thể có chuyện những người này tự sát vì tự sát là thủ tiêu đấu tranh, là phủ nhận lý tưởng của bản thân.

Việc tự sát lại càng không thể xảy ra đối với những người hoạt động dân chủ bị bắt rồi "nhận tội" và "xin khoan hồng" vì những người này rõ ràng "tham sống, sợ chết", coi mạng sống của bản thân trên hết.

Để nói rằng nếu anh Tấn quả thực có hành vi mà Công an tỉnh Vĩnh Long quy vào "tội tuyên truyền chống Nhà nước" thì không có lý do nào để anh tự sát.

Tất cả những nghi vấn và chứng cứ mà tôi đã đề cập ở trên cho thấy khả năng anh Tấn bị đánh vào đầu và vết thương trên đầu này đã làm anh chết...

Gia đình cần làm gì

Mặc dầu vậy, để bảo đảm Công lý cho anh Nguyễn Hữu Tấn cũng như bảo đảm nguyên tắc "không để lọt tội phạm, không làm oan người vô tội" quy định tại Điều 1 Bộ luật tố tụng hình sự, thân nhân anh Nguyễn Hữu Tấn cần khẩn trương thực hiện những việc sau đây.

Thứ nhất, yêu cầu luật sư trợ giúp. "Dự án phục vụ Công lý" do Luật sư Trần Vũ Hải và 25 luật sư khác khởi xướng hoàn toàn có thể hỗ trợ pháp lý cho thân nhân anh Tấn.

Thứ hai, yêu cầu Công an và Viện kiểm sát, kể cả Cơ quan điều tra Bộ Công an và Viện kiểm sát nhân dân tối cao, khởi tố vụ án hình sự để làm rõ nguyên nhân cái chết của anh Tấn tại trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long vì có những nghi ngờ anh Tấn không tự sát như trên đã nêu.

Thứ ba, yêu cầu Công an và Viện kiểm sát, kể cả Cơ quan điều

https://tieulun.hopto.org

tra Bộ Công an và Viện kiểm sát nhân dân tối cao trưng cầu giám định pháp y bổ sung hoặc giám định pháp y lại theo Điều 159 Bộ Luật tố tụng hình sự vì có nghi ngờ anh Tấn chết do bị đánh vào đầu chứ không phải tự sát như kết luận của giám định pháp y đã được tiến hành.

Thứ tư, yêu cầu Công an và Viện kiểm sát tỉnh Vĩnh Long cung cấp video do camera an ninh thực hiện từ lúc anh Tấn bắt đầu bị hỏi cung cho đến khi anh Tấn chết, như Phó Giám thị trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long đã cam kết với thân nhân anh Tấn.

Thứ năm, yêu cầu CA và Viện Kiểm sát Vĩnh Long cung cấp quyết định khởi tố bị can đối với anh Tấn, giám định pháp y cũng như các tài liệu, chứng cứ có liên quan để xác định việc truy cứu trách nhiệm hình sự anh Tấn có hay không có cơ sở; nếu không thì phải "giải oan", "trả lại sự trong sạch" cho anh Tấn như chị Muội, vợ anh và thân nhân khác của anh đã yêu cầu.

Thứ sáu, yêu cầu Đại biểu Quốc hội, trước hết Đại biểu Quốc hội được cử tri tỉnh Vĩnh Long bầu trong đó có Phó Thủ tướng Trương Hòa Bình, nguyên Chánh án Tòa án nhân dân tối cao, giám sát việc khởi tố vụ án hình sự và điều tra việc anh Tấn chết tại trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long.

Báo cáo tại Quốc hội ngày 19-3-2015, Trung tướng Trần Trọng Lượng, phó Tổng cục trưởng Tổng cục cảnh sát Phòng chống tội phạm cho biết trong vòng 3 năm (1-10-2011–30-9-2014) đã có đến 226 người chết trong trại tạm giam do "tự sát" hoặc "bệnh lý". Kinh hoàng không kém, trong hàng trăm vụ "tự sát" cao một cách kỷ lục ấy, đã không có bất cứ công an nào bị khởi tố do bức cung hay nhục hình.

Tôi tin rằng, dù anh Nguyễn Hữu Tấn có hay không có hành vi "tuyên truyền chống Nhà nước" như cáo buộc của các cơ quan tiến hành tố tụng tỉnh Vĩnh Long, làm sáng tỏ cái chết của anh theo đúng quy định của Bộ luật tố tụng hình sự chắc chắn sẽ bớt đi những cái "chết trong đồn công an" đầy uẩn ức.

Ngày Tự do Báo chí Thế giới 3/5

Chính quyền VN "cam kết hội nhập quốc tế" bằng thủ đoạn tấn công IJAVN

Kỳ Lâm 03-05-2017

Bài gởi cho BBC

(VNTB) - Hôm nay 3/5 là Ngày Tự do Báo chí Thế giới. Nhưng ở Việt Nam, lại có một chính đảng đớn hèn đem nhân quyền quốc gia đổi chác thương mại nhằm bồi lấp sự yếu kém trong điều hành kinh tế. Nhưng sẽ đến một ngày, những cá nhân/ tổ chức này sẽ phải trả giá dưới bóng phủ của Luật Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu.

Tự do ngôn luận và IJAVN bị đánh phá

Tự do ngôn luận và tự do báo chí là các yếu tố hết sức quan trọng đối với sự ổn định, phát triển của mỗi quốc gia, đồng thời là biểu hiện trực tiếp của quan niệm, chính sách nhân quyền ở quốc gia đó. Mặc dù, Việt Nam Thời Báo (Hội Nhà báo độc lập Việt Nam - IJAVN) không nằm trong cái gọi là "nguyên tắc gây hại" hay "nguyên tắc xúc phạm" chiếu theo quyền lợi của quốc gia, dân tộc, nhưng IJAVN vẫn là một tổ chức bị chặn, phá rối liên tục, thể hiện đậm nét thông qua những "ứng xử đặc biệt" đối với trang tin VN Thời Báo.

IJAVN ra đời từ tháng 7-2014, đến nay, tổ chức gắn liền với trang tin Việt Nam Thời Báo, coi đây là một phương tiện thực hành liên tục quyền tự do ngôn luận và tự do báo chí tại Việt Nam. Điều đó thể hiện thông qua sự cộng tác tin bài ngày một tăng, với số lượng đa dạng và chất lượng ngày theo tiêu chí chiều sâu... Bản thân Việt Nam Thời Báo cũng được định hướng theo đúng tiêu chí "độc lập, khách quan và ôn hòa", những yếu tố này nhằm đảm bảo tin bài sẽ thúc đẩy mạnh mẽ cam kết mà chính quyền Việt Nam đã ký kết (hứa) với quốc tế.

Đáp trả lại, đến nay, Việt Nam Thời Báo vẫn liên tục bị chính quyền và công an Việt Nam tấn công kỹ thuật, lập tường lửa để ngăn chặn quyền tiếp cận thông tin của người, ngay cả khi có sự hỗ trợ "vượt rào" từ tổ chức Phóng viên Không biên giới, thì tính chất ngăn chặn thông tin/ nội dung đến với độc giả cũng theo đó tăng vọt lên. Gần đây nhất, email ban biên tập trang tin đã nhận được không ít các file "cộng tác" có đính kèm virus/ spyware nhằm mục đích chiếm đoạt thông tin, xâm hại trực tiếp đến Quyền về bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín của một công dân/ tổ chức.

Điều đó đã cho thấy rằng, ngoài sự uy hiếp/ đe dọa đối với các thành viên ban điều hành Việt Nam Thời Báo, thì các tổ chức/cá nhân có dụng ý xấu đã liên tục tìm cách chiếm đoạt, sử dụng các yếu tố kỹ thuật để "đánh sập" trang tin, như cách mà họ đang tiến hành với một vài trang tin lề trái hiếm hoi khác. Các phương thức, thủ đoạn dù ở các mức độ, tần suất khác nhau, thì mục đích chung vẫn là ngăn đi tiếng nói tự do phát ra từ những hội viên/cộng tác viên VN Thời Báo.

Thực trạng nêu trên khiến một trong các quyền cơ bản tại Việt Nam đang bị hạn chế/xâm hại nghiêm trọng. Nó không chỉ tác động ở mức dựng lên các rào cản pháp lý và hành chính để ngăn quyền của các hiệp hội độc lập thuộc khối dân sự độc lập tại Việt Nam mà còn tìm cách "bịt miệng" đối với sự bất đồng chính kiến trong xã hội, trước khi tiến tới vây bắt hoặc cầm tù bởi những điều Luật Hình sự đầy mơ hồ.

Cần nhắc lại, tại Việt Nam, các phương tiện truyền thông–báo chí đều bị cấm quyền sở hữu tư nhân, hàm nghĩa rằng, mọi yếu tố xoay quanh nó đều là "cơ quan phát ngôn của Đảng". Hàng trăm ngàn trang tin, báo với thiết kế giao diện đẹp mắt, tương tác tốt với người dùng, nhưng vẫn vướng vào vòng kim cô mang tên "chỉ thị kiểm duyệt", với các chủ đề như các hoạt động nhân quyền, hoạt động chính trị ngoài luồng Cộng sản, phân chia phe phái trong Đảng đều bị hạn chế hoặc cấm đoán. Sự xuất hiện của mạng xã hội với những blogger đã dẫn đến sự kiện tháng 9 năm 2013, khi kiểm duyệt nhà nước tiến hành áp dụng với nhóm phương tiện truyền thông xã hội và các blogger, khiến ít nhất sáu người bị bỏ tù vào năm 2015.

Bịt miệng báo chí và sự đổi chác đớn hèn

Bịt miệng báo chí, cấm cản truyền thông xã hội đã tạo nên một bức tranh sống động về một không gian báo chí một chiều với cái nhìn đầy áp đặt và mị dân thập niên 70-80-90 của thế kỷ 20. Theo đó, vào ngày thứ Sáu 28-04-2017, báo điện tử Đài Tiếng nói Việt Nam đã đăng tải bài viết mô tả "Người dân đồng tình với kết luận của Ủy ban Kiểm tra Trung ương", trọng tâm vẫn là: Việc làm này được sự đồng tình trong Đảng, tất cả cán bộ đảng viên các cấp cũng như trong quần chúng nhân dân, tạo ra một dấu ấn để khẳng định quyết tâm của Trung ương trong việc giải quyết

https://tieulun.hopto.org

những vấn đề trong nội bộ Đảng, tạo ra sự đồng thuận trong Đảng và sự thống nhất ủng hộ của quần chúng nhân dân.

Đó là cách mà báo chí–truyền thông dưới sự chỉ đạo của nhà nước hiện tại đang tồn tại và phục vụ người dân, nó dễ dàng kết tội cũng như tạo luồng dư luận "đồng tình" để nhắm đến truy sát một cá nhân/ tổ chức nhất định, sau khi bị "trung ương Đảng gật đầu", mặc dù chưa hề có kết luận liên quan nào của tòa án, và chưa có một cuộc trưng cầu dân ý hay lấy ý kiến ở quy mô khu vực liên quan đến sự việc này.

Trở lại với vấn đề mà Việt Nam Thời Báo (IJAVN) đang đối diện, không ngẫu nhiên mà sự đòi quyền tự do ngôn luận–báo chí của IJAVN đang nhận được sự ủng hộ của độc giả, và xu hướng này càng tăng qua lượt xem bài viết. Không ngẫu nhiên khi nó kéo theo sự sách nhiễu, quấy phá, chặn đánh trang tin từ các thế lực đang tìm cách "độc tôn ngôn luận, báo chí". Do vậy, Việt Nam hoàn toàn không hề bị oan ức khi mà theo sơ đồ tự do báo chí của tổ chức nhân quyền Freedom House xếp hạng 177/198 quốc gia toàn về về tự do báo chí. Con số đó có nghĩa, nếu khu vực Châu Á–Thái Bình Dương có 40 nước, thì Việt Nam xếp thứ 37, chỉ trên Lào, Trung Quốc và Bắc Hàn, và tất nhiên Myanmar hay Campuchia đều trên đầu Hà Nội cả. Để làm nên thành tích này, chính quyền Hà Nội tiếp tục kiểm soát chặt chẽ, nghiêm khắc với truyền thông, bao hàm đàn áp báo chí độc lập, báo mạng online. Vì thế, VN mãi là "quốc gia có nền truyền thông tồi tệ", như cách mà bà Jennifer Dunham, Giám đốc nghiên cứu về tự do báo chí thế giới trong tổ chức Freedom House, khẳng định.

Dù vậy, với thực trạng kinh tế bi đát như hiện nay, đây sẽ không còn là một cuộc chơi đơn điệu mà Hà Nội có thể vừa đá bóng, vừa thổi còi. Vay nợ và đòi hỏi viện trợ từ quốc tế (đặc biệt là Liên minh EU) là một con đường khó mà từ bỏ đối với nhà cầm quyền, buộc Hà Nội cần phải "ngoan" hơn trong việc đảm bảo thực thi cam kết nhân quyền quốc tế, đồng nghĩa tôn trọng quyền tự do báo chí hơn, cũng như dỡ những rào cản đối với các trang tin độc lập như VNTB..

Hẳn nhiên, một chính đảng mà đem nhân quyền một quốc gia ra đổi chác thương mại để bồi lấp sự yếu kém trong điều hành kinh tế vẫn là một chính đảng hèn. Đến một lúc nào đó, những cá nhân/ tổ chức hèn hạ này sẽ phải trả giá dưới bóng phủ của Luật NQ Magnitsky Toàn cầu.

KHI MỘT CHẾ ĐỘ ƯU TIÊN ĐÁNH PHỤ NỮ

Vũ Thạch 03-05-2017

****

Ls Lê Công Định đã chính xác tóm lược sự kiện: "*Sự việc tên côn đồ Phan Sơn Hùng cùng đồng bọn kéo đến nơi cư ngụ của chị Lê Mỹ Hạnh và người bạn của chị tại Sài Gòn vào chiều ngày 2-5-2017 là bước leo thang nghiêm trọng của tình trạng vô pháp đang diễn ra ở xã hội chúng ta.*"

Cộng đồng mạng, sau phút kinh ngạc về các đoạn video do chính các thủ phạm tung lên FB, đã bùng lên phẫn nộ và gấp rút vào cuộc. Cùng lúc với việc cấp cứu 2 nạn nhân, cuộc truy tìm tông tích từng tên côn đồ đã đạt kết quả chỉ sau vài tiếng đồng hồ.

Tại điểm này, đã có thể khẳng định bàn tay có hệ thống phía sau của nhà cầm quyền, vì:

- Việc hành hung chị Lê Mỹ Hạnh chỉ là một sự kiện trong chuỗi dài bạo hành các nhà hoạt động nữ, như các chị Đỗ Thị Minh Hạnh, Phạm Đoan Trang, Trần Thị Nga, Đỗ Thanh Vân, Nguyễn Thị Thái Lai...

- Ngoài công an ra, khó có ai biết được việc chi Lê Mỹ Hạnh - một nhà hoạt động cho môi sinh đang tập trung vào thảm họa Formosa- đi từ Hà Nội vào Sài Gòn vào ngày giờ nào và đang ở đâu.

- Công an cố tình đứng ngoài cuộc dù cộng đồng mạng đã đưa các bằng chứng đến tận cửa đồn qua việc gọi các "đường dây nóng", gởi các video, làm đơn khiếu nại, ...

- Bất kể các lời chửi bới "đồ phản động" của những tên côn đồ trong video và trên các trang FB của chúng, báo chí (tức Ban Tuyên giáo) vẫn cố tình gọi đây là một vụ "đánh ghen".

- Tin giờ chót: vào ngày 3/5, chính công an đã áp lực người bạn đồng hành của chị Lê Mỹ Hạnh ký tên bãi nại với lý do "thương tích không nặng".

Đối diện với bước leo thang nghiêm trọng và có chủ ý đó, tập thể người hoạt động cần điều chỉnh những gì?

Hiển nhiên, phản ứng của xã hội mạng qua vụ việc chị Lê Mỹ Hạnh rất tuyệt vời, vượt xa những gì đã thấy trước đây. Tuy nhiên đây cũng là cơ hội để chúng ta nâng cấp một vài mặt:

Rõ ràng việc đánh vào nguồn thu nhập của kẻ xấu rất hiệu quả. Ngay sau khi cộng đồng mạng liệt kê các cửa hàng buôn bán của một kẻ trong nhóm, đương sự đã lên tiếng ly khai với nhóm và cung cấp dữ kiện cụ thể kẻ nào đã trực tiếp bạo hành. Các bước nâng cấp trong tương lai có thể là biểu tình trước các tiệm buôn bán của gia đình kẻ xấu; lập phái đoàn đem bằng chứng đến nói chuyện với giám đốc các công ty mà những kẻ này đang làm việc; v.v...

Đây cũng là cơ hội để chúng ta giải tỏa các hiểu lầm về Đấu tranh Bất bạo động (ĐT/BBĐ). Nỗ lực tranh đấu bằng các biện pháp ôn hòa KHÔNG CÓ NGHĨA là những người đấu tranh từ khước quyền tự vệ và ngăn ngừa trước những trò bạo hành đang nhắm vào họ.

Và quan trọng hơn cả, trong những ngày tới, khi càng muốn chuyển hướng dư luận ra khỏi những hành vi nhẫn tâm tàn phá môi sinh và dâng nhượng chủ quyền, lãnh đạo đảng sẽ càng dùng những trò bạo hành kiểu này nhiều hơn và nặng hơn. Đã đến lúc những người hoạt động cần phải nâng cấp, bỏ lại phía sau giai đoạn hoạt động riêng lẻ cá nhân. Nếu chưa kết hợp thành tổ chức được thì ít nhất tụ thành từng nhóm từ 10 người trở lên. Cả nhóm sẽ cùng hoạch định mọi dự tính, chuẩn bị các tình huống, và theo sát từng bước đi của nhau mỗi khi di chuyển.

Sau hết, bên cạnh những nâng cấp cần thiết nêu trên, chúng ta cũng cần xác định rõ một điều:

Chỉ dấu leo thang bạo hành và cùng lúc xuống cấp liêm sỉ của nhà cầm quyền cho thấy họ đang tiến vào giai đoạn cuối trong tiến trình đã diễn ra cho tất cả các thể chế độc tài, từ Serbia đến Bắc Phi đến Myanmar đến Venezuela: BÍ QUÁ ĐÁNH ƯU TIÊN ĐÁNH PHỤ NỮ.

https://tieulun.hopto.org

Việt Nam CS trên bờ sụp đổ

Nguyễn Huy Vũ 17-01-2017

■■■■■■■■■■■■■■

Việt Nam CS đang ở trong một trạng thái hiểm nghèo chưa từng có, và đây có lẽ là một trong những lần hiếm hoi Việt Nam CS đang đối mặt với nguy cơ sụp đổ từ kinh tế lan sang chính trị.

Sự bi đát của tình trạng Việt Nam trên bề mặt thể hiện ở chỗ ngân sách gần như kiệt quệ. Lần đầu tiên trong lịch sử các khoản chi cho Tết đã bị cắt giảm hết mức, từ các chi phí trang trí cho đến tiền dành để bắn pháo hoa.

Không những ngân sách cạn kiệt mà lượng dự trữ ngoại hối cũng suy kiệt theo. Trước hết hãy nói về dự trữ ngoại hối. Dự trữ ngoại hối được đưa ra bởi Ngân hàng Nhà nước CS cho các báo là tăng và ở khoảng 40 tỉ đôla Mỹ. Tuy vậy, không ai tin đây là con số trung thực, mà dự đoán dự trữ ngoại hối hiện nay chỉ trong khoảng 20 tỉ đôla. Tại sao lại như vậy?

Dòng ngoại hối chuyển vào Việt Nam CS phụ thuộc vào sáu kênh chính: FDI, viện trợ, kiều hối, bán dầu mỏ, xuất khẩu, và tài chính chuyển vào. Tuy vậy, cả năm kênh đầu trong năm qua đều giảm nghiêm trọng và xu hướng là sẽ tiếp tục giảm trong các năm tới.

Thứ nhất, FDI giảm vì số phận của TPP coi như chấm dứt khi tổng thống mới của Mỹ là Donald Trump đã tuyên bố dẹp TPP. Không có TPP, các đầu tư trực tiếp từ nước ngoài chuyển sang các quốc gia khác vì Việt Nam CS đang mất dần lợi thế cạnh tranh khi chi phí lao động và các chi phí khác tăng cao trong khi năng suất lao động không thay đổi mấy.

Thứ hai, VNCS đã được đưa ra khỏi danh sách nước nghèo nên không còn nhận viện trợ mấy nữa.

Thứ ba, kiều hối về Việt Nam CS đã giảm so với trước. Kiều bào gửi tiền về Việt Nam có hai mục đích chính là giúp người thân và đầu tư. Với tình trạng kinh tế Việt Nam có quá nhiều rủi ro hiện nay từ nguy cơ phá giá tiền Đồng đến nền kinh tế có thể sụp đổ bất cứ lúc nào, nhiều người không còn muốn đầu tư ở Việt Nam nữa. Một nguyên nhân khác là nhiều người ở Mỹ đặt niềm tin vào sự phục hồi của nền kinh tế Mỹ dưới triều đại Donald Trump nên họ cảm thấy an toàn hơn khi giữ tiền và đầu tư ở Mỹ. Bằng chứng là các chỉ số chứng khoán Mỹ đã tăng liên tục khoảng 8% kể từ ngày Donald Trump đắc cử tổng thống.

Thứ tư, nguồn thu từ dầu mỏ cũng không còn nữa. Mức giá dầu thế giới nằm trong ngưỡng 50 đôla một thùng chỉ đủ bù vào chi phí khai thác dầu ngoài khơi của Việt Nam. Chính vì lí do đó mà liên doanh khai thác dầu khí giữa Việt Nam và Nga Vietsovpetro đã thông qua phương án cắt giảm nhân sự và đóng cửa một số mỏ dầu. Giá dầu được dự đoán sẽ nằm trong ngưỡng 50 đôla Mỹ một thùng trong năm tới và do đó khó có khả năng đóng góp lớn vào nguồn thu ngoại tệ của Việt Nam.

Thứ năm, xuất khẩu của VNCS chủ yếu là các hàng nông sản và thủy hải sản. Tuy vậy, biển ô nhiễm ở miền Trung coi như đặt dấu chấm hết cho ngành xuất khẩu thủy sản nước mặn Việt Nam CS. Cho dù các sản phẩm thủy hải sản của VN được đánh bắt từ vùng khác, có thể không bị ô nhiễm, nhưng khó mà thuyết phục được người tiêu dùng và do đó những công ty nhập khẩu sẽ trước hết từ chối các đơn hàng thủy sản của VNCS.

Và cuối cùng, nguồn thu từ tài chính chuyển vào có được thông qua việc bán các tài sản trong nước cho các tổ chức nước ngoài và vay mượn. Tuy vậy, ngay cả việc bán hết khoảng 10 công ty lớn nhất Việt Nam CS mà nhà nước đang nắm giữ cũng chỉ đem lại một khoản tiền 7 tỉ đôla Mỹ, thấp hơn nhiều so với con số 12 tỉ đôla mà nhà nước phải trả nợ năm 2016. Vì vậy mà để trả nợ nước ngoài và cân bằng chi tiêu, dù muốn dù không chính phủ sẽ phải vay mượn tiền từ dự trữ ngoại hối. Các kế hoạch vay tiền để trả nợ đã bị hủy bỏ vì Việt Nam khó mà vay được ngoại tệ trên thị trường tài chính vào lúc này, và thậm chí vay được thì mức phí cũng phải trên 10%/năm, khi so với mức hơn 7% năm khi Việt Nam CS vay qua Credit Suisse cho Vinashin năm 2007.

Các dẫn chứng trên cho thấy rằng nguồn thu ngoại tệ của Việt Nam CS đang sụt giảm nhanh chóng và khó có thể hồi phục trong khoảng thời gian vài năm trước mặt. Nếu so với các năm trước, khi mà giá dầu ở mức hơn 100 đôla Mỹ/thùng, kiều hối dồi dào, và Việt Nam chưa phải trả nợ nước ngoài nhiều, ngoại hối chuyển về Việt Nam chỉ đủ tròm trèm cân bằng chi tiêu dành cho nhập khẩu. Giờ đây khi tất cả các nguồn đóng góp ngoại tệ đều giảm sút, dự trữ ngoại hối Việt Nam CS tất phải vơi đi.

Với mức dự trữ ngoại hối được báo cáo vào cuối năm 2015 ở mức khoảng 30 tỉ đôla Mỹ, sự thâm hụt ngoại hối của năm 2016 khiến cho dự trữ ngoại hối của Việt Nam hiện nay chỉ ở trong khoảng 20 tỉ đôla.

Trong năm nay, 2017, Việt Nam CS cũng sẽ phải đối diện với mức trả nợ hơn 10 tỉ đôla như năm ngoái, và khi mà mức dự trữ ngoại hối của Việt Nam dưới 20 tỉ đôla Mỹ, Việt Nam có thể sẽ phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng tài chính bất cứ lúc nào, khi mà thị trường đòi rút ngoại tệ gây áp lực phá giá tiền Đồng.

Chính vì nỗi sợ đó mà nhà nước CS đang ráo riết tìm các phương kế để tăng dự trữ ngoại hối. Họ đang làm bằng cách nào?

Cách đầu tiên là họ đang tìm cách bán hết các công ty mà nhà nước đang nắm giữ. Nhưng không dễ để tìm đối tác bán các công ty ở thời điểm này khi mà nền kinh tế Việt Nam không mấy sáng sủa.

Cách thứ hai là họ đang ráo riết vận động dư luận để tổ chức Tết Ta sang ngày 1/1 hàng năm, ăn Tết Ta chung với Tết Tây, nhờ đó mà kiều bào về Việt Nam CS ăn Tết nhiều hơn và giúp tăng nguồn ngoại tệ.

Cách thứ ba là họ đang tìm cách bán tất cả những thứ có được khác để thu ngoại tệ, từ các quặng mỏ cho tới đất đai.

https://tieulun.hopto.org

Và cách thứ tư là lân la với Trung Quốc để cầu cứu xin vay mượn viện trợ. Đó cũng là lý do mà ông Tổng bí thư VC Nguyễn Phú Trọng dẫn một phái đoàn hùng hậu sang cầu cứu với Bắc Kinh.

Sự suy kiệt ngân sách nhà nước bắt nguồn từ sự khủng hoảng kinh tế bắt đầu từ vài năm trước nay có thêm sự sụp đổ của kinh tế miền Trung bắt nguồn từ thảm họa biển chết bởi Formosa. Sự khủng hoảng kinh tế trầm trọng kéo theo nguồn thu ngân sách cạn kiệt. Để làm tăng ngân sách, nhà nước một mặt giảm chi tiêu, mặt khác đang cố gắng tạo ra các nguồn thu mới bằng cách tăng thuế. Mức tăng thuế môi trường đánh vào xăng là một ví dụ.

Tuy vậy, việc tăng giá xăng sẽ kéo theo sự tăng mạnh của lạm phát, vốn đã cao do nạn in tiền quá nhiều để chi tiêu của chính phủ. Sự tăng mạnh của lạm phát đến lượt nó sẽ kéo theo các bất ổn vĩ mô và khiến nền kinh tế nhanh chóng mất kiểm soát và sụp đổ.

Ngược lại, nếu chính phủ không nhanh chóng kiếm một nguồn thu ngân sách bổ sung, họ sẽ phải đối mặt với một ngân sách trống rỗng không đủ trang trải cho các hoạt động của bộ máy chính phủ và phải đối diện với sự phá sản.

Cả hai mặt trận, ngân sách chính phủ và dự trữ ngoại hối, chính phủ đang đối mặt với một tình thế hết sức hiểm nghèo và nền kinh tế có thể sụp đổ nhanh chóng trong những tháng ngày tới. Có lẽ đối diện với nỗi lo sợ đó mà ông tổng bí thư vội vã đem một phái đoàn sang diện kiến Bắc Kinh và ký kết một lúc 15 văn kiện hợp tác trên các lĩnh vực đặng mong Trung Quốc giúp đỡ trong những thời khắc điêu linh của đất nước?

http://www.ijavn.org/ 2017/01/viet-nam-tren-bo-vuc-sup-o.html

PVN mất trắng cả chục ngàn tỉ đồng ở Venezuela

Anh Vũ 03-05-2017

Tập đoàn dầu khí Việt Nam (PVN) tự sa lầy vào một số dự án đầu tư ra nước ngoài, trong đó có siêu liên doanh 1,8 tỉ USD vốn góp khai thác dầu tại Venezuela.

Không chỉ vung tiền đầu tư vào các dự án trong nước thua lỗ ngàn tỉ đồng, giai đoạn 2006-2011, PVN còn tự sa lầy vào một số dự án đầu tư ra nước ngoài. Trong đó có siêu liên doanh 1,8 tỉ USD vốn góp khai thác dầu tại Venezuela.

Từ dự án "khủng" trên giấy...

Năm 2007, Tập đoàn dầu khí quốc gia VN (PVN) xin phép Chính phủ được đàm phán với Công ty dầu khí quốc gia Venezuela về việc thành lập một liên doanh khai thác dầu giữa hai nước. Được chấp thuận, PVN giao cho công ty con là TCT thăm dò khai thác dầu khí (PV EP) trực tiếp làm việc với TCT dầu khí Venezuela (thành viên của Công ty dầu khí quốc gia Venezuela).

Tháng 6-2010, tại thủ đô Caracas của Venezuela, "Dự án khai thác và nâng cấp dầu nặng lô Junin 2" được chính thức ra mắt. Tổng mức đầu tư được loan báo lên tới 12,4 tỉ USD, phân kỳ làm hai giai đoạn, ban đầu rót 8,9 tỉ USD, giai đoạn 2 rót 3,5 tỉ USD. Ngoài tính chất "siêu dự án" về mặt quy mô vốn đầu tư, lô Junin 2, được PVN báo cáo Chính phủ nằm ở khu vực có trữ lượng dầu lớn nhất thế giới, cho phép khai thác công suất 1.400 tỉ thùng. Theo tỷ lệ vốn góp 40%, PVN có thể thu về 4 triệu tấn dầu/năm, dự kiến hoàn vốn sau 7 năm. Con số này tương đương 70% sản lượng dầu của Vietsovpetro, liên doanh dầu khí đầu tiên và lớn nhất tại VN.

Vốn được thu xếp cho giai đoạn đầu như sau: Liên doanh vay 60% tương ứng 5,8 tỉ USD; 40% còn lại do các bên đóng góp tương ứng 3,1 tỉ USD. Phần vốn mà VN phải đóng góp tương ứng với tỷ lệ tham gia 40% trong hợp đồng là 1,241 tỉ USD. Nếu tính cả "phí tham gia hợp đồng" (bonus) 584 triệu USD thì tổng nhu cầu vốn của phía VN là 1,825 tỉ USD.

Song, sau nghi lễ ra mắt hoành tráng, đúng như những khuyến cáo của giới chuyên môn và các bộ, ngành nước ta mà lãnh đạo PVN lúc đó đã bỏ ngoài tai (về tình hình nước bạn, và đặc biệt, trữ lượng hoàn toàn không như PVN thổi phồng, báo lên Chính phủ), "siêu dự án" đã chẳng đi tới đâu. Chưa kể các chi phí đầu tư lên đến hàng trăm triệu USD, chỉ riêng tiền mặt mà PVN trực tiếp trao cho Venezuela, một đi không trở lại, đã lên đến 532 triệu USD: 442 triệu tiền "bonus", 90 triệu tiền góp vốn ban đầu.

Tháng 4-2013, ban lãnh đạo mới của PVN đã quyết định bỏ dự án này để "cứu" khoản tiền phải nộp lên đến 142 triệu USD, chấp nhận bỏ hơn 500 triệu USD, cho dù chưa thu được giọt dầu nào.

...đến cái chết được báo trước

Để thuyết phục sự chấp thuận của các bộ, ngành, PVN đã báo cáo rằng sản lượng của Junin 2 lên đến "200.000 thùng/ngày, tương đương 10 triệu tấn/năm". Ngay trong báo cáo ngày 11-8-2010 gửi Thủ tướng, Bộ trưởng KH-ĐT Võ Hồng Phúc đã phân tích các rủi ro tại thị trường Venezuela, đặc biệt là về tài chính (lạm phát, chênh lệch tỷ giá, yêu cầu sử dụng dịch vụ nội địa, phá giá đồng tiền ngày 9-1-2010 mất 50% giá trị) và Bộ trưởng Võ Hồng Phúc đã yêu cầu "phải được cân nhắc hết sức thận trọng, đặc biệt khi nó được đầu tư bằng vốn nhà nước và vốn vay của DNNN".

Ngay sau đó, Ngân hàng Nhà nước (NHNN) cũng bày tỏ lo ngại khi dự án chưa làm rõ được rủi ro tại quốc gia đầu tư, khả năng huy động vốn, trong đó làm rõ về thời gian ân hạn khoản vay. Thực tế, theo NHNN, để thu xếp được các khoản vay giá trị lớn, trong suốt 6 năm như báo cáo là vô cùng khó khăn. Về nguồn vốn góp của PVN, theo NHNN cơ cấu nguồn vốn của công ty con PVEP bao gồm vốn chủ sở hữu, các nguồn để lại cho Tập đoàn đầu tư phát triển (547 triệu

https://tieulun.hopto.org

USD) và vốn vay thương mại (1,278 tỉ USD). PVEP ở thời điểm đó đang triển khai khá nhiều dự án đầu tư ở nước ngoài, với tổng vốn đầu tư cho các dự án lên tới hàng tỉ USD (và đều không hiệu quả). Do đó, NHNN đề nghị Bộ KH-ĐT lưu ý PVN làm rõ phương án sử dụng vốn cho dự án.

Bộ Tài chính cũng cảnh báo về một loạt các yếu tố rủi ro về khoản góp vốn của VN khi chưa có đánh giá cụ thể, chưa cập nhật các chi phí, tỷ suất thu hồi vốn... Đặc biệt, Bộ Tài chính còn yêu cầu PVN giải trình khoản thanh toán 584 triệu USD bằng tiền mặt trong khoảng thời gian ngắn cái gọi là "phí tham gia hợp đồng (bonus)" cho phía Venezuela (một nửa số tiền phải thanh toán ngay trong vòng 6 tháng từ ngày hợp đồng có hiệu lực). Theo Bộ Tài chính "đề xuất thanh toán phí tham gia hợp đồng" vô lý này mới được PVN đưa vào so với các lần xin chủ trương trước đó.

Không xin chủ trương của Quốc hội

Ngày 5-8-2010, Bộ trưởng Võ Hồng Phúc đã có văn bản gửi PVN, yêu cầu phải khẩn trương hoàn tất hồ sơ dự án để trình Quốc hội quyết định chủ trương đầu tư. Ngày 10-8-2010, Bộ Tài chính cũng có công văn khẳng định rằng, theo Nghị quyết 49/2010/QH12 thì PVN phải lập hồ sơ trình xin chủ trương QH.

Cụ thể, Nghị quyết 49 nêu rõ dự án, công trình đầu tư ra nước ngoài nếu có quy mô tổng vốn đầu tư từ 25.000 tỉ đồng trở lên, trong đó vốn nhà nước tham gia từ 7.000 tỉ đồng trở lên hoặc dự án, công trình đòi hỏi phải áp dụng cơ chế, chính sách đặc biệt đều được coi là dự án, công trình quan trọng quốc gia và đều phải trình Quốc hội quyết định chủ trương đầu tư. Trong khi đó, tổng vốn góp của PVN trong dự án này lên tới 956 triệu USD và dự án đã được ra mắt từ tháng 6.2010.

Biện hộ rằng dự án được triển khai trước năm 2010 nên không áp dụng nghị quyết trên, tuy nhiên, theo Bộ KH-ĐT, căn cứ vào Nghị định 09/2009/NĐ-CP về "Quản lý tài chính công ty nhà nước và quản lý vốn nhà nước đầu tư vào DN khác", tổng vốn đầu tư ra nước ngoài của dự án Junin 2 là 1,825 tỉ USD là của PVN (cả vốn chủ sở hữu và vốn vay) đều là vốn nhà nước. Bởi vậy, đây là dự án, công trình quan trọng của quốc gia thuộc diện phải trình Quốc hội thông qua chủ trương đầu tư theo Nghị quyết 66/2006/QH11.

Chưa xin ý kiến Quốc hội nhưng từ tháng 5-2009, PVN đã cho tiến hành các hoạt động phối hợp thăm dò, đàm phán và từ ngày 29-6-2010 đã ký hợp đồng với nhiều điều kiện phi lý, ràng buộc chính PVN vào tình huống nếu không làm tiếp là phải chịu phạt rất nặng.

Mất hàng 100 triệu USD phi lý

Như trên đã nói, PVN đã ký hợp đồng lập liên doanh với Venezuela vào ngày 29-6-2010, trước khi các cấp có thẩm quyền chính thức cho phép. Nhưng điều đáng nói là như công văn của Bộ Tài chính chỉ ra, trong hợp đồng này, PVN đã chấp nhận một điều khoản cực kỳ phi lý: Phía VN phải trả "phí tham gia" (bonus) cho Venezuela với mức 1 USD/thùng dầu. Trong vòng 30 tháng, bất kể có dầu hay không, PVN vẫn phải nộp đủ phí này là 584 triệu USD bằng tiền mặt.

Trước ngày 12-5-2011, khi liên doanh chưa hoàn thành thủ tục đăng ký với cơ quan chức năng Venezuela, PVN đã phải chuyển 300 triệu USD tiền mặt sang nộp cho Venezuela; ngày 12-5-2012, PVN lại nộp cho Venezuela 142 triệu USD khác (đợt 2). Trong khi "kết quả khoan và khai thác siêu sớm không đạt được như kỳ vọng nên bức tranh sản lượng toàn mỏ có khả năng không được như dự kiến", ngày 12-5-2013, PVN vẫn phải nộp cho Venezuela 142 triệu USD (đợt 3). 15 ngày sau thời hạn này, nếu không nộp đủ tiền, "toàn bộ cổ phần" của PVN trong liên doanh sẽ "tự động bị chuyển" cho đối tác Venezuela; phía PVN/PVEF cũng sẽ "không được quyền thanh toán hoặc đền bù bất cứ đồng nào từ các khoản đã đóng góp, vay vốn hay đầu tư" ở Junin 2.

Năm 2013, ban lãnh đạo mới của PVN đã phải quyết định đơn phương không thực hiện bản cam kết này vì nếu có góp thêm 142 triệu USD cũng chưa chắc thu được thùng dầu nào, chấp nhận mất 442 triệu USD tiền "phí tham gia", 90 triệu USD tiền góp vốn và các chi phí lớn khác mà đến nay vẫn chưa khắc phục xong hậu quả.

Không chỉ sai phạm về việc tuân thủ các quy trình, thủ tục đầu tư; ký hợp đồng khi chưa được các cấp có thẩm quyền cho phép..., tiến trình thực hiện dự án còn cho thấy rằng, PVN đã báo cáo sai sự thật về kết quả thăm dò, về đánh giá trữ lượng, bỏ qua các cảnh báo rủi ro, làm mất mát một lượng vốn khổng lồ của nhà nước. Chưa kể nhiều chi phí khác, ai chịu trách nhiệm khoản thất thoát 532 triệu USD, hơn 11.000 tỉ đồng "tiền tươi thóc thật" này?

Thanh Niên Online

Báo Thanh Niên ngày 3/5 đã có bài viết PVN mất trắng cả chục ngàn tỷ đồng ở Venezuela đề cập đến việc Tập đoàn Dầu khí Quốc gia VN sa lầy trong dự án liên doanh khai thác dầu khí ở quốc gia Nam Mỹ này. Trong đó, PVN thông qua Tổng Công ty Thăm dò và Khai thác Dầu khí (PVEP) góp 40% vốn thành lập liên doanh Petromacareo để triển khai dự án.

Báo Thanh Niên cho biết, sau nghi lễ ra mắt hoành tráng, đúng như những khuyến cáo của giới chuyên môn và các bộ, ngành nước ta mà lãnh đạo PVN lúc đó đã bỏ ngoài tai (về tình hình nước bạn, và đặc biệt, trữ lượng hoàn toàn không như PVN thổi phồng, báo lên Chính phủ), "siêu dự án" đã chẳng đi tới đâu. Chưa kể các chi phí đầu tư lên đến hàng trăm triệu USD, chỉ riêng tiền mặt mà PVN trực tiếp trao cho Venezuela, một đi không trở lại, đã lên đến 532 triệu USD: 442 triệu USD tiền "phí tham gia dự án (bonus)" cùng 90 triệu USD tiền góp vốn ban đầu.

Tháng 4.2013, ban lãnh đạo mới của PVN đã quyết định bỏ dự án này để "cứu" khoản tiền phải nộp lên đến 142 triệu USD, chấp nhận bỏ hơn 500 triệu USD, cho dù chưa thu được giọt dầu nào.

Việc PVN sa lầy tại liên doanh Petromacareo và dừng dự án này là vấn đề đã được đề cập đến từ nhiều năm trước. Trong báo cáo tài chính hợp nhất năm 2015 đã được kiểm toán bởi Công ty kiểm toán Deloitte cũng có khá nhiều thông tin liên quan đến khoản đầu tư này.

Trích: http://cafef.vn/du-an-dau-khi-tai-venezuela-co-nguy-co-lam-pvn-thiet-hai-ca-chuc-nghin-ty-dong-20170503135629611.chn

https://tieulun.hopto.org

Một số người dân Quỳnh Lưu Nghệ An đã bị quỷ nhập!

Yêu Nước Việt 12-05-2017

Từ ngày 8 tháng 5 năm 2017, một số khá đông người dân huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An đã bị Quỷ nhập, họ gào la đòi giết hoặc ra án tù 20 năm cho hai Linh mục Công giáo là cha Đặng Hữu Nam và Ng. Đình Thục, mặc dù họ chẳng có dây mơ rễ má gì với hai LM CG này, vì họ là người không đạo hay vô thần! Chính vì họ vô thần nên mới vô đầu óc, vô trái tim, vô lương tâm và làm điều đồi bại bất chính là đòi giết người công chính, thánh thiện, yêu nước thương dân, đang dấn thân đồng hành cùng những người dân bị oan khổ, bị cướp sự sống do bọn Tàu Formosa đang đầu độc biển của VN, khiến biển chết, cá chết và người cũng hết sống!

Hai LM này là hiện thân của sự công chính, nhân ái, hiến thân cho công lý, lẽ phải, sự thật, và cụ thể là cho sự sống của người giáo dân cũng như lương dân ở Nghệ Tĩnh, Quảng Bình, trong đó có cả những bà điên ông điên bị loài quỷ đỏ nhập ám. Thay vì là những phụ nữ dịu dàng, những bà mẹ hiền từ, những cựu chiến binh CS lầm lạc theo CS hại dân, được dân tha thứ bỏ qua, tiếp tục được ăn lương của dân, được dân bảo bọc, nay bỗng vì mấy đồng bạc vụn mà bọn CS cầm quyền thải ra cho nên đám này đã trở thành những con thú điên, với những nét mặt bặm trợn, la hét như một lũ bị thần kinh, nhả ra những lời thóa mạ, vu oan giá họa cho những vị LM nhân từ, là ân nhân của mình và con cháu mình! Một vài trăm ngàn đồng tiền hồ mà đã trở thành những liều thuốc kích thích, biến những con người trở nên những con thú dữ, vô luật vô lệ, gào thét như loài chó sói đói đòi ăn thịt người! Thật là tủi nhục và khốn nạn cho các người, những cựu binh đầu bạc, giọng khàn mà còn ráng sức la hét! Thật là tủi nhục cho các ngươi, những phụ nữ mặt như mặt giặc, nhìn không ra mặt người mà ra loài đười ươi già sắp chết vì đói tiền, đói ăn! Thật là vô phúc và tồi tàn cho một số đứa con gái ngu đần dốt nát, chúng bay khác nào như con ngố rừng bị bọn CS xỏ mũi lôi đi làm trò hề! Tương lai mấy đứa này coi như hết, vì ăn gian nói dối, đặt điều bịa chuyện cho các LM mà bọn bay lên án! Những bản mặt ác đức này chắc không ma nào dám đưa về làm vợ, làm mẹ, e đẻ ra toàn loài quỷ! Hỡi những kẻ ngu muội, đói khát tiền, vô lương tâm! Các người đi biểu tình chống người công chính, người làm ơn cho các người, rồi về nhà với cái mặt dày và nhục nhã, có thấy xấu hổ với lối xóm, với người thân, với con cháu không? Có ai trong các người làm việc này xong còn thấy vinh hạnh, tự hào, hay phải chúi mặt xuống trước người thân, con cháu và lối xóm? Nhiều kẻ gào lên những điều bất nhân bịa đặt, khàn cả cổ, liệu 200 ngàn có đủ tiền uống thuốc không, hay đủ tiền mua cái mo về che mặt không, chưa kể vết nhục ngàn đời không rửa sạch, và bị lương tâm căn rứt do tội ác tày trời, bởi các người ủng hộ cho kẻ giết dân, giết các người bằng chất độc hại là bọn Formosa, và kẻ đem các ngươi giao cho Tàu cộng để làm nô lệ nay mai là bọn cầm quyền CS!

Có ngu thì ngu vừa thôi chứ! Các người đang tiếp tay với giặc để hại dân bán nước, nữa mai bọn Tàu Formosa sẽ tống khứ các người ra khỏi nhà để chúng chiếm nhà chiếm đất, lúc đó các người sẽ kêu ai cứu, hay sẽ mấy mươi đời phải làm nô lệ cho bọn Tàu phù? Các người nói là "bảo vệ đảng" của các người, đó là cái đảng gì vậy? Phải chăng là cái đảng **cướp sạch CS** đã phá tan đất nước VN, đã hủy hoại nền văn hóa đầy nhân bản và đầy yêu thương của người VN, tạo nên một đất nước mạt rệp về kinh tế nhất nhì thế giới, một nước ô nhiễm môi trường nặng nề đe dọa sự sống của toàn dân có cả các người và con cháu các người, tạo nên một dân tộc nghèo đói mất tình người, vô đạo đức, cướp giết tràn lan, không còn biết đến nhân nghĩa, phải trái, điển hình là cả lũ điên các người đang gào thét đòi lên án, tử hình các LM thánh thiện! Các người trước hết là một lũ đê tiện và ngu muội! Các người biết gì về luật lệ? Ai giao quyền cho các người mà các người đòi lên án tù 20 năm hay tử hình các LM, luật pháp nào cho phép các người? Không ngu mà đi làm điều gian ác vì mấy đồng bạc, do bị CS nhồi sọ? Các người đúng là một bầy **Trâu** mà bọn Tim La CS đổ bệnh Tim La của chúng cho các người vì ngu, như câu tục ngữ "tim la đổ cho trâu"! Các người đang đi đổ vỏ ốc cho thằng CS nó đã ăn hết ruột, và bị lãnh đủ những búa rìu của nhân dân mà lẽ ra bổ vào bọn tội ác CS!

Tội của chúng là bán nước, là đưa Formosa vào VN để đầu độc đất nước, giết hại dân lành. Chúng ăn tiền bồi thường của Formosa trả cho dân trong đó nhiều khi có cả các người, rồi bố thí lại cho mấy trăm mà các người ngu đần không biết! Các người đi theo bọn ăn cướp, nhưng chúng đã lấy hết tiền của rồi, còn để lại cho các người lãnh đạn của dân, đã hiểu ra chưa? Tên Trọng lú đảng trưởng đảng cướp mà các người theo đóm ăn tàn, nó đã ôm một tượng Hồ bằng vàng ròng nặng 50kg của bọn Tàu Formosa, mang về cho mụ vợ nó nấu chảy để đúc thành khối dấu cất rồi, để cho các người ngoác mồm hút gió mà la hét dùm nó, có biết không? Có thấy oan và nhục không vậy? Nữa mai chúng bỏ trốn mang theo hết của cải, để cho bọn vô danh tiểu tốt các người không có chỗ chạy, ở lại mà ăn đòn, mà lãnh đạn vì tội lỗi các người đã **làm loạn, gây chia rẽ!** Chính các người là bọn phản loạn, làm giặc không công, gây ra chia rẽ dân tộc, giáo lương, và cản trở bánh xe lịch sử đang nghiền nát bọn CS ác ôn tàn bạo đòi lại quyền tự do tự quyết của dân tộc, để giúp nó tồn tại thêm ngày thêm giờ trên quê hương VN mà làm khổ dân! Tội của các người vô cùng lớn **chỉ vì ngu**!

Nếu mà các LM yêu nước thương dân, dấn thân vì dân tộc này có bị CS giết, hành hình, tù tội, thì chính là do bọn ngu các người trực tiếp gây nên, và các người chắc chắn sẽ bị hậu quả từ dân cũng như từ trời. Bản thân các người và con cháu mấy đời của các người sẽ phải khốn nạn nhục nhã! Hãy mở to mắt

https://tieulun.hopto.org

mà nhìn xem, những kẻ ngu đần nhưng tham lợi, bất nhân bất nghĩa, từng đấu tố các địa chủ thời năm 1954, có đứa nào được yên ổn, ăn ra làm nên hay là lụn bại suốt mấy đời, cu ly mạt rệp vẫn là cu ly mạt rệp, vì bàn tay đã nhuốm máu đồng bào! Trời sẽ không dung, đất sẽ không tha những kẻ đốn mạt ấy đâu, và đó là **tương lai của các ngươi đấy**! Nếu các người không kịp ăn năn hối lỗi mà quay về đường ngay nẻo chính, thì tương lai các người còn khốn nạn hơn vạn lần, vì đã vấy máu các nhà tu hành thánh thiện hết lòng vì nước vì dân, đòi quyền sống cho dân, bảo vệ nền độc lập cho Tổ Quốc, tự do cho các người! Hỡi những tên cựu chiến binh CS đui mù! Giờ này mà các người vẫn chưa chịu mở mắt sao? Các người đã mang thân đi làm nô lệ lót đường cho bọn CS bất nhân, giúp chúng tồn tại để phá tan đất nước, giết hại dân lành, mà bản thân các người thì được gì, chưa đáng một tên bảo vệ, mà bảo vệ bọn cướp, trong khi ăn đồng lương từ dân đóng thuế, chứ bọn CS lấy đâu ra tiền, ngoài tiền cướp hốt của dân nước? Các người có bảo vệ được dân, nước trước ngoại xâm và nội xâm không? Công cán gì các người, ngoại trừ là **tội đồ của dân tộc**, nhưng làm cu ly tội đồ thế cũng quá đủ rồi! Đất nước ngày nay tan hoang, người dân khốn cùng, và đang bị một lũ giòi bọ đè đầu vít cổ để chúng tham nhũng thối nát, bán nước buôn dân! Các người có nhìn thấy bao nhiêu đồng chí, đồng đội của các người đã từ bỏ đảng cướp, quay về với dân chưa? Các người có thấy các tên chóp bu CS bị giết, bị thủ tiêu, đầu độc vì đồng bọn như Phạm Quý Ngọ, Nguyễn Bá Thanh... chưa? Và mới đây là Vũ Huy Hoàng rồi Đinh La Thăng và còn bao nhiêu tên nữa sẽ bị trảm bởi CS chưa? Bản thân các người liệu có được như những tên này, hay suốt đời sẽ mãi là những tên vô danh tiểu tốt đói nghèo, mà vẫn phải làm tay sai, để nhục cho các đời con cháu?

Lời khuyên cuối cho những ông bà cựu chém binh, cựu phụ nữ, đương kim phụ nữ ngu đần hèn hạ, hãy đêm về vắt tay lên trán mà suy ngẫm về cuộc đời mình, về tương lai mình và con cháu mình, về những sự ngu si đốn mạt mình đã làm, là ngửa tay nhận mấy đồng bạc bố thí của bọn lưu manh cướp cạn CS, để đưa cái mặt trơ tráo đáng khinh của mình cho CS nó quay phim chụp hình, làm bằng chứng cái tội ác gian của mình, để rồi cúi mặt mà ăn năn hối lỗi với dân tộc, với đồng bào vì tội làm vật cản bánh xe lịch sử, và tham gia vào việc đổ máu người vô tội! Hãy quay đầu lại là bờ, để khỏi phải chết đuối trong vũng nhơ CS tàn ác điêu ngoa, để được toàn dân khoan hồng tha thứ, chứ đừng ngu dại như Giuda đi nộp Đấng Cứu Tinh nhân loại lấy 30 đồng bạc, rồi đi thắt cổ mà chết! Các LM vô tội và thánh thiện có làm gì các người đâu, ngoại trừ đi tranh đấu đòi sự sống, sự an toàn cho các người, và sẵn sàng mang nước uống, bánh ăn cho các người, trong khi các người như một lũ chó điên kéo đến toan cắn xé các Ngài! Không thấy đó là tội lỗi và **sự nhục nhã cho các người sao**? Còn lũ học sinh ngu dại thì chẳng ai thèm chấp chúng làm gì, nhưng là cha mẹ ông bà anh chị cô chú thì phải dạy bảo chúng biết noi gương các học sinh Công Giáo mà bỏ ra về không tham gia cuộc biểu tình vừa ngu vừa gian ấy!

Hỡi loài CS gian ác, làm tội mà không dám nhận tội, lại đi lừa bịp dân ngu để lợi dụng họ mà đấu tố hòng toan giết hại các nhà tu hành chân chính nhân từ! Hỡi bọn **tội phạm, kẻ thù cuả dân tộc Việt**, bọn bay hãy chuẩn bị hồn xác mà nhận lãnh hậu quả tội ác đã làm, do chính Thượng Đế, Đấng toàn năng và đầy quyền uy, Người sẽ ra tay công thẳng mà trừng trị đích đáng bọn bay, và tống bọn quỷ đỏ bay về địa ngục để cứu dân!

Thưa bà con Giáo dân Nghệ An, xin bà con hãy quyết tâm bảo vệ chủ chăn chân chính của mình, vì các ngài đã dấn thân cho sự sống còn của bà con và cho Tổ quốc. Mất các ngài là cuộc đấu tranh của chúng ta còn xác không hồn, hay như cái thân không đầu! Chúa sẽ bảo vệ chúng ta và Nữ Vương Công Lý sẽ che chở hộ phù cho chúng ta tìm được công lý và bình an.

Xin các Chủ Chăn trong và ngoài nước đừng vô cảm trước cơn nguy nan của các LM và GD Nghệ An, hãy phát động cầu nguyện cho Tổ Quốc, cho đoàn chiên và huynh đệ của mình, nếu không thể đồng hành với họ. Đừng thờ ơ hay không tổ chức các buổi cầu nguyện tập thể cho nhiều GD, vì không ai cấm những buổi cầu nguyện. Xin cũng đừng lo mưu cầu an thân cho mình, cho giáo xứ, giáo phận mình! Khi môi trường chết, dân chết, thì các vị có còn sống bình an không? Và khi Tàu cộng tràn vào, chúng sẽ không để yên cho các vị, thì liệu các vị có an thân làm lễ, có an cư trong các tòa nọ tòa kia được không, hay là sẽ bị chúng lùa đi và tiêu diệt? Đừng để nước mất nhà tan, thì đạo cũng khó còn chứ đừng nói đến sự an thân, an vị. Chúa đã nói: "Ai bảo vệ mạng sống mình thì sẽ bị mất! Ai dấn thân, hy sinh mạng sống mình cho lẽ phải và cho anh em thì Ta sẽ gìn giữ mạng sống của người đó", xin các vị nhớ cho. Ai dám đụng đến các vị, thì đã có hàng rào GD bảo vệ, và sự can thiệp của quốc tế, nhất là chúng ta còn niềm tin nơi Chúa quyền năng nhận từ che chở chúng ta khỏi tay kẻ thù. Xin hiểu cho, những lời trên chỉ do lòng nhiệt thành.

Cảm nghĩ sau khi xem video đấu tố Lm Đặng Hữu Nam

"Tôi vừa xem video clip phụ nữ Quỳnh Lưu mặc áo cờ đỏ, phất cờ đỏ, cầm micro oang oang đọc lời kết án LM Đặng Hữu Nam được đưa trên trang web của báo Nghệ An. Không khí hừng hực hận thù, với những lời luận tội ghê gớm, và hãi hùng nhất là khi có một phụ nữ đứng lên tự xưng là hội viên hội nông dân đề nghị bỏ tù LM Đặng Hữu Nam 20 năm (stop) , thì người ta reo hò và phất cờ tỏ vẻ vui mừng khôn xiết.

Rồi sau đó là quyết nghị của Hội phụ nữ, tiếp tục lập lại lời kết án và đòi trừng trị cha Nam, bằng những lời lẽ đanh thép và giọng đọc chát chúa. Chẳng khác nào cảnh đấu tố dưới thời Cải cách ruộng đất. Lại còn có cả tiếng nhạc, cứ như một đội quân đang trên đường ra trận (Buổi xuất quân tiểu đoàn năm ấy, cả tiểu đoàn thề dưới sao vàng: Người chiến sĩ tiếc gì máu rơi...).

TS Vũ Thị Phương Anh

https://tieulun.hopto.org

Tàu vỏ thép liên tục hỏng:
Ngư dân tố đơn vị đóng tàu dùng thép dỏm, máy cũ
Thanh Niên Online 07-05-2017

Có gì đâu, vẫn là "tác phong truyền thống" ăn không chừa thứ gì thôi mà. Cái gì chứ cái này đã học được thì truyền nhau nhanh lắm. Nông dân ngư dân cứ là còn khổ lâu, khổ cho hết kiếp.

Bauxite Việt Nam

Sáng 5-5, Sở NN-PTNT tỉnh Bình Định, Trung tâm Đăng kiểm tàu cá (Tổng cục Thủy sản) và 2 công ty đóng tàu gồm: Công ty TNHH Đại Nguyên Dương (Nam Định), Công ty TNHH MTV Nam Triệu (Hải Phòng) đã có buổi họp với các ngư dân tỉnh Bình Định để giải quyết việc tàu cá vỏ thép đóng mới trên địa bàn tỉnh Bình Định vừa bàn giao đã bị hư hỏng.

Kiểm tra tàu nào cũng hư hỏng

Tại cuộc họp, Sở NN-PTNT tỉnh Bình Định cho biết sau khi nhận được 10 đơn kiến nghị của ngư dân về tình hình hư hỏng và bảo hành sửa chữa của các đơn vị đóng tàu là Công ty TNHH Đại Nguyên Dương và Công ty TNHH MTV Nam Triệu, đơn vị này đã thành lập đoàn kiểm tra. Theo đó, đoàn kiểm tra gồm: Sở NN-PTNT tỉnh, Công an tỉnh, Bội đội Biên phòng tỉnh, Chi cục Thủy sản tỉnh Bình Định và chính quyền địa phương kiểm tra, đánh giá tình hình hư hỏng, sửa chữa, bảo hành của 7 tàu cá vỏ thép đóng tại 2 công ty nói trên.

Kết quả, ba tàu vỏ thép đóng tại Công ty TNHH Đại Nguyên Dương (tàu BĐ 99018 TS, BĐ 99179 TS, BĐ 99027 TS) đều có vỏ tàu, mặt boong, trang thiết bị trên boong tàu… bị rỉ sét, bong tróc và xuống cấp trầm trọng; két dầu bị hỏng, chảy dầu, đường dẫn nước biển làm mát máy bị hỏng, hỏng máy chính, máy phát điện hoạt động không ổn định, dàn đèn bị nổ.

Bốn tàu cá vỏ thép (BĐ 99279 TS, BĐ 99016 TS, BĐ 99144 TS, BĐ 99086 TS) đóng tại Công ty TNHH MTV Nam Triệu cũng bị hư hỏng ở một số bộ phận như: vỏ tàu và thân tàu đều bị rỉ sét, máy phát điện bị lỗi, hầm bảo quản không tốt, không giữ được lạnh, máy chính bị hỏng hộp số…

Theo ghi nhận của PV *Thanh niên*, tàu vỏ thép BĐ 99567 TS (của ông Nguyễn Văn Mạnh, 56 tuổi, ở thôn Phú Hòa, xã Mỹ Đức, huyện Phù Mỹ, Bình Định) do Công ty TNHH Đại Nguyên Dương đóng, đang neo đậu tại Cảng cá Đề Gi (H. Phù Cát, Bình Định) có phần vỏ tàu và thân tàu bị rỉ sét, xuống cấp nghiêm trọng. Theo anh Nguyễn Văn Khỏe (36 tuổi, con trai ông Mạnh), khi công ty đang đóng tàu cá BĐ 99567 TS tại Nam Định, anh Khỏe có đến để kiểm tra và phát hiện đơn vị đóng tàu dùng thép của Trung Quốc, không phải thép Hàn Quốc như đã ghi trong hợp đồng. Khi anh Khỏe dùng điện thoại để chụp lại phần thép Trung Quốc thì bị công nhân đóng tàu hăm dọa, đuổi xuống tàu.

Còn ông Đinh Công Khánh (thôn An Quang Tây, xã Cát Khánh, H. Phù Cát), chủ tàu BĐ 99086 TS (đóng tại Công ty TNHH MTV Nam Triệu) lại nghi ngờ máy chính của tàu không phải là máy mới nhưng ngư dân không biết làm thế nào để kiểm tra.

Các ngư dân phản ánh: khi tàu bị sự cố, chủ tàu đã làm đơn và liên lạc nhiều lần với Công ty TNHH Đại Nguyên Dương nhưng cơ sở đóng tàu chỉ cử cán bộ kỹ thuật sửa chữa các hư hỏng nhẹ, chưa thực hiện bảo hành vỏ tàu. Còn Công ty TNHH MTV Nam Triệu có cử cán bộ kỹ thuật đến sửa chữa, bảo hành nhưng rất chậm, nhất là máy chính phải sửa chữa, thay thế nhiều lần nhưng chưa khắc phục được, làm thiệt hại và ảnh hưởng đến sản xuất của chủ tàu.

Sẽ mời đơn vị giám định độc lập

Ông Phan Trọng Hổ, Giám đốc Sở NN-PTNT tỉnh Bình Định, cho biết sau khi nghe các kiến nghị của ngư dân, các công ty đóng tàu lại cho rằng việc tàu cá bị hư hỏng là do ngư dân bảo dưỡng, bảo trì tàu không phù hợp, một số tàu có thuyền trưởng, thuyền viên, máy trưởng chưa nắm bắt quy trình vận hành tàu. Các công ty đóng tàu cũng cho rằng đơn vị mình hợp đồng mua máy tàu tại các đơn vị có uy tín, khi có sự cố họ lại giải quyết kịp thời… Trung tâm Đăng kiểm tàu cá cũng cho rằng công ty đóng tàu đúng theo thiết kế, ngư lưới cụ đúng theo thiết kế, việc kiểm định đúng theo quy định nhà nước.

Tại buổi đối thoại, lãnh đạo Sở NN-PTNT tỉnh Bình Định yêu cầu 2 công ty đóng tàu phải giải quyết dứt điểm những kiến nghị, phản ánh của ngư dân. Đồng thời, lãnh đạo Sở NN-PTNT tỉnh Bình Định cũng đề nghị ngư dân xem kỹ lại các điều khoản trong hợp đồng đóng tàu, nhất là nội dung các quy định bảo hành.

"Kết khúc buổi họp sáng 5-5, các bên đã thống nhất là trong chiều cùng ngày, công ty đóng tàu sẽ làm việc với các ngư dân có tàu vỏ thép do đơn vị mình đóng. Phải thảo luận chi tiết từng phần trong các kiến nghị của ngư dân, cái nào công ty giải quyết được thì có văn bản giải quyết, cái nào không giải quyết được thì cũng phải có văn bản để báo cáo UBND tỉnh Bình Định. Trong cuộc thảo luận này, những nội dung nào mà ngư dân và đơn vị đóng tàu không thống nhất thì chúng tôi phải mời đơn vị thẩm định độc lập để có cơ sở giải quyết", ông Hổ nói.

Những lối trả lời vô trách nhiệm của các công ty đóng tàu

Ông Trương Văn Đài, Phó giám đốc công ty Đại Nguyên Dương, cho biết: "Tàu xuống cấp, nước sơn bị bong tróc, thiết bị trên boong bị hư hỏng là do nước mặn của thời tiết. Việc nước sơn xuống cấp là do lớp sơn ban đầu không làm sạch bề mặt mà thời tiết miền Bắc mưa ẩm".

Ông Bùi Hữu Hùng, Phó tổng giám đốc công ty Nam Triệu lý giải: "Tại Bình Định, công ty đóng 20 tàu cá theo NĐ-67/CP nhưng nhiều tàu bị trục trặc. Tàu hư một phần do bà con sử dụng chưa thành thạo. Về phần sơn vẫn chất lượng, nhưng rỉ sét là do nước biển rất mặn (!?).

Theo Vietnamnet 14-05-2017

https://tieulun.hopto.org

TrungQuốcdidời
toàn bộ hệ thống nhà máy nhiệt điện và chuyển giao công nghệ sang cho VN dưới vỏ bọc đầu tư?

.....Tường Vân 30-03-2017.....

Đầu năm nay, Trung Quốc quyết định đóng cửa hàng loạt nhà máy nhiệt điện chạy than trong cả nước. Nguyên nhân là do lượng khí thải từ những nhà máy này gây ô nhiễm môi trường đến mức báo động. Thế nhưng ở Việt Nam, rất nhiều dự án xây dựng nhà máy nhiệt điện than với quy mô hàng chục tỷ USD lại được phê duyệt rầm rộ, đặc biệt là những dự án này đa phần do Trung Quốc đầu tư. Dư luận không khỏi ngạc nhiên vì điều này, và nghi ngại rằng liệu Trung Quốc có di dời toàn bộ hệ thống nhà máy nhiệt điện và chuyển giao công nghệ mà cả thế giới không sử dụng sang cho Việt Nam dưới vỏ bọc đầu tư hay không?

Vừa qua, Trung Quốc quyết định ngưng 85 dự án điện than khắp 13 tỉnh trong cả nước, tổng cộng có 103 nhà máy. Đó là chưa kể 18 nhà máy đã được quyết định ngừng xây dựng vào cuối năm ngoái. Riêng TP. Bắc Kinh đã đóng cửa tất cả nhà máy nhiệt điện than trong thành phố này. Không biết, sau khi đóng cửa các nhà máy này, thì thiết bị máy móc, công nghệ cũ của TQ sẽ ra sao, được xử lý như thế nào?

Trong khi dư luận còn đang bàn luận, thì ở Việt Nam hàng loạt các dự án xây dựng trung tâm, nhà máy nhiệt điện lại nở rộ: **Trung tâm nhiệt điện Long An** (xã Phước Vĩnh Đông, huyện Cần Giuộc tỉnh Long An, sát với TP. HCM), **nhà máy nhiệt điện Quảng Trạch 1** (chủ đầu tư dự án là Tập đoàn Điện lực Việt Nam (EVN) với vốn gần 2 tỷ USD), **nhà máy nhiệt điện Quảng Trạch 2** (sẽ được xây dựng năm 2019), **dự án BOT nhà máy nhiệt điện Vũng Áng 2** (vốn đầu tư khoảng 2.2 tỷ USD), **dự án BOT nhà máy nhiệt điện Nghi Sơn 2** (có vốn đầu tư 2.3 tỷ USD).

Chưa kể hiện nay nước ta có khoảng 20 nhà máy nhiệt điện (riêng đồng bằng sông Cửu Long có 14 nhà máy – khoảng 10 nhà máy do TQ đầu tư), dự kiến đến năm 2030 cả nước sẽ có 80 nhà máy nhiệt điện than. Chúng ta đã biết nhà máy nhiệt điện than gây ô nhiễm môi trường tạo ra sương mù, thậm chí là mưa axít… Theo nghiên cứu của nhóm độc lập cho biết: số người chết do điện than bằng gần nửa số chết do tai nạn giao thông. Con số người chết yểu liên quan đến nhiệt điện than ở Việt Nam là 4.300 người mỗi năm. Còn nhóm nghiên cứu của trường Đại học Harvard của Mỹ cũng đã cảnh báo rằng, nếu tất cả các nhà máy nhiệt điện đốt than trong quy hoạch đi vào hoạt động thì sẽ có tới 25.000 người Việt Nam bị cướp đi mạng sống vì những ảnh hưởng của nhiệt điện đốt than.

Thấy việc phát triển nhà máy nhiệt than phải trả cái giá quá đắt, nhiều nước trên thế giới gần như xóa sổ toàn bộ những nhà máy này. Điển hình như: ở Châu Âu 109 nhà máy nhiệt điện than đã bị đóng cửa, Mỹ 165 nhà máy nhiệt điện than đã ngưng hoạt động, 179 dự án xây mới bị hủy bỏ, thế nhưng ở Việt Nam những dự án đầu tư nhiệt điện than lại nở rộ, nghịch lý thay! Trong khi, chúng ta là nước xuất khẩu than ở mức 50 USD/tấn, nhưng vẫn phải nhập khẩu than từ TQ với giá 63–71 USD/tấn, để phát triển nhiệt điện. Phải chăng Việt Nam đang đi ngược lại với xu hướng của thời đại?

Hiện trong nước có rất nhiều nhà máy nhiệt điện than, gây ô nhiễm môi trường nghiêm trọng. Điển hình là nhà máy nhiệt điện Duyên Hải 1, 2, 3 tự ý thay đổi công nghệ ướt sang công nghệ khô, không xử lý xỉ than… và đặc biệt nhà máy này giống Formosa lại đặt hệ thống xả thải ngầm ra biển Trà Vinh, gây ô nhiễm toàn bộ đồng bằng sông Cửu Long. Còn nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân 1, 2 hủy hoại môi trường không kém, hiện các Sở ban ngành đang giám sát nhà máy này như Formosa. Lạ một điều là tất cả các nhà máy trên do TQ xây dựng, thế nhưng dường như Việt Nam không lấy đó làm bài học thực tiễn?

Với bờ biển dài trên 3.260 km trải dài từ Bắc xuống Nam, trong 63 tỉnh, thành phố thì 28 tỉnh tiếp giáp với biển. Tại sao chúng ta không tận dụng lợi thế này để xây nhà máy điện gió, sử dụng tiềm năng có sẵn và thân thiện với môi trường. Trước đó chúng ta đã thành công với mô hình này, bằng chứng là 2 nhà máy điện gió ở Bình Thuận và Bạc Liêu đã đi vào hoạt động, vì sao chúng ta không tiếp tục phát huy?

Ở tỉnh Bình Thuận dự án nhà máy điện gió Tuy Phong, tại xã Bình Thạnh, huyện Tuy Phong, tỉnh Bình Thuận do Công ty cổ phần Năng lượng tái tạo Việt Nam (REVN) đầu tư. Công suất của toàn bộ nhà máy này lên đến 120 MW. Sau dự án Tuy Phong, là dự án điện gió ở đảo Phú Quý vơi tổng công suất 6 MW, góp phần giải quyết tình trạng thiếu điện sinh hoạt và sản xuất cho 33.000 dân trên đảo… Nhà máy điện gió ở Bạc Liêu có tổng công suất là 99,2 MW, dự kiến mỗi năm phát lên lưới điện quốc gia khoảng 320 triệu kWh.

Với hàng loạt dự án nhà máy nhiệt điện than nở rộ, đa phần do TQ đầu tư và hỗ trợ máy móc như hiện nay, khiến dư luận nghi ngại rằng Việt Nam trở thành "bãi rác" công nghệ lạc hậu của Trung Quốc dưới vỏ bọc đầu tư? Việc xử lý tác hại môi trường của những nhà máy này khiến các nước trên thế giới đau đầu, đến nỗi người ta phải dần xóa sổ gần như tất cả. Thế mà Việt Nam lại bất chấp đầu tư, liệu chúng ta có đang đánh đổi môi trường để lấy kinh tế, đi ngược với chỉ đạo của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc? Một Formosa chưa đủ để hại chết đồng bào Việt, nay hàng loạt các nhà máy nhiệt điện than của TQ kéo sang thì dân Việt Nam sẽ như thế nào? Liệu tình trạng ô nhiễm môi trường của TQ ngày hôm nay sẽ là tương lai của Việt Nam?

Tường Vân

http://bluevn.info/trung-quoc-di-do doi-toan-bo-he-thong-nha-may-nh iet-dien-va-chuyen-giao-cong-nghe -sang-cho-viet-nam-duoi-vo-boc-d au-tu.html

https://tieulun.hopto.org

NHÀ MÁY GIẤY LEE&MAN HẬU GIANG MỘT THẢM HỌA SINH THÁI KHÔN LƯỜNG

.....Đỗ Hiếm (Danlambao) 04-05-2017.....

Cuối cùng sau gần 10 năm nằm ém, tên sát thủ môi trường mang tên "Nhà máy giấy Lee & Man" đã xuất đầu lộ diện bên bờ sông Hậu, huyện Châu Thành, Hậu Giang, trong sự bàng hoàng và lo lắng của người dân quanh vùng. Ta gọi tắt chúng là "*Sát thủ Lee &Man (STLM)*".

Vào cuối tháng 3-2017, mới chỉ là thử nghiệm trong 20 ngày, nhưng người dân quanh vùng đã lâm vào cảnh dở sống dở chết, vì hàng loạt ô nhiễm nghiêm trọng như: Mùi hôi nồng nặc, tiếng ồn đinh tai, bụi bặm, khí thải từ nhà máy bốc ra đen kịt... thậm chí khi ngủ, dân chúng quanh vùng đều phải đeo khẩu trang mới chịu nổi (1).

Một năm trước (6-2016), do đụng phải nhiều phản ứng gay gắt từ người dân, đặc biệt Hiệp hội Chế biến và Xuất khẩu Thủy sản Việt Nam (VASEP) đã cảnh báo STLM sẽ *bức tử sông Hậu* (2), nhưng trong bối cảnh cả nước đang sôi sục chống Formosa hồi 2016, STLM đành phải dùng thêm nhiều *nén bạc đâm toạc tờ giấy* (phép) đi đêm với Bộ Tài nguyên và Môi trường (TNMT), để đến đầu năm 2017 mới xuất đầu lộ diện.

Các chuyên gia khoa học thế giới không ngớt cảnh báo: sản xuất giấy là một trong những ngành gây ô nhiễm môi trường trầm trọng nhất trong công nghiệp. Vì sản xuất luôn gắn liền với sông ngòi, một khi STLM thực sự đi vào vận hành thì việc xả thải làm ô nhiễm cả nguồn nước sông Hậu, một dòng sông huyết mạch của Đồng bằng Sông Cửu Long (ĐBSCL), bởi đây là vùng sản xuất lúa, cây ăn trái và vùng nuôi thủy sản của nhiều tỉnh thành trong khu vực như Hậu Giang, Sóc Trăng, Vĩnh Long, Trà Vinh và Cần Thơ. Hơn nữa, sông Hậu cũng là nguồn nước chính cho hơn một triệu người dân Tây Đô (Cần Thơ, chỉ cách nhà máy hơn 13km) và các vùng lân cận. Theo như thông lệ, các quan đỏ địa phương thấy tiền là mờ mắt, cứ phớt lờ mọi lời kêu than của dân, vẫn cho tiến hành dự án, thậm chí, Bộ trưởng Trần Hồng Hà Bộ TNMT lại bịp bợm tuyên bố: "*Sau khi kiểm tra, giám sát chặc chẽ các hệ thống xả thải, các chỉ số quan trắc về khói bụi, nước thải mà STLM xả ra vẫn đạt chuẩn trong giới hạn an toàn cho phép!!!*" (3)

Công nghệ lạc hậu và độc hại

Sơ lược về quá trình sản xuất giấy một cách đơn giản như sau: Đầu tiên phải chế biến từ nguyên liệu khô như gỗ hoặc giấy phế phẩm sang dạng bột giấy, qua các quy trình như: tẩy mực, băm nhuyễn, tẩy trắng... Để thực hiện các công đoạn này phải sử dụng rất nhiều loại hóa chất có độc tính cao như chất tẩy Chlor (Cl), xút ăn da (NaOH), chất tẩy soda (Na2CO3), oxy già (H2O2) và muối Natri Cyanure (NaCN, một loại muối rất dễ tan trong nước, nếu không kết hợp với kim loại, ion cyanure (CN) sẽ xuất hiện ở dạng ion trong nước thải, vốn là một chất cực độc, nó có thể làm hệ thống hô hấp của động vật mất chức năng tiêu thụ ôxy cấp kỳ).

Khi quá trình tẩy hàng loạt hoàn tất, các loại hóa chất độc hại kể trên, phẩm màu, xút, Chlor... cùng với nhiều thành phần kim loại nặng như đồng, chì, kẽm, chromium, cadmium không tan sẽ theo cùng nước thải đổ ra ngoài. Theo VASEP, công nghiệp giấy chủ yếu xả thải xút (NaOH), sau đó là cyanure và thạch tín (2).

Theo cách sản xuất lạc hậu của Trung Quốc, để sản xuất ra một tấn giấy thành phẩm, các nhà máy phải sử dụng khoảng từ 100 đến 350 mét khối nước, trong khi các nhà máy giấy hiện đại của thế giới chỉ sử dụng 7 đến 15 mét khối. Sự lạc hậu này không chỉ gây lãng phí nguồn nước ngọt vốn đã khan hiếm tại ĐBSCL, mà còn làm ô nhiễm sông rạch qua sự xả nước thải hóa học khổng lồ. Thảm họa môi trường này sẽ ảnh hưởng trực tiếp và nặng nề lên vùng trọng điểm sản xuất ĐBSCL, với xuất cảng thủy sản, chiếm trên 70% diện tích thủy sản, 40% sản lượng nuôi trồng và 60% sản lượng xuất cảng của toàn VN.

Và việc xử lý triệt để toàn bộ hóa chất trong dòng nước thải này thì vô cùng tốn kém, mà chỉ các nước tiên tiến tôn trọng môi trường mới bảo đảm được, còn các nhà máy của bọn TQ chỉ lo chạy theo lợi nhuận, sản xuất càng rẻ càng tốt, nên chắc chắn sẽ xả độc tố trực tiếp ra sông (y hệt như vụ Formosa Vũng Áng). Các tài liệu về nước thải nhà máy giấy ra môi trường đều nhắc tới ảnh hưởng đến các loài thủy sinh và cả cây trồng. Con người ăn các loại thủy sản này có thể bị ngộ độc khẩn cấp, hoặc nhiễm độc dần dần dẫn đến nguy cơ vô sinh, ung thư, gây tử vong. Bên cạnh đó, nhà máy nhiệt điện hoặc lò hơi cung cấp hơi phục vụ cho việc sản xuất giấy cũng phát sinh khí thải, khiến gây ra hiện tượng mưa axít rất nguy hại vô cùng cho đường hô hấp.

Sự dối trá và lừa bịp

Khi được hỏi về vấn đề bảo vệ môi trường, trùm sò Chung Wai Fu, giám đốc của STLM khẳng định sẽ không sử dụng chất xút ăn da trong quá trình sản xuất (4). Tuy nhiên, PGS. TS Lê Anh Tuấn (Đại học Cần Thơ, Phó viện trưởng Viện Nghiên cứu biến đổi khí hậu ĐBSCL) đã vạch trần sự dối trá của Lee & Man, ông cho biết thậm chí các quốc gia công nghệ tiên tiến trên thế giới vẫn phải sử dụng xút NaOH trong mọi quy trình tẩy trắng giấy, thì làm sao mà Lee & Man lại không dùng đến? Mà nếu Lee & Man khẳng định không sử dụng xút NaOH để tẩy trắng, đồng nghĩa nhà máy không có hệ thống xử lý chất độc này. Tức là ngay từ khi có ý định mở nhà máy tại Hậu Giang, Lee & Man đã có kế hoạch xả hoàn toàn nước thải xuống sông Hậu và không đầu tư cho hệ thống thanh lọc chất xút ăn da NaOH vô cùng độc hại này (5,8)!!!

Đến nay việc xây dựng hệ thống nước thải đã không đúng như dự án, STLM chỉ mới giải quyết được 20.000 mét khối nước thải, trong khi mỗi ngày nhà máy phải xả ra đến 50.000 mét khối (dĩ nhiên xả thẳng ra sông Hậu). Nếu làm con tính chơi, một người dân xử dụng 100 lít/ngày, thì con số 50.000 mét khối tương đương số nước tiêu dùng cho nửa triệu người dân đã bị cướp đi để nhường cho Nhà máy Giấy dùng vào việc tẩy rửa. Nhưng STLM vẫn được phê duyệt để bắt tay vào vận hành theo đúng quy trình. Thêm nữa, do phản ứng mạnh mẽ từ phía dân Hậu Giang, Bộ Công thương có dự kiến sẽ đề đạt lên tưởng thú Nguyễn Xuân Phúc cho đình chỉ vận hành Nhà máy Bột Giấy, nhưng vẫn giữ lại Nhà máy Giấy. Làm như thế thì hiểm họa không những không giảm thiểu được bao nhiêu, vì Nhà máy Bột Giấy với sản lượng 165.000 tấn/năm trong khi Nhà máy Giấy sản lượng lên tới 420.000 tấn/năm, thì hiểm họa vẫn không sao tránh khỏi.

Chưa hết, còn có nguy cơ STLM là đầu mối trung gian trá hình để tẩu tán chất độc từ bên TQ sang VN, vì STLM có tuyên bố sẽ nhập 80% nguyên liệu thô từ TQ vào (thay cho sản xuất bột giấy tại VN). Việc này không lạ gì với Formosa Vũng Áng, nơi bị khám phá ra hàng loạt các vụ chôn giấu bùn độc từ TQ tại Hà Tĩnh.

Rước quỷ vào nhà

Theo Quỹ Bảo vệ Thiên nhiên

https://tieulun.hopto.org

Quốc tế (WWF), STLM nằm trong danh sách các Tập đoàn không chịu minh bạch số liệu liên quan đến xả thải môi trường (6). Tại Trung Cộng, STLM thuộc top 5 tập đoàn sản xuất giấy lớn nhất thế giới, tuy nhiên ngay tại quê nhà TQ, nhà máy này đã dính vô nhiều tai tiếng và từng bị Bộ Bảo vệ Môi trường Trung Quốc yêu cầu ngưng sản xuất vì xả thải bất hợp pháp ra Dương Tử –con sông dài nhất Châu Á, gây ô nhiễm nguồn nước. Không được hoạt động tại quê nhà, STLM đã hạ cánh an toàn tại VN, vì *đất đỏ thì ác điểu đậu!* (5)

Năm 2007, hai dự án Nhà máy Giấy và Nhà máy Bột Giấy của Công ty Lee & Man do Tập đoàn Lee & Man Paper được nhà cầm quyền CSVN cấp cho giấy phép vào VN sản xuất giấy. STLM đã chi ra 1,2 tỉ USD để có giấy phép đầu tư và diện tích 80 ha tại tỉnh Hậu Giang, được xem là có quy mô lớn nhất VN và nằm trong số 5 nhà máy giấy lớn nhất thế giới. Bất chấp mọi phản đối của người dân Cần Thơ, Hậu Giang và các chuyên gia cảnh báo, các quan đỏ địa phương vẫn đón chào STLM như là *"một nguồn tăng ngân sách thu nhập địa phương và góp phần phát triển kinh tế"*.

Phải dừng ngay! Chỉ có dân lãnh hiểm họa

Đành rằng thu hút dự án đầu tư là tạo ra công ăn việc làm cho dân nghèo, nhưng đánh đổi môi trường sống, đánh đổi sức khỏe, tính mạng của người dân để có được dự án bằng mọi giá là điều vô lương tâm, chỉ có dưới chế độ cộng sản độc tài xem thường mạng dân như vậy. Trước tình hình hạn hán dai dẳng và ngập mặn nghiêm trọng tại ĐBSCL, giờ còn phải cam chịu thêm nước thải độc của STLM nữa thì cầm bằng lại thêm một Formosa thứ hai sẽ xảy ra nay mai, nhưng chắc chắn mức độ sẽ kinh hoàng hơn rất nhiều.

Formosa đã bức tử biển miền Trung, nay nổi thêm vụ Nhà máy Giấy Lee & Man tại Hậu Giang thì ngư dân lẫn nông dân coi như bị triệt hết đường sống. Chúng ta đừng chờ đến khi sông Hậu bị bức tử như Formosa giết biển miền Trung rồi mới lên tiếng, mà ngay từ bây giờ phải nắm chặt tay nhau đồng hành xuống đường, giương cao khẩu hiệu: *Tống cổ cả hai "Formosa lẫn Lee & Man" ra khỏi Việt Nam càng sớm càng tốt.*

Hãy dậy mà đi, dân tôi ơi!!!

04.05.2017

Đồ Hiếm

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

1. Trùm nilông ngủ vì ô nhiễm nhà máy giấy
http://vietnamnet.vn/vn/thoi-su/trum-nilong-ngu-vi-o-nhiem-nha-may-giay-lee-man-364204.html

2. VASEP lo nhà máy giấy Trung Quốc 'bức tử' sông Hậu
http://kinhdoanh.vnexpress.net/tin-tuc/doanh-nghiep/vasep-lo-nha-may-giay-trung-quoc-buc-tu-song-hau-3421752.html

3. Ai đồng ý cho xả 50.000 m3 nước thải ra sông Hậu?
https://nvphamvietdao5.blogspot.com.au/2017/04/ai-ong-y-cho-xa-50000-m3-nuoc-thai-ra.html

4. Thanh tra nhà máy giấy Trung Quốc trước lo ngại 'bức tử' sông Hậu
http://kinhdoanh.vnexpress.net/tin-tuc/doanh-nghiep/chu-dau-tu-nha-may-giay-trung-quoc-cam-ket-khong-buc-tu-song-hau-3424993.html

5. Bị tẩy chay ở Trung Quốc, nhà máy giấy Lee & Man tìm cách xâm nhập Việt Nam đầu độc nguồn nước đồng bằng sông Cửu Long
http://bluevn.info/bi-tay-chay-o-trung-quoc-nha-may-giay-lee-man-tim-cach-xam-nhap-viet-nam-dau-doc-nguon-nuoc-dong-bang-song-cuu-long.html

6. Những tai tiếng của nhà máy giấy Lee & Man trên thế giới
http://bluevn.info/nhung-tai-tieng-cua-nha-may-giay-lee-man-tren-gioi.html

7. Nuôi cá cạnh ống xả thải để cán bộ ăn thẩm định
https://tepbac.com/tin-tuc/full/Nuoi-ca-canh-ong-xa-thai-de-can-bo-an-tham-dinh-20906.html

8. Vụ Nhà máy Giấy Lee & Man: Lãnh đạo đừng phát biểu... ẩu!
http://nld.com.vn/thoi-su-trong-nuoc/vu-nha-may-giay-lee-man-lanh-dao-dung-phat-bieu-au-20170407063821833.htm

Bộ Tài nguyên-Môi trường thừa nhận Formosa có xả khí Dioxin

.....Cali Today News 01-05-2017.....

Ngày 24-4-2017, trên Facebook của nhà hoạt động xã hội Nguyễn Lân Thắng đã đăng thông tin nội bộ cho biết rằng trong quá trình vận hành, nhà máy luyện cốc Formosa đã thải một lượng khí chứa chất độc Dioxin ra môi trường. Ngay sau đó, Bộ Tài nguyên Môi trường đã nhanh chóng bác bỏ tin đồn trên.

Nguồn tin nội bộ được cung cấp ra bên ngoài cho biết: việc nhà máy Formosa xả khí thải trong quá trình luyện cốc đã được phía cơ quan có trách nhiệm phát hiện ra. Tuy nhiên, để bảo vệ cho Tập đoàn Gang thép Hưng Nghiệp Formosa được vận hành theo đúng quy trình, những tin tức này không được cung cấp cho báo chí, mà chỉ là nội bộ nhân viên với nhau mới biết.

Ngay sau khi Bộ Tài nguyên Môi trường phát hiện ra khí thải có chứa Dioxin, họ đã nhanh chóng báo điều này với Tập đoàn Formosa để nhanh chóng xây dựng nhà máy lọc lưu huỳnh và Dioxin. Song, để xây dựng được nhà máy này, cần phải mất hết 3 năm mới xong. Trong quá trình đó, Tập đoàn Formosa vẫn tiếp tục được vận hành và xả khí độc chứa Dioxin ra ngoài môi trường.

Phía người cung cấp tin cho biết: việc khí Dioxin xả ra môi trường vô cùng nguy hại cho người dân, có thể sẽ bị ảnh hưởng đến nhiều đời sau. Việc cung cấp tin xả khí Dioxin ra ngoài là nhằm không để cho Tập đoàn Formosa tiếp tục xả thải nếu chưa xây dựng xong nhà máy tiêu khử khí độc Dioxin.

Trước những tin tức trên, người dân trong nước vô cùng phẫn nộ và bàng hoàng. Cùng với những biến động căng thẳng suốt trong thời gian qua, tin tức về việc Tập đoàn Formosa xả khí độc Dioxin có thể sẽ làm cho tình hình trở nên căng thẳng hơn.

Để tránh làm cho tình hình trở nên xấu hơn Bộ Tài nguyên Môi trường đã nhanh chóng tổ chức một cuộc họp với sự tham gia của nhiều cơ quan quản lý, các nhà khoa học, chuyên gia về môi trường về luyện thép để trao đổi. Sau cuộc họp, phía Bộ Tài nguyên Môi trường đã thông báo cho báo chí biết rằng, công nghệ mà Tập đoàn Formosa sử dụng là công nghệ tiên tiến, sản xuất thép theo chu trình kín. Tuy nhiên, trong rất nhiều lần đo đạc vẫn phát hiện lượng khí được thải ra vẫn chứa Dioxin với nồng độ thấp và nằm trong khả năng cho phép của chính

https://tieulun.hopto.org

quyền CSVN.

"Với các thông tin khoa học nêu trên, hoàn toàn có đủ cơ sở khoa học để khẳng định tin đồn trên các trang mạng như nêu ở trên là không chính xác. Trong quá trình luyện thép của FHS (Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh) có thể phát sinh ngoài chủ ý một lượng không đáng kể Dioxin/Furan từ công đoạn thiêu kết quặng sắt, tuy nhiên hoàn toàn có thể kiểm soát được quá trình phát thải này"- thông báo của Bộ Tài nguyên Môi trường.

Mặc dù lên tiếng bác bỏ tin đồn cho rằng Formosa xả khí thải chứa Dioxin, nhưng bên cạnh đó Bộ Tài nguyên Môi trường lại gián tiếp thừa nhận Tập đoàn này có thải khí Dioxin trong quá trình luyện cốc. Song, để trấn an dư luận và bảo vệ cho Formosa hoạt động, Bộ Tài nguyên Môi trường cho biết vẫn kiểm soát được quá trình xả thải.

Bên cạnh huy động một lực lượng cảnh sát, quân đội ngày đêm túc trực tại Hà Tĩnh, chính quyền CSVN còn huy động thêm một cơ quan tuyên truyền, các nhà khoa học nhằm bác bỏ những tin tức gây thiệt hại cho Formosa.

Trong những ngày từ tháng 3 đến tháng 4 năm 2017, liên tục ở miền Trung xuất hiện nước biển chuyển đổi màu, đi kèm với đó là lượng cá chết nổi lềnh bềnh trên biển. Điều này trùng hợp với cùng thời điểm vào năm ngoái khi Formosa xả thải hủy hoại môi trường biển Việt Nam. Tuy nhiên, các nhà khoa học của chính quyền CSVN liên tục bác bỏ tin tức cho rằng Formosa lại xả thải, mà đó chỉ là những hiện tượng tự nhiên.

Nguoi Quan Sat

CẢNH BÁO! "BIỂN MIỀN TRUNG VIỆT NAM CÓ ĐỘC.

Thuy Le 1/05/2017

CẢNH BÁO! "Biển miền Trung Việt Nam có độc. Ngày 22-3-2017, nhiều báo lớn ở Đức như Bild, Welt đưa tin cảnh báo cá nhiễm độc từ Việt Nam với 11 người ở bang Bayern bị ngộ độc vì ăn cá hồng (link bài bằng tiếng Anh: http://www.foodqualitynews.com/Food-Outbreaks/Lindt-Sprungli-Mondelez-Jumbo-and-AFC-in-recalls/%28page%29/1)

Cụ thể, cá đánh bắt tại vùng biển FAO 71 (khu vực rộng lớn bắt đầu từ vĩ tuyến 15 trở về phía Nam, vt 15 khoảng từ Nam TP Huế/Đà Nẵng trở xuống), nguyên nhân ngộ độc ciguatera, triệu chứng nôn mửa dữ dội cùng những bất thường về thần kinh… (ciguatera do độc tố tảo nhưng nguyên nhân ô nhiễm đằng sau gây ra nó).

Độc tố tăng lên khi những rạn đá hay san hô bị xáo trộn. Ciguatoxin là chất không mùi, không vị và không thể loại bỏ bằng cách nấu chín thông thường. Ký sinh trùng, vi khuẩn, các chất độc hại hay kim loại nặng từ cá có thể gây ngộ độc cấp hoặc tích trữ lâu dài trong cơ thể. Chúng tạo gánh nặng liên tục cho gan, khiến bộ phận này hư hoại nhanh và ảnh hưởng nghiêm trọng đến sức khỏe. Triệu chứng: nôn, tiêu chảy, ngứa, yếu, mệt kéo dài 2–3 ngày có khi đến 1 năm. Có thể gây vỡ mạch máu, tắc nghẽn thần kinh, tử vong do tê liệt hô hấp".

"Theo FAO, các nghiên cứu về môi trường cho thấy sự phát triển của G. toxicus gia tăng cùng với sự phơi nắng, hiện diện của silicat và oxit, và phân tán của tảo (đặc biệt là sự phát triển bất thường của chủng loại Turstararia, Jania và Amphi-roa). Silicat, oxit và Na+ dẫn tôi đến bùn đỏ và quặng bauxite (liên quan). Gần đây các bạn chắc cũng đã xem video biển Huế đỏ như thế nào, bauxite Tây Nguyên thì có từ lâu rồi, Google tôi tìm thấy thêm một tàu hàng 160 tấn bùn bauxite từ cảng Đại Liên (Trung Quốc) cập cảng Sơn Dương (Hà Tĩnh) đưa vào công ty Formosa (xem http://baodatviet.vn/kinh-te/doanh-ghiep/cho-bun-boxit-tu-trung-quoc-vao-formosa-kho-la-chat-thai-3318898/)

Tiếp lời nhà khoa học:

"Vì vậy, tôi giả thiết rằng Formosa không chỉ thải rác từ sản xuất thép mà còn kiêm thêm kinh doanh rác siêu lợi nhuận (nay thì có thể họ chỉ nhập vật liệu xây dựng lò cao, lò đứng) nhưng chuyện thải chất độc hại ra biển chắc chắn có, và có thể không chỉ một mình Formosa mà những nhà máy bauxite Tây Nguyên hay các khu công nghiệp Trung Quốc khác cũng góp phần (bởi vì không có kiểm định và kết quả minh bạch cụ thể từ cơ quan quản lý nhà nước nên chả biết thế nào mà lần).

Trong khi Tổng vụ Sức khỏe và An toàn Thực phẩm Ủy ban châu Âu ngày 24-5-2016 đã ra thông báo chính thức số 16-841 gửi đến các nước thành viên quan ngại tình hình cá chết hàng loạt ở bờ biển miền Trung Việt Nam có thể do ô nhiễm, làm nhiễm độc kim loại nặng đối với cá có nguồn gốc từ Việt nam thì Chính phủ Việt Nam sau một năm vẫn không minh bạch thông tin hay cảnh báo người dân về biển nhiễm độc (tầng trên như mọi người có thể thấy và tầng dưới như thông tin trên) là điều không chấp nhận được" –trích lời một nhà khoa học trong Diễn đàn học thuật– Mạng lưới toàn cầu các nhà khoa học Việt Nam.

Bởi vậy, biển miền Trung Việt Nam còn đang ô nhiễm và tiềm ẩn nguy cơ ảnh hưởng khôn lường đến sức khoẻ của người dân khi tắm biển và ăn cá, đặc biệt là cá biển không được kiểm tra kiểm nghiệm chất lượng gì! Do đó việc tuyên truyền quảng bá cho người dân tắm biển/ăn cá vào lúc này có thể gây hoạ cho sức khoẻ của dân chúng. Đó là 1 việc làm phản khoa học và vô lương tâm không thể chấp nhận được!

Ai còn lương tri con người – quan chức, truyền thông báo đài– xin hãy đừng chỉ vì trấn an dư luận mà đưa dân vào nguy cơ hiểm hoạ! Cần yêu cầu CP và Formosa đưa ra giải pháp làm sạch biển như Nhật đã từng làm.

(*) BVN đặt lại tên bài là "Cảnh báo Biển miền Trung".
http://www.boxitvn.net/bai/48027

https://tieulun.hopto.org